૧ બિહાગ.

એસો તુમ કહીઓ હરિપે માઈરે માઈ નંદજુ નીન્હો

ભરતરે નેનમેં જસોમતી જરદ ભઈ હે તનમેં, દુધ

પીલાયોને, ગોદ ખેલાયો, સો કૈસે જીવેગી, હરિકી માય-

રે માય, એસો તુમ બધુવા નારખારતજ દીનો, ગૌવા

તૃણ ત્યાગનસબ કીનો, ઔર ગોકુળકે ગ્વાલ બાળ સબ,

તુમ બિના એસો હોન મયરે મય = એસો તુમ જમુના

નીર પ્રભાવન આવે, બ્રીજમંડલ દેખ્યો ન ભાવે, વૃન્દ-

વન્હ ઘન સુકન લાગે = કુંજ રહીર કરમાઈરે માઈ =

એસોતુમ = કુબમકુ રેપ કંસકી દાસી = મોરપે સુનસુ

બિહાગ

આવત હાંસી સો પટરાણી કીની અદબ, કુબજુ તો લા-
જ લગઈ રે લગઈ એસો તુમ કુબજાકો સંગ ભોગ
કમાવે હમકો લીખો લીખ જોગ પઠાવે સુરદાસ
પ્રિયા એરી વાધી દેખો અવિગત લખાયો ન જઈ રે
જઈ એસો તુમ. પૂરણ.

૨ હરિ પૈ ચક્ર ન ધરાવું જો મૈં હરિ પૈ ચક્ર ન ધરાવું
લાજે ગંગા જનુની રે મોરી સંતન સુત ન કહાવું.
જો મૈં હરિ= કંચન ખંભ મહારથ તું કપિધ્વજ સહિત
ઉડાવું પાંડવ સહિત સમેત સારથી શોણીત સરીતા

બિહાગ

બતાવું, એ મેંટીર, એ ન કરૂં તો, મોહે શપથ શ્યામકો

કોટી કુપ ન કહાવું સુરદાસ પ્રભુ અપને સખાકો જીવત

મુખ ન દેખાવું એ મેંટીર ટેરણુ

૩ તુમ ઘેર આઓ મેરે વીર ભરતજી તુમઘેર

રૂદન કરતહે કૌશલ્યા રે માત જઈને ધરાવો ધીર

ભરતજી તુમઘેર= ભૂખેકુ કરૂ ભોજન દીએ બાગોકો

પરચીર અયોધ્યા જઈ રાજ કરોગે નહાએ સરયુકે તીર

ભરતજી = તુમઘેર = સીતાસતી અરૂ જતી સંગાથે, મલીહે

સમુદ્રકે તીર તુલસીદાસ કૌશલ્યા સુતકો મીલીમીલી વીનવે

વીર ભરતજી તુમઘેર ટેરણુ

બિહાગ

ઘર કર દરીઆ માંહી ।। ભીતર તેરા દો દીન બાસા ।। અંતકાળ કહાં મઈ ।। ઘરકર ।। જહાં નહિ જળ નહી જહાં હીમર અઈ ।। અમર લોક જહાં મરણ ન પામે ઉત્થાન પ્રલય નાંહી ।। ઘરકર ।। સબસેં બડે સબ રન કેહી કે ।। સબ સુખ હૈ એ માંહે ।। કહેત કબીરા સુનો ભાઈ સાધુ ।। ગ્રહે સબકી બાંહે ।। પુરણ.

માનો બચન હમારા ।। રામ એક માનો બચન હમારા ।। પાંચ ગામ પાંડવકુ દીજે ।। ઓર સબ દેશ તુમારો ।। રામએક ।। દિલ્લી દક્ષિણ સબ દીજે ।। હિન્દુ સહિત બંગાલા ।। ગઢ ગીરનાર હસ્તિનાપુર નગરી ।।

બિહાગ.

ઓર સબ દેશ તુમ્હારો ॥ રામએક ॥ કહાં ધરૂં હોત-
કુલમ નહિ હોસા ॥ કહાંરે વચન ઉચારો ॥ પૃથ્વી સઘળી
પાંડવ નોમે ॥ નારીન ગામ તુમ્હારો ॥ રામએક ॥ ભી-
ષ્મ-દ્રોણ-કરણ-દુર્યોધન ॥ સબ મીલી મતિ રે
ઉપાડી ॥ હુમ દેશ ગામરી માગ્યો ॥ તહાં પરિવાર તુમારો
॥ રામએક ॥ ન દેઉં સોયકે અગ્ર સમાના ॥ રણ સંગ્રામ સ-
ધારો ॥ રાડ બિના રસ નહિ રે હમારો ॥ કો જીત્યો કોણ
હાર્યો ॥ રામએક ॥ અવળા સવળી કહાં મે કરત હે ॥
મનમાં સમજ બિચારો ॥ ન્યાય કરણમાં બડા એ કર-
યે ॥ ગૌકો મરાવન હારો ॥ રામએક ॥ અંધકો અંધ કસો નમાન
॥ બોલત વચન અહંકારો ॥ સુરદાસ પ્રભુ ભરી સભામાં ॥
નરપત નહિ પણ ન્યારો - ॥ રામએક ॥ પુરણ.

૧ મિશ્ર સોરઠ

ગીરધર પ્રીતમ પ્યારો રે ॥ રાણાજી। મારે ગીરધર પ્રીતમ
પ્યારો રે ॥ હે ઘરભીતર ઘરહોંસે ન્યારો ॥ સબકો
સરજન હારો રે ॥ રાણાજી ॥ ધના ભગતકો ખેત નીપાયો ॥
નામકો છાપ છવાયો રે ॥ કુબારાકે ઘેર પોઠજ લાયો ॥
આપે ભર્યો બાણભરો રે ॥ રાણાજી ॥ વિખરે ફેડીને વાલે
વિખાયા ~~અમૃત~~ કીધું ॥ ભક્ત મંડરાત ઉગાર્યો રે ॥ ગોતમ નારી
અહલ્યા તારી ॥ કીર કુટુંબ સહુ ઉતાર્યો રે ॥ રાણાજી ॥
ગજકે કાજ પ્રભુ પાયે ધાયા ॥ દ્રૌપદીકો ચીર પઠાયો રે ॥
હરણાંકુસકો ઉદર બીડાર્યો ॥ જન પ્રહલાદ ઉગાર્યો રે ॥

રાણાજી ॥ બાઈ મારાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ ॥ સજ-
સંતન સુખદાઈરે ॥ જન્મોજન્મકી દાસી તુમ્હારી ॥ કહો
રાણો કોણ બિસારો રે ॥ રાણાજી ॥ પૂરણ.

2 નહિ આવ્યા નાથજી ॥ નહિ આવ્યા ॥ આગે હું તો
ગોવાળીઓરે ॥ થયો મથુરાનો રાય ॥ ગોકુળીઉં મેલી-
વાલો નાસી ગયો રે ॥ નીતનીત દોવી પડે ગાયરે નાથજી.
વૃન્દાવંદમાં સાલ બસાલા ॥ નાના બોધના વાગારે.
કહો બાઈ ગોકુળીઉં એને કેમ ગમે રે ॥ કાળી કામળી.
ઓઢવાને ॥ નાથજી ॥ કુંસરાયની દાસી કુબજ ॥ ખુંધીને
વળી જોડી ॥ કાળો કાનને કાળી કુબજ ॥ એની સરખે

સોરઠ

સરખી એક ॥ નાથજી ॥ વૃન્દાવનની કુંજ ગલનમાં હરિએ ર-
માંડ્યો રાસ ॥ નરસૈંયાનો સ્વામી રમને મેલી ગયો રે ॥
એલો કરીને રે ગયો નિરાશ ॥ નાથજી ॥ કૂરણું.

૩ હરિને મનાવી ઘેર લાવો રે ॥ ઓધવજી પ્રભુને ॥
જે હરિ કહેશો તે અમ કરશું ॥ જેમ તેમ કરી સમજાવો રે
ઓધવજી ॥ બાળપણાની પ્રીતરે સંભાળો ॥ એકવાર ગો-
કુળ આવો રે ॥ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર ॥ આવડું
શું મનમાં લાવો રે ॥ જી ઓધવજી ॥ કૂરણું.

લઈ આવ્યો ગોવિન્દાને દેશ ॥ ઓધવ મુને ॥

સોરઠ

મન મોહન મારૂં કેણ ન લાગે॥ કહાં કરૂં કરમકી રેખ.

॥ઓધવ મુને॥ હાર તજ શણગાર તજશું॥ કરશું ભગવો

ભેખ॥ ગોકુળ તજશું, વૃન્દાવંદ તજશું॥ તજશું બ્રીજ.

કેરો દેશ॥ ઓધવ મુને॥ કાનજોય મુદ્રા ગલે

જાય સેલે॥ લેઉંગી ભેગન કેરો વેષ.॥ આસપાસ

રત્નાગર ગાજે॥ ગોમતીજી કર કર કં રહી શોર॥

મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર॥ મરણ કમળ ચિત્ત॥

રહે.॥ ઓધવ.મુને. પુરાણ.

૭ માળી ગોડી

નહિ ચારૂં મોરી માત ॥ નવલખ નહિ ચારૂં ॥ ચારો રે ચરી-
ને તત્પર થાઈ ॥ શીંગ માંડીને સામી હો ધાઈ રે ॥ પારવા
મઉં ત્યારે મારવા ~~ધાઈ~~ ધાય ॥ પેલી કાળી કમઠણ ગાય.
નવલખ ॥ વૃન્દારવંદના વન જોતાં ॥ વનમાં મોટા મોટા
હોરા ફરે ॥ ફેણ માંડી નાગ હો ફુંફવે રે ॥ તાંતો સબરે
બિહાવે સાપ ॥ નવલખ ॥ પુત્ર કહે છે સુણો રે માતાજી
સબ લાગ્યો સંતાપ ॥ જમનાજીનો અધરો ઓવારો ॥
તાંતો નાગી ગયાનો ધાક ॥ નવલખ ॥ પુત્ર કેરાં વચન
સુણીને ॥ માત કહે સુણો હો કાનરે ॥ પેઠ પાતાળ

માલી ગોડો

કાળી નાગ નાથ્યો ॥ કહેને કોણ હતું તારી સાથે ॥

નવલખ ॥ માતા કેરાં વચન સુણીને ॥ રાઘવ ઉતરી હો ॥

રીસ રે ॥ ભીમનો ઠાકોર નવલખ ચારે ॥ વાલ ગેડો ધરી

ખુગદીશ ॥ નવલખ ॥ ॥ પૂરણ ॥

૨ કેમ રે આવ્યાં વ્રીજનાર ॥ મંદિરે પરહર્યાં ॥ પરહર્યાં

રે નાનેરાં બાળ ॥ વ્રીજની સુંદરીઓ ॥ મધરે નિશાએ રૂડાં

મંદિર તજીને ॥ આવ્યાં વનડાં મોઝાર રે ॥ એકે એકે ધેરે ને

સો સો રૂડાં ॥ તમે છો કુળવંતી નાર ॥ વ્રીજની ॥ વેદરે

પુરાણે સુણીઆરે હોય ॥ પેલી સ્ત્રીને તજવા કંથરે ॥

માલી ગોડી

"ધર્મ તમારો તમને કહીએ॥ તમે મુઓ વિચારી મન॥

॥વ્રીજની॥ મનડું વિમાસીને અબળા રે ઉભા॥ શું

કહો પ્રાણજીવન રે॥ હમો ભજીએ વનમાળીના બોલા॥

વિનવે ગોપીજન॥ વ્રિજની॥ પુરણ. ॥

"મન લાગ્યો નવરંગ સ્નેહ॥ લખો મારા હૈયામાં॥

મારા પુરવ જન્મની પ્રીત॥ લખો મારા હૈયામાં॥ જે દહાડાના

થયા હમોરે મણીતા॥ લાલચે નાખ્યા હો નેન રે॥ જતાં

ને વળતાં હરિ રે સાંભળતા॥ હરિનાં મીઠાં મધુરાં વેણ.

"॥મન લાગ્યો॥ કાળીન્દ્રને હો કાંઠડે॥ નહાતા હો નીરમળ

માલી ગોડો

નીરરે ॥ હુઠ કુરો અલબેલડાં રે ॥ મારાં સોર્યાં નવરંગ

ચીર ॥ મને લાગ્યો ॥ રાધારે ગોરાંને હરિ શામળા ॥

એયા સરખા જોડરે ॥ કુંજ ગલનમેં કાનજ પુરા ॥ પુરો

મારા મનડાનો કોડ ॥ લખો મારા ॥ રાધાને પેરણ સાર

પટોરી ॥ મોહન મસ્તક હો ખુંપરે ॥ લડ સડતાં મારે

મંદિર પધારો ॥ રામકૃષ્ણ રંગ રૂપરે ॥ મને લાગ્યો ॥ પેરણ.

આવે આવે નંદજનો લાલ ॥ લટકે આવે રે ॥ મોહડો

છોગાળો રે લાલ ॥ મારે મન ભાવે ॥ આવે આવે ॥ એણી

એણી શેરીએ ફુલડાં વેરાવું ॥ માલી સતુર વર આવે રે ॥

માની ગરોડે

બહુ ગુણવંતા મારે મન્દિર પધારો॥ પ્રેમે બોલાવું॥ આવે-
આવે રે॥ મીઠડું હસવું મોહનજી તમારે॥ તે મારા હૈદીયામાં
સાલે॥ લાજ તજીને ગોપી ઉર લપટાયા॥ મે મારૂં ચલેરે
લટકે આવે॥ જેરે જેરે મોરે મંદિર હમારે॥ તેરે શોભા
સહુ તમને રે॥ હમો વિઠ્ઠલજીના વાંલા કહેવાયા॥ એટલો
લાભ હમને રે॥ આવે આવે રે॥ ઘણું એક જીવો મારાં ભુગ-
ના રે જીવન॥ પ્રેમ ધરી હું ભસું રે॥ લોકડીઆમાં હમોરે ગવાયા
॥ તે કરવું સાચું॥ આવો આવો॥ આંગણીએ॥ પ્રભુ મારે રે આવી॥
॥ નીત નીત દેખા દેખે રે॥ રામકૃષ્ણ પ્રભુ ભાગ્ય હમારો॥

માળી ગોડો.

કુમ કુમની રેખા॥ લટકે આવે॥ ફૂરાણ.

હવે ઘેલાને થયા રે ગોવિંદ॥ કહો બાઈ કેમ કરી

એ॥ એના નીત નીત નવલા રંગ॥ બીજું એને શું કહી

એ॥ કહો બાઈ॥ નેણુંજ વાંકા નેણુંજ અતિ વાંકા રે

વાંકી માલ અપાર રે॥ શોરી એકો સાદ સ્વર્ગને॥ મેલો

જઈને લીધા કમાડ રે॥ કહો બાઈ॥ હોંસે હોંસે વાલો

મંદિરે આવે॥ અસુર સવારે હો શ્યામ રે॥ આપણને

તો ઘરનો રે ધંધો॥ એ નવરાને નવ કામ રે॥ કહો બાઈ

માણસને મોઢે શું કહીએ॥ જે નવ જાણે હો ફેર રે॥

રાગ ~~સામેરી.~~ ગોડી

સરોવરના શું નીર સુકાયા॥ પીવાને આવે મારે ઘેરરે॥ કહોબાઈ॥ સાધુને મન અતિ વાલારે॥ દુરીજનને મન દાઝેરે॥ નરસૈંયાના સ્વામી સંગે રમતાં॥ હાંરે હવે નહિરે રહ્યા નો લાગ॥ કહોબાઈ કેમ કરીએ॥ પૂરણ

સાખી સામેરી સાહેર ઉલટ્યો રત્ન તણાયાં જાય

કરમ હીણ ત્યાં સુકડી સ

૧ "વિનતી"

આદે અનાદે એક તું ॥ સ્વામી રે મારા આદે અનાદે

એક તું ॥ નિરંજન નિરાકાર ॥ હરિહર બ્રહ્મા તું હયો ॥ સ્વામી

તું છે અપાર ॥ પાયે લાગું ॥૧॥ પરિબ્રહ્મ અવિધારતું ॥ કોઉ

પાર ન પાવે ॥ તું સતખું કર તાહેરે ॥ માયા રહીત સંસાર

॥ પાયે લાગું ॥૨॥ આપણ પૌત ગોપવ્યું ॥ વાલું રચ્યલ

સંસાર ॥ જગદાન અધ્યારે તમે ॥ નથી ગર્વનો પાર ॥

પાયે લાગું ॥૩॥ જોવન રહ્યો હે આતમા ॥ તું ન જાણે રે સાર

॥ ધણી વહુણે સ્વામી મારીઓ ॥ સહુ જાણ મોભર ॥

પાયે લાગી ॥૪॥ બ્રહ્મા દિક શિવ આતમા ॥ તે ધરે ॥

વિનતી

રે શરીર ॥ કેટુ મોટો કેટુ નાનડો ॥ એવો અકળ તું વીર

॥ પાયે લાગી ॥ ૫ ॥ વિગત કીધી એ આત્મા ॥ ગુણ હવો અ-

ખંડ ॥ ચોર્યાસી લક્ષ જીવ થયા ॥ તેણે ભર્યો રે બ્રહ્માંડ

પાયે લાગત ॥ ૬ ॥ બ્રહ્માંડ મૂકયું એમ જધું ॥ પડયો મોહ

સંસાર ॥ હું મારૂં કરે આંધળો ॥ અંધ એહ ગમાર ॥

પાયે લાગી ॥ ૭ ॥ સ્વામી દયાળ તું ઓળંગ્યો ॥ સમરથ સુ

વિસાર ॥ તું આગળ શું માહેરૂં ॥ હું નથી એકુંવાર ॥

॥ પાયે લાગું ॥ ૮ આપણ પોતે આણસંતો ॥ માંહે મેલે મુજ

॥ હવે ગમતું કર માહેરૂં ॥ આધાર એહજ મુજ ॥ પાયે લાગી ॥

વિનતી

૯ ક્ષુધા તૃષાદિક આકુળો ॥ વંછે સુખ તણી આશ ॥ તેણે
વળી ખર ભોગવે ॥ ઉંધે મુખે દશ માસ ॥ પાયેલાગી ॥ ૧૦ ॥
ક્ષણુ જન્મે ને ક્ષણુ મરે ॥ પડે કાળને હાથ ॥ ડામોડામ
કુટુ માહેરૂં ॥ તે ન આવે રે સાથ ॥ પાયેલાગી ॥ ૧૧ ॥ ધરે
એ જીવ વરાંસાઓ ॥ ગણ હવો પરાઈ ॥ ભક્તિ વહોણો
સ્વામી તાહેરી ॥ જમે દીધું રે ખાસું ॥ પાયેલાગી ॥ ૧૨ ॥ સ્વામી
કૃપા કરો અતિઘણી ॥ ભાંગ્યો અનેક વિચાર ॥ અચળ
ભક્તિ દે તાહેરી ॥ જેસે મુક્ત ભંડાર ॥ પાયેલાગી ॥ ૧૩
તારા સ્વરૂપનો પાર નહિ ॥ બહુ લીલા બ્રહ્માંડ ॥ ભક્ત

વિનતી

...હાં જેવું મન ધરે ।। તહાં તેવારે પંડ ।। પાયે લાગી ।।૧૪।। વૈકુંઠ
બ્રહ્માંડિક જુવે ।। પેખે વૈષ્નવ અનંત ।। રામ અખે પદ તેહ
તેણું ।। તેણે સેવે રે સંત ।। પાયે લાગી ।।૧૫।। આપણ પુંજે દાખ-
વે ।। [illegible] તેને તે શું પસાવું ।। તારૂં સ્વરૂપ એ તું લહે ।।
તું છે ગરૂવો રાય ।। પાયે લાગી ।।૧૬।। દુષ્ટ સાધુને દુખવે
।। ધાયે તેહજ વાર ।। તે અંગે રૂપ તેવાં ધરી ।। દુઃખ ફેડયાં
કૈઈવાર ।। પાયે લાગી ।।૧૭।। મચ્છ કુર્મ વરાહ તું ।। નરસૈંઈ
એકવાર ।। વામન ત્રીકમ ફરસરામ ।। રઘુકુળ અવતાર ।।
।। પાયે લાગી ।। ૧૮ નરનારાયેણ કૃષ્ણ તું ।। બુદ્ધ કલંકી

વિનતી

સ્વરૂપ॥ તુમ લે દેખે તાહેરૂં। પરિબ્રહ્મ સ્વરૂપ। પાયે-
લાગી॥૧૯॥ગરૂડ વાહન સ્વામી તાહેરૂં॥ કંઠે કુસ્તભમણીહાર
॥શ્રી વત્સ લાંછન જગહથે॥ એવા રૂપ કાંઈ વાર॥ પાયે-
લાગી॥૨૦॥બ્રહ્માદિકને પ્રત્યક્ષ હવા॥સુખે પોઢ્યા શેષ
॥લક્ષ્મી ચરણ સેવા કરે॥ એવા તાહેરા વેષ॥ પાયેલાગી
૨૧॥તારે આધારે જીવ છે॥ પંચવીસમો જેહ॥ પ્રકૃતિ છાંડી-
ને જે જપે॥ દેખે પરિબ્રહ્મ તેહ॥ પાયેલાગી॥૨૨॥ પ્રકૃતિ
ઉપર જહાં પ્રેમ છે॥કરસે બહુ ધર્મ॥ તેણે વલી ઘર
પામશે॥ભોગવશે કરમ॥પાયેલાગી.૨૩॥ પ્રકૃતિ પડી મરાં

विनती

~~સાતો ઘેરભઈ-પાયે-૨૪~~
ના લેવે ૨

પાંપણી ॥ ટમુ મૂકે ન કાંઈ ॥ શબ્દ ધણીનો રે ~~સોભાળ~~ પ્રકૃતિ
કારા ગટ લેખવે ॥ મુરે તેહ નિવાસ ॥ અંતલગી મે એમ
રહે ॥ સંત ભોવન નિવાસ ॥ પાયે લાગી ॥૨૫॥ પ્રગટ કહે સ્હુણો
આત્મા ॥ મારો કીયો દોખ ॥ વંછાત હે અનેકવાર ॥ હવે
કહાં કરો રોખ ॥ પાયે લાગા ॥૨૬॥ પ્રગટ પુરૂષ એમ બોલતા
॥ તુટ્યો પૂર્વ સ્નેહ ॥ આત્મા પરિબ્રહ્મ જઈ મળે ॥ પાંમે
ભાગે થઈ દેહ ॥ પાયે લાગી ॥૨૭॥ જેમસે બોલ્યું તાહેરૂં ॥
જુગ જુગ એહજ ધર્મ ॥ તુજ વિના જપતપ દયા દાન
તે તો સઘળા રે કર્મ ॥ પાયે લાગી ॥૨૮ જુગ જુગ દર્શન

વિનતી

૧ જુજવા ॥ વાણસે જુગ અનંત ॥ વેદ ન વાણસે વિલસતા
બહુ જુગ કલ્પાંત ॥ પાયે લાગી ॥૨૯॥ એ મનવનું બોલ્યું વેદ
છે ॥ જેનો ના લહે પાર ॥ જેને આધારે બ્રહ્માંડ રહ્યા
॥ સાચો તેહ આધાર ॥ પાયે લાગી ॥૩૦॥ તારી કૃપાથી રહીએ
છે ॥ લોપે રાજ આ દેહ ॥ ધરમ આધુ માને બુધ જનેસ
॥ પાયે લાગી ॥૩૧॥ અણુસંતો આત્મા વિનવે ॥ એ ધારજે
તાત ॥ તું સમરથ હવે ~~પામીસે~~ પામાયો ॥ આદર એરજ વાત.
॥ પાયે લાગી ॥ ૩૨ ॥ પૂરણ.

સોરંગી

અરે સરસત સામને વિનવું ।। અને માગું એક
પસાવો રે ।। ભોળી ભક્તિ ગાઈએ રે ।। કોટી બ્રહ્માંડનો
રાવો રે ।। સોરંગી આ ।।૧।। અરે સોરંગ શ્રી રંગ ધાઈએ ।।
આરાધે ગોકુળ કાન રે ।। હરિ બ્રહ્મ વાલો જે પરિબ્રહ્મ ।।
ગુરૂવો આતમા રામ રે ।। સોરંગી આ ।।૨।। અરે સંસાર સાગર
રોહેલો ।। અતિ ઉંડો ને અપાર રે ।। રામનામ કર બેડલી રે
ઉતરીએ પેલે પાર રે ।। સોરંગી આ ।।૩।। અરે કોટી બ્રહ્માંડમાં
જે ઘડે ।। તે કુડીએ કેમ સમાય રે ।। કટ કોને મઠાવું ફૂલ
પાંતરી ।। જેને ચૌદ ભુવન મુખ મોહે રે ।। સોરંગી આ ।।૪।।

સોરંગી.

જ્યારે આત્મા વિદ્યા આણીને ॥ ગુણ તારૂણી રાખ્યો
તે દેર ॥ કોટી બ્રહ્માંડમાં વ્યાપી રહ્યો ॥ તે કેવળ બ્રહ્મ
અવાચ્ય દેર ॥ સોરંગીઆ ॥૧॥ જ્યારે ભક્ત વત્સલ પ્રાણી ઓ-
ળંગીઆ ॥ અને વપી મા કરશો કાન દે ॥ રાખીયો ગર્ભ
સાકુંદર દુઃખ રઢ્યો ॥ એ હરિની સો મન આણ્યો દેર
સોરંગીયા ॥૨॥ જ્યારે અમીરસ રામ સહ પડ્યો ॥ સમર્યા
દેવ મોરાર દે ॥ મુની રામ જેવું જોબ પાડ્યા ॥ અવતરીયા
દશ વાર દેર ॥ સોરંગીઆ ॥૩॥ જ્યારે સહુ રૂપ ધર્યું શ્યામ
વરણ ॥ ઉદ્ધવ ઉદ્ધવ ગાઉં લીલા દેર ॥ તત્કાળ પંચાદન-

સોરંગી

કુરગ્રહી ।। વેરવણલાટેબા દેર ।। સૌરંગી ।।૬।। જરે કૌરમ
રૂપ ધર્યું નારાયેણ ।। મંદિર પાછે ધરાયો દેર ।। સુર અ-
સુર બેઉ સંગ કરીને ।। નાગને નેતરે કરીયો દેર ।। સોરં-
ગી ।।૭।। જરે મોહીત રૂપ ધર્યું નીજ નારદ ।। અમરીત કળશ
કર ધરીયો દેર ।। અસુર વંચીને હરિએ દેવને પાયો
।। સુર કારજ સર્વે સાર્યો દેર ।।૮।। જરે વરાહ રૂપે દાઢ
લીધી ।। વસુધા કીધી દાઢ દે ।। દેવતાણી હરિએ ઉધ્ધરવ-
રાખ્યો ।। દૈત્યના ભાંગ્યા હાડ દેર ।। સોરંગી ।।૯।। જરે નર-
સીંઈ રૂપે નહોર બતાવ્યાં ।। અને માર્યો દાનવ રાય દે ।।
અંત કોઈ હરિ આવીયા ।। ભગત રક્ષા પરસાવો દેર ।।

સોરંગી.

સોરંગી ॥૧૨॥ વામન બની પાતાળ નીવાસો અને રાજ્યો
ઇંદ્રનો રાગ રે॥ વિશ્વરૂપ તણું કીધું સ્વામી પીઠે
દીધો પગ રે ॥ સોરંગી॥૧૩॥ જરે ફરસરામ ધર્યા પદ
મોડ્યું ॥ ને મોડ્યાતે વંડવ લોક રે ॥ રૂષિવરનો અપરા-
ધ વછોડ્યો ॥ રાજ્યો પીતાનો શોક રે ॥ સોરંગી
જરે દશરથ મુનિને શ્રાપ સોંધાર્યો ॥ અને સરીયાં
સઘળાં કામ રે ॥ જગન કરી રાયે પુત્ર માગીયો ॥ અ-
વતરીયા શ્રી રામ રે ॥ સોરંગી ॥૧૫॥ જરે રામચંદ્ર
અવતારજ લાધો ॥ અને કીધાં વસુધા કાજ રે ॥ સી
તા કારણ રાવણ મારીઓ ॥ સ્થાપ્યું વિભિષણ રાજ રે-

સોરંગી.

સોરંગી. ॥૧૬॥ જરે લક્ષ્મણ સીતા સહિત સનાતન-
॥અયોધ્યા કેરૂં રાજ દે॥ પુષ્પવિમાન બેસી પરમેશ્વર
॥સરાયાં સઘળાં કાજ દે॥ સોરંગી॥૧૭॥ જરે રામ રૂપે
વ્યાપી રહ્યો॥ અને જે મેઈએ તે જાણો દે॥ મેયાં
ગર્ભે સાકુષ્ટ દુઃખ રાખ્યા॥ સબળી જેની આણ દે॥
સોરંગી॥૧૮॥જરે વેદ વડે તુને ભણીયો॥ અને વેદ ન લહે
તારો પાર દે॥ રામ રૂપે વ્યાપી રહ્યો॥ તે ભક્તજન સદા-
રી હેર॥ સોરંગી॥૧૯॥જરે નંદઘેર ગોપ અવતર્યો॥ અને ગો-
કુળ કીધો ઠામ દે॥ વનવન ગીરી ગૌ ચારવા॥ અવતરીયા.

સોરંગી

ગોવિન્દ રામ હે ॥ સોરંગી॥૧॥ હરિને કાને કુંડળ ઝળ-
હળે॥ અને ઉરગુંજ ફુલ હાર હે॥ મોર પીછ મુગટ કર
ધરીયો॥ કોનડરુપ હે અપાર હેર ॥સોરંગી॥૨૧॥ જરે કા-
નુડો ગોવાળીયો॥ અને વન ગૌચારવા હે॥ જમેને
જમાડે જમતો॥ બ્રહ્માદિકને પાહે હેર॥ સોરંગી॥૨॥
જરે જમુનાનું જળ ડહોળાવ્યું॥ અને ચડ્યા કદમની ડાળ
હે॥ ફેણ ઉપર હરિ નાચીયા રે॥ અને નાગે નાથ્યો કા-
ળી હેર॥ સોરંગી॥૨૩॥ પહેરણ પીત પટોળડી॥ અને ઓઢણ
નવરંગ ચીર હે॥ નાગ પતાણી હરિ આવીયા રે॥ ગુરુ

સોરંગી

વા જાદવ વીર દેહ॥ સોરંગી॥૨૪॥જરે ગોકુળ સીગુ વાહીઉ

અને વૃન્દાવંદ વાહ્યો વંસ દેહ॥ ~~સોરંગી~~ માતપીતાના

બંધન છોડયા॥ કાંને માર્યો કંસ દેહ॥ સોરંગી॥૨૫॥જરે

અનંત ચાલાયો અગીઆર વરસ કરી॥ અને કરી રામની

બેલ દે॥ વિદ્યાપાઠ પઢાવી પંડે॥ તે અવડાવી ઘેલ દે

સોરંગી॥૨૬॥જરે પહેવા કારણ શીશુપાળ નિવાસો॥ અને

પરણ્યા રાણી આઠ દે॥ અનેક વિવિધ પેરે રૂક્મી વરે

વરીયાં॥ બેઠા સાડી લાખ દે॥ સોરંગી॥૨૭॥જરે શ્રોણીત

પુર હરિ આવીયા॥ અને જુદ્ધે જીત્યો સ્વામી ટેર દે॥

સોરંગી

બાણાસુરના બાહુ છેદીયા।। ઓખા અનીરૂદ્ધ પામી લેઇ।।
દેહ।। સોરંગી।।૨૮।।જરે નરનારાયેણ રૂપ મહા આવીયા
વિશ્વરૂપ તેણી વાર દે।। પાંડવ તણો હરિએ ઉપદ્રવ-
ટાળ્યો।। મારી ક્ષોણી અઢાર દે।।સોરંગી।।૨૯।।જરે બુદ્ધ
રૂપે હરિ ધ્યાન વિચારે।। અને જોગી મારગ લીધો દેહ
।।કલંકી રૂપે હરિ જવન સંહારવા।। અશ્વે આરુઢ કરીયો
દેહ।। સોરંગી૩૦।। જરે દશે અવતાર ધારીએ।। અને ભગવં-
ત ચોવીસ દેહ।। ધાર્યો ગર્ભ સાકુસ્ટ દુઃખ ટાળ્યો।। પ-
રમ પુરૂષ જુગદીશ દેહ।।સોરંગી।।૩૧।।જરે એસો અવને

શ્વર ધાઈએ ।। અને ગોકુળ અસંભવ જેહ છે ।। મેગેશ્વર
ને મન દુર્લભ તું ।। બ્રહ્માદિકમેં જેર છેર ।। સોરંગી ।। ૩૨ ।। ઓરે
ગોવિન્દના ગુણ ગાઈએ ।। કાંઈ વિવિધ પેરે ધ્યાન છે ।।
કૃપાનાથ કૃપા કરો ।। તો મળે આત્મજ્ઞાને છેર ।। સોરંગી ।।૩૩।।
ઓરે ચતુર્ભુજ પગરણ પીત પીતાંબર ।। મસ્તકે મુગટ સોહે
છેર ।। લક્ષ્મી સહિત ક્રીડા કરે તરાં ।। વૈષ્ણવના મન મોહે
છેર ।। સોરંગી ।।૩૪।। ઓરે અમરીત રામ ધાઈએ ।। અને રૂપ અરૂપ
ભણો છે ।। વેદમારગ અનુસર્યો તો ।। ભક્તિ ભાવે મન
આણ્યો છેર ।। સોરંગી ૩૫ ।। ઓરે તુળસી કેરે પાનડે ।। અને

સોરંગ.

પુતનાનો રે પુએ દેહ ॥ મોહ મત્સર મદ પરહરી ॥
તમે આત્મજ્ઞાનને પુએ દેહ ॥ સોરંગી ॥૩૬॥ ફરે લક્ષ્મી-
સહિત હરિ સેવાએ ॥ અને સેવું લીલા વીનાસ દે
॥ મન વાંછીત ફેળ પામીએ ॥ તો રામશ્રી અવિનાસ દે-॥
॥ સોરંગી ॥૩૭॥ પુરણું.

૯ "વસંત"

નહીં છાંડુ બાબા રામનામ ।। મેરે ઓર પઢનસે કોણ-
કામ ।। જંભળ સકળસે કોનકામ ।। પ્રહલાદ સીધારે પઢે-
નિસાળ ।। સાથે સંત સખા લાયે બોતબાળ ।। કહાંમે પ-
ઢાવે પંડે ~~આલેઆલે~~ આલજાલ ।। મેરી પાટીમાં લીખદે શ્રી ગોપાળ ।।
।। નહીં છાંડો ।।। તબ ~~છાંડ રે~~ મુરખ કેસો ભીમઈ ।। પ્રહલાદ
બંધાયો વેગે આય ।। રામનામ કહનકો છાંડ બાળા ।। તબ અ-
બહી છોડાવું મેરો કેસો માન ।। નહીં છાંડુ ।। કહાંમે ડરાવે પંડે
વારીવાર ।। જેણે જળથળ ~~લગીસે~~ ગરીરી લીયો ઉગાર ।। મારડાર
ભાવે હૈટી મેરે ।। રામરામ છોડું મેરે ગુરૂકી આણ ।। નહીં છાંડો ।।
તબ ~~ખાડે~~ ફટે ખડગ કીયો નિસાણ ।। તેરો રાખન હારો મોહે બતાવ ।।

વસંત

ખંભ ફોડે પ્રગટે મોરાર ॥ હરણાકુંસ માર્યો નખ વિડાર
॥ નહીં છાંડુ ॥ આદ્ય પુરૂષ દેવાધિ દેવ ॥ જેણે ભક્ત હિત ધ-
ર્યો નરસંઈ ભેખ ॥ કહેત કબીર તેરો લહું ન પાર ॥ પ્રહલાદ-
ઉગાર્યો અનેક વાર ॥ નહિ છાંડુ ॥ પૂરણ

2 મધુમોર મારગ માર્યો ન ભઈ ॥ મેરી ફુલવાડીમાં-
બસ્યો હો આઈ ॥ મેરી વાડીમાં નીપજે સુકૃત વેલ ॥ સો-
તા દેખન સરા ભઈ એનાએ ॥ રતન પાવે ફળ ફૂલ પાત્ર
॥ મૈં તો સાંચ સાંચ રસો પરકો હાથ ॥ મધુમોર ॥ ધ્યાન-
ધનુષ સાંધ્યુ સંધાન ॥ સુરત નીરતકા ગ્રાસ્યું રે બાણ
॥ મે મૈં મારૂં તાકોતાક ॥ સો તો હોય વિદેહી મય વિલાસ ॥

વસંત

મધુમોર ।। એ મૃગ મારી શકે ન કોઇ ।। સુરીનર મુનિ સબ રહ્યા હૈ મોઈ ।। કહેત કબીરા જેણે દીયો હૈ ડાર ।। જેણે રામ ભજનકી કરી હૈ વારી ।। મધુમોર ।। પૂરણ.

બનમાલી મને બનકી આદ ।। એક હરિકી ભક્તિ બિના જન્મ બાદ ।। એક ફૂલજ ફૂલ્યુ રે રેતુ બસંત ।। તામેં મોહી રહ્યા ।। સબ જીવજંત ।। યો ફૂલનમે અધિક વાસ ।। એસે ઘટ ઘટ ગોવિન્દ હરિ નિવાસ ।। બનમાલી ।। ઉડ ઉડ ભમરા જાયો દેશ ।। મેરે હરદે પ્રીતમ શું કસો સંદેશ ।। મેરી મોળી ફાટી મે વનમાળ ।। મોહે વીસરે સંતાપે વારોવાર ।। બનમાલી ।। ગરેર પેર ભઈ અનંત ડાળ ।। તહાં શાખા શંભુ રૂપે

વસંત

રેસાળરા પરવેલી શું રસ્યો રે મેરો કંથ ॥ મૈં કૌન સંગે
ખેલું રૂતુ વસંત ॥ બનમાલી ॥ આડારે ડુંગર ઉગર ઘાર-
તારાં ભેગીરે જંગમ લહે ન વાટ ॥ કહેત કબીરા મન
ભયો આનંદ ॥ મોહે પ્રગટ મીલે ગુરુ રામાનંદ ॥ બન॰ ॥ પૂરણ

હરિનામ તત્વ ત્રીલોક સાર ॥ લોલીન ભયે સો ઉતરે
પાર ॥ હરિનામ ॥ એક ભેગી એક જટાધારી ॥ એક અંગ વિ-
ભૂતિ ઘસે અપાર ॥ એક મુનિ મુખે મૌન લીન ॥ એસે
જુગ હોત અત નિદાન ॥ હરિનામ ॥ એક આરાધે શકિત
સેવ ॥ એક પરદાદે વધત જવ ॥ એક કુળ દેવા કોજ-
પે જપ ॥ એસે ભૂલે ત્રિભુવન ત્રિબિધિતાપ ॥ હરિનામ ॥

વસંત.

એક અન્ન છોડકે પીવત દૂધ॥ હરિનામ બિના દુરદ્દે અશુદ્ધ ॥ કહેત કબીરા એસો વિચાર॥ હરિભક્તિ બિના કૈસે ઉતરે પાર॥ હરિનામ ॥ પૂરણ

॥ માધુજ દારૂણ દુઃખ સહ્યો ન જાઈ ॥ મેરી ચંચલ મતિ તાંયે કહાં બસાઈ ॥ માધુજ ॥ મેરે તનકે ભીતર બસ્યો મદન ચોર ॥ તીન ધ્યાન હરલીયો મોર મેં અનાથ પ્રભુ કહૂં કહાય॥ અને કબ ગુરયે મુનીરાય॥ માધોજ ॥ સુનક-સુનંદન શીવ સુનકાદિક ॥ નાભિ કમળ ઉપજે બ્રહ્માદિક ॥ જોગી જંગમ જટાધારી॥ પને અવસર ગયા તેહારી ॥ ॥ માધોજુ ॥ સ તમે સ્વાહા. હમે લહુ નધારા॥ મેરે સકલ-

વસંત

કામકી સુઝયા હે ॥ અહરનિસ સેવું સરણ ધીર ॥ એસી
મુકિત મન્ત કહેત કબીર ॥ સાધોભ.॥ પુરણ.

હરિ બુડયા એસી બોલે વારોવાર ॥ મોસે તારણી-
તે કોણ નાર ॥ બુડયા એસી ॥ દાંત ગયે મેરે પાન ખાતાં ॥
કેશ ગયે મેરે ગંગા નાતા ॥ વેતો ગઈ પરપુરૂષ હેત ॥
નેન ગઈ દિશકાર દેત ॥ બુડયા એસી ॥ મણ પુરૂષ વા મેરો-
હાર ॥ અમણકુમે કરૂં સંહાર ॥ કહેત કબીરા બુડયો અનંત
વાર ॥ પુત્ર પિતા દોર બેઠા નાઈ ॥ બુડયા એસી.॥ પુરણ.

મેરે હરદે લાગ્યા શબ્દ બાણ ॥ તાકે મેરી સતગુરૂ
સુમણ ॥ મેરે હરદે ॥ દ્વાદસે મેંનુવ્ર કરત દોર ॥ સીત

વસંત.

ન ચલે મન રહ્યો હે ઠોર ।। ચલા ન શકું મેં પેંડ એક ।।
મેરે હરદે કલેજે પડ્યો હે છેદ ।। મેરે હરદે ।। ઉપરી ઘાવ
દીસે ન કોઈ ।। નખશીખ સાલે ભીતર માંય ।। કોઉ ન
જાણે મેરે ઘટકી પીર ।। સોઈ મને અકુલ ગયો હે તીર ।।
મેરે હરદે ।। પલટ્યો તનમન પલટ્યો અંગ ।। પાંચ પચીસો
એકે સંઘ ।। ઉલટી સમાવ્યો આપે માંહી ।। કહેત કબીરા
બલીહારી તાંહી ।। મેરે હરદે ।। પુરાણ.

એક બાળક ખેલે નંદકે દ્વાર ।। તીન લોક મેં
મુખ મોઝાર ।। એક બાળ ।। શંખ ચક્ર ગદા પદ પાય ।।
પીતા વાસુદેવ મેરી દેવકી માય ।। કોટ ભાણ મેં દિવ્ય.

વસંત

શરીર ॥ સોતો ધેન ચરાવે જમુનાતીર ॥ એકે બાળકુ ॥

બ્રહ્માદિક એકે રહેત પાસ ॥ સુક સનકાદિક લીયે સાથ.

॥ સુરિનર મુનિ જહી કરત સેવ ॥ કહેત કુબારા દેવાધિદેવ.

॥ એકે બાળકુ ॥ પૂરણ.

સબ મદ માતે કોઈ ન ભગ ॥ તાંપે સંધરી સોર ॥ ધર.

મુસ ન લાગ ॥ ભગતમાં તૌ ધરી ધ્યાન ॥ પંડિતમાં તેં પઢો પુરાણ.

॥ તળાજમાં તૌ તપકે ભેવ ॥ સન્યાસીમાં તું અહમેવ ॥ સબમદ ॥

એ અભિમાન સબકુ મનકે કામ ॥ એ અભિમાન ન

રહેગો ઠામ ॥ આત્મારામકો મન વિશ્રામ ॥ કહેત કુબાર ભજે

રામસ્વામ ॥ સબમદ ॥ પૂરણ.

વસંત (વધાવાના)

॥ ૧ અધર વસંત ઘટત નહિ કબહુ ॥ અવિનાસી હે જ્યાંહી
॥ ડાલ ન મૂલ પત્ર નહિ છાંયા ॥ ભ્રમર વરંધ્યો તાંહે
॥ અધર ॥ જળ વિના કુંપ લોમ વિના વાડી ॥ અરધ ઉર-
ધ બીચ કયારે ॥ ચાંકો ફૂલ ઈચાંહી બઠાવે ॥ સો મા-
લી ન પાયા પ્યારી ॥ અધર ॥ પાંચ વરખ ઓંધે તે
સોંધે ॥ ચટોંપ વાસના ભગી ॥ અડગ માલણી સુરત છા-
બડી ॥ નિશદિન બેડન લાગી ॥ હોય સન્મુખ માલ-
ન પહેરાવે ॥ બાસ બસ્યો મન ધાર ॥ સુન શીખર
ગઢ લીયો હે મુકામે ॥ યોં કહે દાસ કબીર ॥ અધર ॥ પૂરણ

૨ પ્રથમ દિવસ બીજ વસંતપંચમી ॥ મોદા પડી

વસંત.

ઘર સોહે ॥ તા પાસે બ્રીજસુંદરીઓ રે ॥ મહાં હરિના
મન મોટે ॥ પ્રેમ ॥ સોનલારે પાટ પાટ પધરાવું ॥ વાલા-
ને પધરાવું ॥ આંબારે મોર મસ્તક ધરે અબળા ॥ વાં-
જુય ખેલ કરાવું ॥ પ્રેમ. ॥ ફૂલડે રે ફુગર ભરાવું કા-
મની ॥ મોતીડે ચોક પુરાવું ॥ ચોવારે ચંદન કસ્તુરીના.
॥ છાંટણા છંટાવું ॥ પ્રેમ ॥ ચિરન જયો રે તુમ બાલ-
મૈયારી ॥ કોટ વસંત રમીજે ॥ નરસૈંઈના સ્વામી સિંધર
ધઈ રહેમે ॥ ભામની ભવન અકડો. ॥ પ્રેમ. ॥ પૂરણ.

3 વસંત રૂતુ આવી રે મારા વાંલા ॥ ચાલો વૃન્દા-
વંદ જઈએ ॥ આપણ બેઉ સહીએ રે ચળગી ॥ ગોરઈઆ.

વસંત

વઈએ ॥ વસંત ॥ અબીલ ગુલાલની રેલ મલાવું ॥ મુખ હો

હો હોરે મુખ કરીએ ॥ વાલો વગાડે વાંસળીરે ॥ સ્નેહ ધરી

સુણીએ ॥ વસંત ॥ સખી રે સૌયર હોજે મળી રે ॥ પાલવ

ડો ગ્રહી રહી ॥ નરસૈંઇનો સ્વામી વસંત ખેલે ॥ મેવાને

જઈએ ॥ વસંત ॥ કરણી.

૧ સખના રહો રે શામળીયા રે વાંલા ॥ શાને કરો રે

સાળા ॥ વરગારે ભુમિ દેશ વછોડી ॥ નૂરી ઉરમાળ ॥ સખના

॥ કાલે કસંબાની ચોળીરે પેરી ॥ તે કીધી કરમાર

॥ લગન લઈ પરણાવ્યા હોય તો તે સોહેલ રહું ॥

॥ સખના ॥ અંગ વિશે રે એંધાન ઘણેરાં ॥ કરગરવાં-

વસંત.

કીધાં॥ રામકૃષ્ણ પ્રભુ વસંત રેતમાં॥ વેસાતાં લીધાં॥

॥સજના॥ પૂરણ.

૫ આવત રૂડી રૂડી રે મારા વાલા॥ રૂડો માસ વસંત.

॥રૂડા રે વનમાં કેશર ફૂલ્યો॥ રૂડો રાધાજીનો કંથ॥ આવત.

॥રૂડે રંગે રમપ જમવે॥ તારૂણી લે કરતાળ॥ સંનુરનાર

મળી સંગ જમવે॥ મોરલીએ મદન ગોપાળ.॥ આવત॥

રૂડાં રે વન વૃન્દાવંદ દીસે॥ રૂડાં જમુનાનાં તીર॥

અતિ રૂડી રે ગોપી ગોવાળાની મંડળી॥ રૂડાં રજદરબાર

॥આવત॥ રૂડે કુમકુમ કેશર ઘોળ્યાં॥ રૂડો મુખનો તંબોળ.॥

અતિ રૂડો મેંના નરસૈંઈનો સ્વામી॥ નોતનીત મકમ મેર॥ આવત.

પૂરણ

વસંત.

૯ આલો મારી સૈયર મોરી ।। દ્વાદસ માસ વસંત ।। સફુણી-

લે રે વેણ શબ્દ એક બોલે ।। બેલન હારો બેલીએ ।। આલો ।।

એવું સાંભળી સૈયર મારી ।। સજ્યેલી શણગાર ।। શોકતણું

હવે શાલ નિવારો ।। ભોગવે હરિ ભરથાર ।। આલો ।।

સહોદર તણી શીખામણ માની ।। મેલી વન મોભર ।। કહે

સુન શામળા હમને ભજવા ।। તજીએ કુટુંબ પરિવાર. ।। આલો ।। પેરણું-

।। રાતાં નખ કર કામ નીયારા ।। રાતાં અધર મુખ દંત ।।

રાતાં માલ સિંદુરે ભુરીઆં ।। રાતાં કસુંકે બે સંત ।। રાતાંનખ

।। રાતી પટોળી પાસે રાતી ।। રાતાં રતન અરે દેહ ।। રાતાં

વસંત

ગુલાલ ઉડાવત અબળા ॥ કૃષ્ન કૃષ્ન મુખ વદત વાણી ॥
॥ રાતાંનખ ॥ કૃષ્નજ રાતાં કામનીયારાં ॥ કામની રાતી
પરોળ ॥ સરખે સરખું સૌ કોઈ રાતું ॥ નરસૈઈઓ
રાત હરિસ્મરણ. ॥ રાતાંનખહર ॥ પૂરણ.

૧ કહો કેમ વસીયે રે મારા વાંલા ॥ ગોકુળ જેવું રંડા-
વો નંદતણો નાઘડીઓ નરહર ॥ દઈ બેઠો દાણી. ॥ કહો કેમ.
॥ લાજ નહિ એનો લાગ નહિ ॥ બાળક જાણીને [illegible] મેલ
॥ મથુરામેં મહી વેચવા રે ॥ મારગડો ગ્રહી રહી ॥ કહો કેમ ॥
એકનું ફોડે વાંલો બાજનું ઠોલે ॥ ત્રીજાનું મહી લૂટી ખાવે. ॥

વસંત.

એકુ એકુનું રે વાંલો અટકાણું બોલે ।।। શ્યામ છલકુલે
વાહે ।।। કહો કેમ ।।। એકુ એકને વાંલો સાર પેરાવે ।।। એકુ-
ને પેરાવે ચોળી ।।। એકુ એકને વાંલો દધી ખવડાવે ।।।
એકનું મેલે છે ઢોળી ।।। કહો કેમ ।।। નારે મળી રે સહુ ભામર
ભોળી ।।। મળી સહીયરોની ટોળી ।।। નરસૈંઈનો સ્વામી
વૃંદાવંદમાં ।। ખેલે છે હોળી ।।। કહો કેમ. ।।। પૂરણ.

વસંત વધાવા જઈએ ચાલો સખી વસંત
।। વધાવા જઈએ. રામ મહા પ્રભુ જનક કિશોરી મેરો
।। કે સુખ પાઈએ વાલો મકર. શુકલ પક્ષ કી

વસંત

પંચુતિથી સહાઇ ગિરિધરે આદ સકળ સુરભામ-

ની અવધપુરીમાં આઇ આલો સખી ગ્રહે ગ્રહે

તે સબ ઉમંગે મલીહે રામકુંમધામકુ આયે

આંબા મોર જબ કુળશ લીયે જાયુની સખાડો વધાવે

અલો સખી સુરનર નીરત ગાંધર્વ કીનર કેલ કરત

અનુકુલે તુળસીદાસ ભએ બલીહારી પ્રેમ સ-

રોવર ફૂલે અલો સખી- પૂરણ.

૧ ધુમાર

અવિનાશી દુલ્હો કબ મીલસે રે ॥ અનીરો મેરે પ્યારે
॥ મીલટે તો મને ના દેઉ રે ॥ અવિનાશી ॥ જલ ઉપજે
જલ સુનહી નેહા ॥ રટત રટત પાયાસ ॥ બલભઉં ॥
મે વરહેના ઠાડે એ મૃગ મેઉ ॥ રામ તુમારી હે આશા રે
॥ અવિનાશી ॥ ખાનપાનકી શુદ્ધ નાહી ॥ દૂર ગહે કો
સાર ॥ બલભઉ ॥ નીશદિન ફિરત ભુવનમાં ભુલી ॥
મારી અંગો અંગ માર ॥ અવિનાશી ॥ દિવસ ન ભૂખ રે-
ણ નહિ નિદ્રા ॥ ગહે આંગણે ન સોહાય ॥ સેજડી
આ વેસણ ભઈ મોકુ ॥ મગત રેણ વિહાય ॥ અવિનાસી ॥

ધુમાર

છોડયો ગૃહ નેહ મેંડયો તુમસે ॥ ભઈ ચરણે લોલીન ॥
(લોલીન) તલફત ફીરત પ્રેમકી પ્યાસી ॥ જેસે જલ
બિના મીનરે ॥ અવિનાશી ॥ મેં તો તુમારી દાસી રે
મોહન ॥ તુમ હમારે શીરદાર ॥ દીનદયાળ કૃપા કરી
માધો ॥ સાહીયા સરજનહાર ॥ અવિનાશી ॥ કેહમ
પ્રાણ તજ્જાઉ મોહન ॥ કે આપને કરલે બલમઉ ॥
દાસ કબીરા વ્રહે અતિબાડયો ॥ હમકો કુ દર્શન દેવ.
॥ અવિનાશી ॥ પુરણ

તુમ બેલો દીનાદાસ સાજનરો ॥ રો સાજન રો

ધુમાર

બોહરન એસો હે દાવ ।। તુમખેલો ।। રેનુપ વસંતે સમે
સંજોગે ।। કર્યો હે કરતે અનુરાગ ।। બલમઉ ।। ફેર પી-
છે પસતાએગો ।। બહોરન બીત ભયેગો ફાગ ।। તુમખેલો
।। જ્ઞાનકેસ માર્યો પાપકારી ।। સન્મુખ દેખો રે સંભાળ
મારૂગી મિત્ર ચોરો મોહનજી ।। નાગરી સંપજનાર
તુમખેલો ।। ગગનમંડળમાં બાજાં રે બાજે ।। નૌતમ કીર
બતાયે ।। કેશર ચરચ્યો પ્રેમકો હો ।। જુગમુગ ઘુટીન
જાય ।। તુમખેલો ।। હરિ સુમરણ કી ગારી દીજે ।। ગુરુગમ
શબ્દ વિચાર ।। સંત સંગત મીલી હોળી ખેલો ।।

ધુમારે

દુબ્દુ ન આવેગી હાર ।। તુમખેલો ।। ધન ગુરૂ ધન સંગત
સંતકી ।। ધન મે હમારા ભાયેગ ।। કહેત કબીરા ખેલે
મન એસા ।। ફગુવા પરમ પદ પાવે ।। તુમખેલો ।। પુરણ.

નીતમંગલ હોજી ખેલીએ હો ।। હો મેરે સંતો
નીત બસંત નીત ફાગ ।। નીતમંગલ ।। દયા ધરમકી કેશર
ઘોળ્યો ।। પ્રેમ પ્રીત પીચકારી ।। ભાવભકત સુભરી સતગુરૂ
તન ।। જન્મ સુફલ નરનાર ।। નીતમંગલ ।। ખીમા અબીર
સરસ્યો મીત મંદન ।। સુમરણ ધ્યાન ધુમાર ।। ગ્યાન
ગુલાલ અકકલ કસ્તુરી ।। ઉમંગી ઉમંગી રસધાર ।। નીતમં- ।।

ધુમાર

ચરણોદક પરસાદ સંતરજ॥ લીજે શીશ ચઢાઈ॥

લોક લાજ કુળ કાંએ તોડકે॥ નિરલે નિશાન બજાએ

॥નીત મંગલ॥ કથા કિરતન આનંદ ઓચ્છવ॥ કરો સંતનકો ભીર

કબહુ ન કારજ બીગડે તેરો॥ યું કહે દાસ કબીર॥ નીત॥ પુરણ-

એસે હરિ સંગ હોરી ખેલીએ હો॥ હો મેરે પ્યારે

જેસે ખેલે રામ કબીર॥ એસે હરિ॥ બાળપણમાં ખેલ

ગુમાયો॥ જોબન મુવાનીનું મેર॥ એ મન કેસો મસ્તક

કેસો ન માને॥ ના દેખે સાંજને ભોર॥ એસે હરિ॥ કર-

મકી એનર દેહી પાઈ॥ હોને॥ પશુ પતંગ॥ જેણે પ્રભુજ-

ધુમાર

કો નામ ન મણ્યો ॥ સો નર ભયો રે ભોજંગ ॥ ઐસો રે હરિ

॥ અવિનાશી વાણસે નહિ રે ॥ મહી કથા અપાર ॥ સાધ સ-

મજ મૂલ ગ્રહી બેઠે ॥ સબ જગ લાગ્યો રે ડાર ॥ ઐસો રે હરિ

જે જન જગતે લાગ રહ્યો રે ॥ હરિ કો દેખે દૂર ॥

નિશ્ચય સુમરણ કરે કબાસજ ॥ ઘરમાં રે હાજરાહજુર ॥ ઐસો-

હરિ પુરણ.

રઘુવંસી કુલો કજ માલેરો ॥ મહે દશરથ સુતદેહિ

વીર ॥ પીતા હમારે કઠન વૃત લીનો ॥ સુનરે સખી એક

વાત ॥ કોમળ ગાતની પરદેખતડુ ॥ ધનુષ્ય ઉઠાવો નહિ

ધુમાર

કઠણ કઠોર ધનુખ રોકી મહું ।। સો લાયો નહિ મધ ।।

ધનુખ ઉઠા બિન પિતા ન દેહે ।। કોન કરૂં ઉપાય ।। રઘુવંસી

।। દ્વાદસ વરસ કન્યા કુંવારી રાખી ।। નિગમ કરતહે દોષ ર-

મારી ।। સંધકો ।। સાધ બિરાઈ ।। પિતાને સમ રાખી રમ સેજ ।।

રઘુવંસી ।। દેશ દેશકે ફીરહે સોગમે ।। ભૂપત જોડે સુમના ।। પાયે

લાગું હું વિશ્વામિત્રને ।। સરણ દેખાવે આન ।। રઘુવંસી ।। સુંદર

વદન દેખી મન ઉમંગ્યો ।। ભૂવન રસો ન માઈ ।। કહેત બ્રહ્મા વિ-

શ્નુ મહેશ્વર ।। પદમ લાકું પાયે ।। રઘુવંસી ।। ઉઠાયે ધનુખ જબ

ટીંકરી તાણે ।। ભૂપ રહે શિર નાઈ ।। બાજા વધાઈ રાય દશરથ

કે ।। નારપત બલબલ જાઈ ।। રઘુવંસી ।। પુરણ.

2 (ધુમાર (રામાવતાર)

હો રઘુનાથ પધારો આણીએ ।। હો મેરે પ્યારે ।। જનકી જીવન

રામ ।। રઘુનાથ ।। રામચંદ્ર અયોધ્યા નગરી ।। નીકસે વન

મોઝાર ।। રાવણ ભેખ ધર્યો તપસીકો ।। હરીગયો સીતા

મા[illegible]ત રે ।। રઘુનાથ ।। દશરથ સુત અયોધ્યાકો રામ ।।

કર્યો હે લંકા પર ઘાવ ।। જે કોઈ જનકી શોધ લાવત હે

આલું ધર્મ દ્વાર ।। રઘુનાથ ।। જબ રઘુનાથે બીડલા

ફેરાયો ફેરાયો ।। કોઈ લંકા ગઢ જઈ ।। અંજનીકો પુત્ર મ-

હા બળવંતો ।। બીડલો લાયો ઉઠાઈ રે ।। રઘુનાથ ।। શોધ

લેનેકો હનુમાન પઠાયો ।। મુદ્રિકા લીની હાથ ।। અબ

એક છલાંગ લંકા ગઢ બેલો ।। પદમ અઢારે સાથ ।। રઘુનાથ ।।

ઘુમાર (રામાયનામે)

જબ રઘુનાથે સૈન્યા રે મેડી ॥ કરીં વાંદર કસુ રીંછ ॥ પ-

દમ અઢારે સૈન્યારે મેડી આયે રે સાહેર તીર ॥ રઘુનાથ ॥

જબ રઘુનાથે સાહેર બાંધ્યો ॥ સૈન્યા ઉતારી પેલે પાર ॥

આયે ઉતરે તીન લોકકે નાયક ॥ બાજત ઢોલ નિશાન ॥

રઘુનાથ ॥ સાત સાહેરમાં ધુન મચી રે ગરદ ગયી અસ્મા-

ન ॥ તીન લોક જબ કાંપન લાગે ॥ કાંપ્યો રે વાસુકી નાગ ॥ રઘુનાથ ॥

કહત હી રાવણ સુણો રે મનોધરી ॥ મોતી રે ઝાંખા રે

થાય ॥ રામચંદ્રકી સૈન્યા આવત હે ॥ કૈસે બનાની રે માંઈ ॥

રઘુનાથ ॥ કહત હિ મનોધરી સુનો પ્રિય રાવણ મઈ મીલો

ધુઆર (રામાવતાર)

કરમેરો ॥ અકે મનકી તુમ હર લાયે ॥ ડારિંગો દશ શીશ
તોડ ॥ રઘુનાથ ॥ કરતહિ રાવણ સહુણોરે મનોવરી ॥
ભીલન કે ઘર મેરો માન ॥ સકલ દેવતા મૈં વશ કીનો
રહ્યો હે એકલો રામ રે ॥ રઘુનાથ ॥ કરતહિ મનોવરી ॥
સુનો પ્રિય રાવણ ॥ સ્વપ્નું લાધ્યું મન મોહે ॥ કોટ
કોટ વાંદર સંગ લેઈ ॥ આયો હે તારેરો અંતરે ॥
॥ રઘુનાથ ॥ કરતહિ રાવણ સહુણોરે મનોવરી ॥ મનરે
ગુરાવો કાંધ ॥ રામ સંગે સીતા નવ દેઉ ॥ રામ સંકેતી
એક નુર ॥ રઘુનાથ ॥ શીવકે ભરોસે પ્રિયા તુમ મત ભૂલો ॥

ધુમાર (રામાવતાર)

ઓરી ભજો શીયારામ ॥ દશ શીશ તોડ શીવ પર ધરત-
રે ॥ કરેગો દેવતાકો કાજ ॥ રઘુનાથ ॥ કુંભકરણ જેસા
ભૈયા હમારા ॥ ઇંદ્રજીત બળવીર ॥ કુંચનગઢ લંકાગઢ મેરો
॥ સોપાસ સાહેર નીર ॥ રઘુનાથ ॥ હનુમાન જેસે પાયેલ
ઉનકે ॥ લક્ષ્મણ હે બળવીર ॥ જલત અગ્નિમાં ઓરી-
ધરત હે ॥ ગીનત સાહેર નીર ॥ રઘુનાથ ॥ એક ભાઈ વેરી
થઈ બેઠો ॥ દુમકો આઈ સુખ સેન ॥ કુંભકરણ સુતો ન-
વ જાગે ॥ ખોલ દેખો દો નેન ॥ રઘુનાથ ॥ નાકુનમેં
સરી સરકાવી ॥ કાને બભવી ભેર ॥ જગાજગારે

(ધુમાર (રામાવતાર)

હો બળવંતા ॥ લાયો રે લંકા ગઢ ઘેરી ॥ રઘુનાથ ॥

રામજી લક્ષ્મણ ભરત શત્રુઘ્ન ॥ દશરથ સુત ચારો

વીર ॥ સાત સમુદ્ર મેં મરણ નિવાસ ॥ રાવણ કેતી

એકે જુર ॥ રઘુનાથ ॥ રાવણ માર્યો (લંકા ગઢ લાયો) ~~રાવણ માર્યો~~

॥ દીયો વિભીષણ કો રાજ ॥ હસત ખેલત જાનકી

ઘર લાયે ॥ પ્રેમદાસ બલબલ જઈ ॥ રઘુનાથ ॥ પુરણ.

ધુમાર (છપન)

રાઘોજી ખેલત હોળી ॥ દશરથ સુત સારો વીર ॥ રાઘોજી ॥
અવધપુરીકી શોભા બનીહે ॥ મુખસે કહી નવ જાઈ ॥ રત્ન
જડીત પિચકારી કરગ્રહી ॥ રાજત સારો ભાઈ ॥ ઉતસે
આયે જનકનંદની ॥ બોત સખા સંગ લાઈ ॥ સબ મધુર
સ્વરે ગાવત ગારી ॥ સાંમળ ધુમ મચાઈ ॥ રાઘોજી ॥
એક નાચત એક વીણા એક બાંધે ધરી ॥ એક દેત કર
તાળી ॥ એકન વેષ પુરૂષકો લીયો ॥ મગન ભયે ગાવે
ગારી ॥ બહત નાહિ ફાગુનકે માટે ॥ કાંહાં પુરૂષ કાહાં
નારી ॥ નહિ નહિ હાંસ વિલાસ કરતહે ॥ સંધ સૌહે
પિયા પ્યારી ॥ રાઘોજી ॥ તબહી રામ સખા સબ લીયે

ધુમાર (ઇમન)

૧ અંજુલની કુંજ પરધાઈ ॥ તાલમૃદંગ ઝાંઝ ડફ મહુવર ॥
બાજાં અનેક બજાઈ ॥ સીતા સેન દેઈ સખી ઉનકુ ॥ બાંસ-
કી માર બમસાઈ ॥ ગ્રસો ચસો કૌશલ્યા સુતકુ ॥
બહોત દીનનકુ પાયે ॥ રાઘોજી ॥ અરસપરસ ભરત
ભરાવત ॥ કુમકુમ કેશર ઘોળી ॥ ચૌવા ચંદન અગર-
અરગજ ॥ પ્યારી પ્રિયા પર ઢોળી ॥ મુઠા ભરી ભરી
ગુલાલ ઉડાવે ॥ રઘુનંદન કાહુ કિશોરી ॥ હો હો પકડે
રઘુવરકો ॥ લીયો પીતાંબર છોડી ॥ રાઘોજી ॥ એક સખી
ને મધુર સ બનમે ॥ રઘુવર કે ઢીંગ આઈ ॥ એકને
અપને સાડી દીની ॥ એકને અંગીયા પહેરાઈ ॥ એકને

ઢુમારે (છરપન)

ને આંખ આંજ બીડી દીનો॥ મુગટ માપ લે કુરાઈ॥

એક બ કહે બોલ રઘુનંદન॥ કાહાં કરહો બડાઈ॥ રાધોજ

॥ એક સખી કહે અનુજ સખા સબ॥ કહાં મુગ ગૌહે

તીહાં રે॥ જહાંકે બેર જણાવત તુમહી॥ બહોત ફીરત

મતવારી॥ એક સખી કહે પાસનો પાસાવો॥ દશરથ નૃપત

દુલારી॥ (રાધોજ) હમરે લાડલી કહ્યો ન માને॥ અજહુ બલી-

રે પ્યારી॥ રાધોજ॥ એક કહે ઉનકુ જન છોડો॥ સબહીકુ

પાયે ન લાગે॥ મંડલ બેર રહ્યો સબ ઠોડ॥ પકરી રહ્યો જન

આગે॥ એક સખી કહે ઈનહી નમાવો॥ પ્યારી સીયા મહેર

ધુમાર (છપ્પન)

આગે॥ ઉંઘ રહે કહાં સુખકે સોને॥ કાંહે ન ભરવા મેડ॥
॥રાધોજ॥ એક સખી મસકારી તબહીં॥ ગાંઠ સાયાકું સેં
મેડી॥ દુલો દુલારીન સુમન રંજત॥ કુંવરી ઓર કિશોરી॥
ફગુવો દો તો તબહી છુટો॥ હસત સબે સુખ મોરી॥ કેશર
માર ભરાય ભામની॥ બેલ મચક ઋગ મેરી॥ રાધોજ॥
તબહી લક્ષ્મણ સબ સખા બોલાવે॥ લે આવે એક દાસી
માનું॥ એક ડારકે તૂટ ઉપજે॥ એક હી ઠાડી॥ જુદ જુદ
જુવંતી હોઈ ઠાડી॥ જોબન મેર જણાઈ॥ લાલ ગુલાલ
મૈં ઓઢી લછતહે॥ માનું સોરીયાં સોયવાઈ॥ રાધોજ॥

ધુમાર (છપ્પન.)

આઈ ધસી સબ પુરવાસની ॥ લછમણ પકડે જબહી ॥

આંખ આંજ મુખ માંજ કુંવરકો ॥ સોર દીમે તબહી ॥ હોહો

કરત મેરા ઠાડી ॥ સાખા ઓ છોડો સબહી ॥ મન ભાવે

સો કરો હો કિશોરી ॥ મૈ તુમ દેખો તબહી ॥ રાઘોજ ॥ તબહી

સખી સબ મટકે તબહી ॥ આવતહી સબે હસી દીની ॥

સબે આઈ જહાં કુંવર કિશોરી ॥ દેખ મુહાર કીની ॥ મગ-

ન ભયે પ્રેમ અતિ ઉરનો ॥ સુખ સાગર રસ ભીની ॥

ધન ધન કિ યું બત મનકી ॥ નિકર બોલાઈ લીની ॥

॥ રાઘોજી ॥ તબહી ~~શોભત~~ રઘુવર શોભત મનમેં ॥

ઘુમાર (છપ્પન)

કેસે છુટ ન પાઈએ॥ સખા સહીત બળવીર હરાવે

॥અબ કહો કેસે કહીએ છલબલ કોઈ હદાવ નહીએ॥

જે કહે સો સહીએ॥ અપની લલીકુ કહો સમજઈ॥

લાલરી બાંહે તે રહીએ॥તાધોબ॥ રંગુવા બહોત

મંગાવો તબહી॥ સબકા હોમન ભાયો॥ દેત આરતીજ

સબે પુરવાસીની॥ અવધ પુરી સુખ છાંયો॥ સીયા

પીયા બાનક કેતાં વરણું॥ સબકો ભલો મનાયો॥ રંકુની

હાલ કુએ જન અપને॥ તુળસી દાસ જશ ગાયો

॥રાસીફ॥ પૂરણ.

૧ ધનાશ્રી

મન ખેલો વિમલ વસંત ।। પ્યારે મિત્રસુ ।। ખોલ
।। કમાડ કી કોટડી રે ।। ઘર બેઠો મેલ એકાંત ।। પ્યારે મીત્રસુ
।। સતાયા રે પરપતી આજું ધરાવું રે ।। ત્રુભુવન કરે ઉજ-
યાર ।। પાયુ મોલે સુખ પાઈએ હો ।। મેરો જીવન પ્રાણ-
આધાર ।। પ્યારે ।। ગંગા જમુનાકે રે આંતરે હો ।। ચંદ્ર
સુરજ કી બાસ ।। અરધ ઉરધકી સાંધમેં ।। જહાં ઉમા-
યા અરગમ ઠામ ।। પ્યારે મીત્ર ।। સોહી રંગે રે રંગ
રસો હે ।। હીલમાલહી એકે હી ઠામ ।। કબીરા લેરયા
ભાવસું ।। જહાં મોરયો અપનોનામ ।। પ્યારે મીત્રસુ. ।। પુરણ.

ધનાશ્રી

હમ ઘેર સંત સુઆણ ।। ખેલત રંગભરી ।। જનમજ-
નમકી મીટાદે કલ્પના ।। પાયો જીવન પ્રાણ ।। હમઘેર
પંચ સખી મીલી મંગલ ગાવે ।। ગુરૂગમ શબ્દ વિચાર
।। તાલ મૃદંગ ઝાંઝ ડફ બાજે ।। અનહદ ધૂન ગંભર ।।
।। રંગભરી ।। હોત આનંદ ભોવન પ્રીતમકેરુ ।। તનકી તપત
ગઈ ।। ચામકારી ધુરત કુશુ અદભૂત ।। રસકી ડીસ
ભઈ ।। ખેલત રંગભરી ।। સુખસાગરમાં સ્નાન કીયે
હે ।। નિર્મળ ભયો શરીર ।। આવાગમન ગયો મીટી ।।
સંતો ।। કેશુવો પાયે કબીર ।। ખેલત રંગભરી ।। પૂરણ

ધનાશ્રી.

રઘુવર ખેલે ફાગ અતિ આનંદ સેુ॥ સીતારામ લક્ષ્મણ ભરત શત્રુઘ્ન॥ સરયુ તીરે સમાજ॥ અતિઆ-નંદ સેુ॥ ઈસસે મનકી ઓર પુરનારી॥ નવસત સજ્યો સાજ॥ અબીલ ગુલાલકી ભર લાયે ભેરી॥ દાવ બન્યો હે આજ॥ અતિઆનંદ॥ અરસપરસ મીલી ધૂમ મચાયો હે॥ કહાં સુધે ઉઠી મગ॥ કહેત કબીર પ્રભુકી છબી નીરખ-ત॥ તીનકો પુરણ ભાગ.॥ અતિઆનંદ-॥ રસ પુરણ.

હરિ આવેંગે તેરે આજ॥ ખેલન ફાગરે॥ સુનરે સખી એક શુકન સંદેશો॥ તેમે તેરે આંગણ બોલે

ધનાશ્રી

ફાગ ॥ ખેલન ॥ અંગઉપંગ બાંસુરી બીણા ॥ ગગન
રહીત ધુન ગાજ ॥ તાલમૃદંગ ઝાંઝ ડફ બાજે ॥ કાં
સોવે ઉઠી ભગ ॥ ખેલન ॥ પારુતી પાસ બીછાના આદર
॥ લે ઉનકુ પાયે લાગ ॥ સુરદાસ પ્રભુ છબી નીરખત ॥ બાજ
સખી તેરો ભાગ ॥ ખેલન ફાગરે ॥ પુરણ.

ફુરી રઘુમરણા કી રંગ હોળી ખેલીયે ॥ ધ્યાનપીસ-
કારી ધ્યાન કેસર ભરી ॥ યા બોધ મન પર મેલ ॥ હોળી
ખેલે ॥ સુરત જુગત અનુરાગ રાગણી ॥ અનમિત સિત
સુ ગાઈએ ॥ પાંચ સખી મીલી ઉઠી ઉઠી ધાઇ ॥ દીન-

ધનાશ્રી

ફીલ ફુટી બસાઈ ॥હોળી॥ મનકી મરદંગ ગુંજ બઈ
ગગનમેં॥ અનહદ તાલ બજઈ॥ કામ ક્રોધ મદ લોભ
મોટકો॥ અબીલ ગુલાલ ઉડાઈ॥ હોળી॥ પ્રેમ પ્રકાસ
આનંદ અનુભવ॥ આવાગમન મીટાઈ॥ કહેત કબીરા
સુનો ભાઈ સંતો॥ ગુરૂકે ફગુવા પાઈ॥ હોળી॥ પુરણ.

એસે નીત હોળી ખેલત ફાગ ॥પ્રીય સંગ પ્યારી
॥રસના રામ ઉચારત સોહાગન॥ પીઉ સું પ્રીત બધાવે
॥કામ કપટ પડદા કર ન્યારે॥ અરસપરસ ગુણ ગાવે
॥પ્યારા સંગ.॥ ચીતમંદન સંતો સીલ ધરા કર॥ પીઉ

ધનાશ્રી

કે અંગ સરસાવે ।। સરસત ભયે મહા મગન સુંદર ।।
સાંગોપાંગ લગાવે ।। પ્રાયાસંઘ. ।। રૂપાન ગુલાલ-
અબીલ અરપ કર ।। ઝકોરી ભર ભર લાવે ।। હુસાહસ
હરખત હરખ પતિ સન્મુખ ।। પ્રેમ સહિત પરસાવે
।। પ્રાયા સંઘ ।। કુંદ કામની કેશર ઘોળી ।। તાકો રંગ
સઠાવે ।। પાંચો ગામ રંગો રંગભીની ।। દુજેરે રામ
દુજે રંગ ન ભાવે ।। પ્રાયા સંઘ ।। તન મન અરપત મીલી
પાકુ પત્ની ।। ન્યારી નેકુન ભવે ।। રામચરણ શરણે
સુખ પાયા ।। તાકી કહત ન આવે ।। પ્રાયાસંઘ. ।।

પૂરણ.

૧ રાયસો

રઘુવર રાજકુમાર કે લાલ રંગ ભીને હો ।। ભરત
શત્રુઘ્ન સંઘ કે લક્ષ્મણ લીને હો ।। જુધ જુધ મીલાઈ
કે સીયા સંગ કીને હે ।। કેશર આડ બનાઈ કે મૃગ-
મદ દીને હે ।। રઘુવર ।। કેશર કુમકુમ ઘોર કે માટ
ભરાઈ હે ।। ઈંદ્રાદિક અંત્રિક્ષ કે બામં બમઈ હે ।।
રઘુવર ।। ગાવત ગારી નારી પ્રાયા કો પારી હે ।।
કુસન કે બહુ કામ કે સાચે ઠાડી હે ।। રઘુવર ।।

ધાઈ ભરે રઘુવર રાય કે હો હો બોલે હે ।। રત્ન
જડિત રાયે આંગણ કે ખેલત ડોલે હે ।। રઘુવર ।।

રાપરસો.

પકડે મઈ શત્રુઘ્ન આંખ અંમઈ હે ॥ ફેંગુવા
લીયે ઓર મંગાઈ તબે છીરકાઈ હે॥ રઘુવર॥
એસે ~~ધરં મધુ~~ ધરમધુરંધર રીત નહી કાંહુ બુજે-
પે॥ જનસ્યામ દાસ બલમઈ રઘુપતિ રૂપપેં॥

॥ રઘુવર ॥ પુરણ.

શ્રી ઘનસ્યામ બલરામ સોહાવની મેરી હે ॥
સબળ સુબાહુ સુદામા ॥ સખા કહે હોરી॥ ખેલન નીકસે
ફાગ ભેર મદ આવહી॥ શ્રી વૃંદાવંદ જમુના તટ ખેલ
મચાવહી॥ બનક પડી ભીખુભાન સુતા બાજ નાગરી॥

રાયસો.

સુનત ગઈ શુદ્ધ ભૂલ॥ પ્રેમ રસ આગરી॥ શ્યામ રાધી-
કા સખી॥ લખી મોંપે નાવરે॥ લીનો ખલકો સાજ॥ વૃ-
ન્દાવંદ સાંમરે॥ કેશર માટ ભરાય॥ કે અબીર ઉડાવહી
અર્ગજાત બાજે સંગ સબે બમવહી॥ ચૌવાચંદન ચોંધો
કે અંગ લગાવહી॥ તેલફૂલેલતીવાસકે॥ ચહુદસ આવહી॥
આયો॥ એક સમીર ફીરગયો। જહાં હરી॥ મટકી રહે ઘન-
શ્યામ॥ સામાકી સુધ પરી॥ તબશ્રી મદન ગોપાળ॥ સખા-
કો સુનાવહી॥ સબકો રહો સાવધાન॥ જદુપતિ આવહી
નાચત ગાવત ખેલત ધુમ મચાવહી॥ નીકસ આયે

રાધસૌ

ઝીળબાર ।। રુલાલ ઉડાવહી ।। ભનકે ભરી સબ-

ગોપ ।। અંધેરી દેખહી ।। આન પરિમે અચાનક ।। એકો-

એકહી ।। સ્યામા સ્યામકો ફેલકે ।। જેલ પરસ્પર અપારહી

।। હો હો હો હોરી રાસ વિલાસ પોડારદીપ નિરખાસુર-

વૃન્દાવંદ ।। જમુના તીરપૈ ૫ શ્રી વલભ જેલમસાદો

।। જોડે જોડે ઘોર પૈ ।। પૂરણ-

૧ "રંગ રસીયો"

રંગ રસીયો હોળી ખેલવારે નંદલાલકુંવર ।। તાંતો બોલા-

વે બ્રીજનાર ।। જમુનાના તીરમાંરે નંદ લાલ કુંવેર.।

સૈયર સરવે હોળે મળીરે ।।નંદ।। માંહે પ્યારી રાધે સરદાર ।।જમુના।।

સ્યામે સખા તેડાવીયારે ।।નંદ।। કીધો રમવા ઉલટ અંગ.।।જમુના.।।

સામા તે સામી મોરચા.રે નંદ ।। તાંતો ખેલ મચ્યો અતિરંગ. જમુના.।।

તાળ વગાડે તારૂણી રે ।।નંદ।। ગાવે સુંદર રાગવસંત. ।।જમુના।।

નમ્યા લઈલઈ નારીઓ રે ।।નંદ।। તાંતો ગોવિન્દનાગુણગાવે. જમુ-

તાલ મૃદંગ ડફ ઝાંઝરી રે ।।નંદ।। તાંતો વાગે છે વેણુરસાળ.।।જમુના.।।

ફૂલ દડુલો લઈ હાથમાં રે ।।નંદ।। ધાયા મદભરીયા ગોપાળ.।।જમુના.।।

અબીલ ગુલાલના હોરલાં રે ।।નંદ।। ઉડે કસ્તુરીને કપુર ।।જમુના.।।

રસીયો

એવું ધુમ પડ્યું બ્રહ્માંડમાં રે ॥નંદ॰। તોયે ઝાંખાં પડ્યાં સુરજભાણ - ॥જમુના-

કુંકુમાં કેશર ઘોળીયો રે ॥નંદ॥ જુએ રંગ રસીયાનો સાથ - ॥જમુના

કેશર ઘોળી રંગ રોળીયો ॥નંદ॥ તાંતો ચાલી છે રંગની રેલ ॥જમુના.

શ્યામ સખા સરવે પધારીયા ॥નંદ॥ જોવો પ્રાયા રાધેનો ખેલ ॥જમુના

ગોપી ગોવાળા સરવે હરખ્યા ॥નંદ॥ રંગે રોળીને કીધાં લાલ - જમુના.

વાજીંત્ર સર્વે ઔચી લીધા ॥નંદ॥ ઔચી લીધા અબીલ ગુલાલ - જમુના-

એવું જોર પડ્યું જીવનારનું ॥નંદ॥ ગઈ ગોવાળાની ધાર - ॥જમુના.

સાથીતે સર્વે નાસી ગયા - ॥નંદ॥ ઘેરા લીધા જેઉ ગંભાર ॥જમુના-

સંકીતે ચોરને બાંધીયો રે ॥નંદ॥ ભારી બાંધ્યા જેઉ ધાર - ॥જમુના.

કૃષ્ણ આવી તો છોડશે ॥નંદ॥ નહિ તો લાગશે રાધેને પાય ॥જમુના-

રસીયો

ભીલ વિનતાને વશ થયા ॥ નંદ ॥ જુઓ કોટી બ્રમાંડનો નાથ ॥ જમુના ॥

ઘણે તે દહાડે આવ્યા હાથમાં ॥ નંદ ॥ આજ કરીએ હમારો ભાવ ॥ જમુના ॥

દાણને કાજે હમો રોકતાં ॥ નંદ ॥ હવે હાથે મઠવા કરાં અમો ॥ જમુના ॥

જળ જમુનાના ઝીલતાં ॥ નંદ ॥ ચોરી લીધાં હમારા ચીર ॥ જમુના ॥

કરગરતાં હમો કામની ॥ નંદ ॥ હમો જળમાં ઉઘાડે અંગ ॥ જમુના ॥

ઝુમર કુંડળ ઉતારી લીધાં ॥ નંદ ॥ ગુંથી ફૂલ ભરી વેણ ॥ જમુના ॥

સેંથો પુર્યો સિંદુરનો રે ॥ નંદ ॥ કોઈ કાજળ સારે નેણ ॥ જમુના ॥

સોનો પહેરાવી મુંદડા રે ॥ નંદ ॥ કુમકુમની કીધી આડ ॥ જમુના ॥

હાથનાં પોંચા ભીડાવ્યા ॥ નંદ ॥ ચોખડીયા મોડ્યા લેલાર ॥ જમુના ॥

રસ્તાદો

સોળે શણગાર પહેરાવીયા નંદ॥ જુઓ જુઓ કનૈયાના રૂપ. ॥ જમુના.॥

મુગટ કુંડળ સાધીને ધર્યાં રે ॥નંદ॥ નારી કીધી કૃષ્ણસધાન ॥ જમુના.॥

ટીલી ટળકંદર ભરાં ભેઈ રસારે ॥નંદ॥ ત્યાં કોઈનું ચાલેન જોર ॥ જમુના.

એવું કૌતક કીધું કાનની ॥નંદ॥ પ્યારી કીધી તે નંદકિશોર ॥ જમુના.

વરકન્યા પરણાવીયે રે ॥નંદ॥ સખી સૌ મળી કીધો વિચાર જમુના.

નંદ જસોદાની બેટડી રે ॥નંદ॥ વરસે ત્રિભુવન કુમાર ॥ જમુના

એવું લગન ઠરાવ્યું વસંતનું ॥નંદ॥ એવો વનમાં કીધો વિચાર ॥ જમુના.

માંડવે મધે પધરાવીયા. ॥નંદ॥ તાતો ફૂલની આરોપી વરમાળ. ॥ જમુના.

ઢોલ વગાડે તારૂણી ॥નંદ॥ તાતો વરકન્યા રંગ જોર ॥ જમુના.॥

રસીયો

છેડાતે ગાંઠણ ગાંઠાયા ।। નંદ ।। સામાસામી છાંટે અબીલ ।। જદુના ।।

સામી વરતે કરે સાવધાન ।। નંદ ।। તાંતો મંગળ વરતે ચાર ।। જદુના

તાંતો વેદવિધિ જામા લઈ ।। નંદ ।। તાંતો ફગવો જમે કુંસાર ।। જદુના ।।

હાંજી તમે સાત સોહાગણ આવો રે ।। હાંજી ખાંડી ધોતળાયાં

સોહાવો રે ।। હાંજી તમે વરકન્યાને વધાવો રે ।। હાંજી તમે અખંડ

આશીષ દયોની રે ।। હાંજી તમે સાત સોપારી લ્યોની રે ।। હાંજી

તમે સદા સોહાગવંતી કહાવો રે ।। હાંજી તાંતો વરકન્યા પરણી

ઉઠયા રે ।। હાંજી તાંતો દધાગાય ગોરસ લૂટયાં રે ।।

એવું કૌતક જોવાને દેવતા ।। નંદ ।। આવ્યા બેસીને વિમાન ।। જદુના ।।

રરનાયો

તેતો પુણ્ય તણી વૃષ્ટી કરે ॥નંદ॥ તાંતો સુરીજન કરે ગાન ॥જમુના॥

એક સખી તાંહા સંચરી ॥નંદ॥ ચાલી આવી નંદ ભોવન ॥જમુના॥

જહાં બેઠા છે જશોમતિ રે ॥નંદ॥ બાઈ જુઓ તમારો વદન ।જમુના।

જસોદા તમારે સંપત નહિ ॥નંદ॥ આવ્યો વર મળ્યો અનેક ।જમુના।

જસોદા તમારી બેટડી ॥નંદ॥ અમો દીધાં તે કન્યા દાન ॥જમુના।

ત્યારે સામા તે આવીયા જશોમતિ ॥નંદ॥ જુઓ જુઓ કુંવરના કાન ।જમુના।

ત્યારે વિસ્મય પામ્યા જશોમતિ ॥નંદ॥ દીકરું લઈને તે પામ્યા સંદેહ ॥જમુના।

કન્યાનું રૂપ બનાવીનું ॥નંદ॥ જુએ છે જશોદા માત ॥જમુના॥

કુગુણો લાગ્યો મન ભાવતો ॥નંદ॥ છોડો છોડો કુંવરનો વેશ ॥જમુના।

લટકણીયાં

કેશુડો આવી છોડાવીયા ॥નંદલાલ॥ ઘણું રસ ભર્યાં શ્રીજીનાથ જમુનાજી

કાલે તે રમવાને આવજે નંદલાલ કરે સૌ સુંદરીનો સાથ જમુનાજી

વસંત લાગ્યો જોઈને નંદલાલ તો તો નરસૈંયો બલ જઈ જમુનાજી

પૂરણ.

૭

મેલો હમારો છેડલો ~~સાડી~~ સાડી ફાટે ॥ હવે મારા સાસુની ડોર ॥

મેલ હમારો ॥ મારગ વચ્ચે ઘેરી રહ્યો ॥ જવા દયોની ॥ ઘેર

નાનેરાં બાળ ॥ મેલો હમારો ॥ મારા સાસરવેડુ માં જાણશે

ગાળો દેશે ॥ ઘેર શોક્યોનો સાલ ॥ મેલો હમારો ॥ વૃન્દાવનના

મારગે ॥ શ્યામે ઘેરી ॥ સહીયરની જોડ ॥ મેલો ॥ નરસૈંના

સ્વામી શામળા ॥ નહિ રમાડે ॥ રહેશે તારી સાથ ॥ મેલો ॥ પૂરણ.

૧ — ગટકણીયાં

કેશર ગાગર લઈ ચાલી અલબેલી॥ પાતરની પનીહારી॥ કેશર॥

ઉર પર હાથ ન નાંખશો॥ હાર તૂટે॥ મારો હૈયાનો હાર॥ કેશર॥

શીર પર હાથ ન ~~ક~~ નાખશો ચોટલો તૂટે॥ મારા મહીં કેરાં માટ॥ કેશર

નરસૈયાના સ્વામી શામળા વાલ્હા લાગે॥ મારી વીંઢણ વાળા॥ કેશર. પૂરણ.

શેરડીએ સામી મળી મદમાતી॥ ચાલો ચરોના કેડ. શેરડીએ

ગૌધન ચરાવી ઘેર આવતાં॥ ગલીઓ સાંકડી રાધા કૃષ્ણ કેડ. શેર-

ડીએ કેમ ન આવ્યાં વનમાળી॥ વીતી ગયો રે દાવ.॥ શેરડીએ

કૃષ્ણ કહે સુણ સુંદરી વેણું વાંકી॥ હું તો જૂના મંદિર॥ શેરડી — પૂરણ.

અતિ હસતું કાંઈ નહિ ચાખ્યા॥ પાડોશમાં સ્વાદ અતિ સારો॥

લટકણીયાં

આસપાસ દેખે લોકડા ટળવેરું ।। આવે ઉપવાસ ।। અતિ-।।

મારે પેરણ સાર પટોળડી અંગો ઓપે. પોપટીયાં ભાત. અતિ

લોભ ધર્યો લડવા તણો નહિ ઓપે રંગીલા તારી સાથે. અતિ.

નર સૌંદર્યના સ્વામી શામળા નહિ રમાયે હોંસીલા તારી સાથે. અતિ.

પુરણ.

3

લાડુ રસીયા રે લાડુ રસીયા પેલા ગોકુળ ગામના લાડુ રસીયા.

એક એકને આનંદ ગાજે છે હોળી તે રમતાં વનવસીયા. પેલા.

અબીલ ગુલાલની ઝોર લગીલાવે એક એકની ઉપર ધસી આવે. પેલા.

પકડી લીધો હે નંદકુંવરડો સાન બતાવી પીછે ખસીયા. પેલા.

વસંત વિશ્વંભર રંગુરત જોઈને અંતરસ્ય રસામનમાં હસીયા. પેલા.

૪ લટકણીયાં

નંદકુંવર કેડે પડ્યો કેમ જઈએ. ॥ કેમ જઈયે ॥ જમુનાજીનાં નીર-નંદ

ટળ્યા દિવસ હોળી તણાં હતા ॥ હસાહસ ॥ હજ હરવા વીર- નંદ

વાલે રોળી કીધાં રંગ રેલમાં રે પાગરોળ્યાં ॥ પણ ઓઢ્યાં ॥ ઓઢી-

ને ચાર નંદ અબીલ ગુલાલે ધોળાં કર્યાં હરી લીધાં ॥ હરી

લીધાં ॥ હૈયાનાં હીર નંદ હું તો ઓધા લઈ અબળા રણી

લોચે આવે ॥ લોચે આવે ॥ સ્યામ સરીર નંદ. પૌંની મારે

પીચકારી જેમ વાગે ॥ જેમ વાગે ॥ તનડામાં તીર નંદ. વાલો

જંત્ર પગાડે એના મંત્રમાં ન જણાયે ॥ ન જણાયે ॥ એના

ગુંદરા.

ગુણને ગંભીર. નંદ ભક્ત ~~[illegible]~~ ભુવન પ્રભો તમો વિના.

ન ધરાવું ન ધરાવું આજે નાઈ ધાર. નંદ. પૂરણ.

લટકણીયાં

દીનદશા હોરી ખેલનો નહિ આવે ।। નહિ આવે એસો ફીર ફાગ-

દીનદશા ।। કુડી કલ્પના રાતમાં શું સુતો ।। શું સુતો ચેતન

થઈ જાગ ।। દીનદશા ।। ૫ આ રત અતિ રળીયામણી તને

મળીયે ।। તને મળ્યો રૂડો સંત સમાગમ ।। દીનદશા ।। સાદ

કહે ફરી સતગુરૂ આવીયો ।। આવો આવ્યો અતિ સુંદર ફાગ-

દીનદશા ।। આળસ તજને ઉઠની તારો રહેશે ।। તારો અખંડ

રહેશે સોહાગ ।। વલ્લભ જન જાગીયા તેહને સાંભળ્યા ।।

તેના સાંભળ્યા ભલાં ધન ભાગ્ય ।। દીનદશા ।। પૂરણ.

એક ગોકુળ ગામને ગોંદરે મચ્યો માતો ।। મચ્યો

લટકણીયાં

માલોરે મરચો માલો ।। ગોળીનો બોલ ટોળે મળી સુંદરી ફરવાને ।। ફરવાને અતિ આનંદ કેલ ।। ગોકુળ ।। કેશર કેસુડી ઘોળાયા ગુલાલ ।। ગુલાલને તેલ ।। ગોકુળ ।। ઘેરીયાં રે લાલ ગોપાળને જેવી તરોવર ।। જેવી તરોવર વેલ ।। ગોકુળ. ચૌવા ચંદન કુમકુમો આલી ।। ધરણી આલી ।। ધરણીને ।। આલી ધરણી ધરણી પર રેલ. ।। ગોકુળ. ।। લાલ પર ગોઠીયા બધી હસિસુ ।। બધી હસીસુ બેલ ।। ગોકુળ. ।। રૂપ, અનેક ગોવિન્દ ના ગોપીકા-ને ।। ગોપીકાને ન પડે રે ઉકેલ. ।। ગોકુળ ।। પ્રીતમના સ્વામી. શામળીયા પાતળીયા ।। પાતળીયા હવે પાળો બોલ ।। ગોકુળ.

પૂરણ.

ઢીંગ.

કેમ વસાએ કેમ વસાએ ॥ પેલા ગોકુળ ગામમાં કેમ વસાયે ॥ આળ ગાળ લાકે ઢીંગ દે મુજને ॥ માંખડ મટાવવા મળી મુજને સાપર ॥ ગોકુળ ॥ ટકે ટમાટા પડછાયાથી બાળયે ॥ કોઈ દુરીજન દેખતાં ખસાયે ॥ ગોકુળ ॥ મારે શી કાનસુ નથી કંઈ ગુંગળું ॥ સગાપણાની રીતે હસાયે ॥ ગોકુળ ॥ દાસ અલિના કહે એ મારી પ્રીતડી ॥ પ્રગટ કરી પેલે બાણ રસાયે ॥ ગોકુળ ॥ પૂરણ.

૪ રંગ જડાયો રે રંગ જડાયો ॥ આજ મારે રંગ જડાયો ॥ નંદકુંવર આજ હોળી રમે છે ॥ ધનધન ભયછે આજ ઘડાયો ॥ આજ ॥ ગોપી ગોવાળ ~~[illegible]~~

રાગ.

મળી આવે છે ટોળાયો॥ નગરમાં ટોકાર પડાયો॥ આજ
સૌવા સંઘન ભરી પીચકારી॥ શ્યામ ગ્રાહે એ મડાયો॥ આજ
વસંતઋતુ વિશ્વંભર પુરણ પ્રગટાયો॥ એવો હમારો પ્રેમ-
જડાયો॥ આજ-॥ પુરણ.

અબીલ ગુલાલ મારે મારે નંદલાલ.॥ આ ગોકુળમાં
કુળો કેમ વસાયે॥ એને તો કોઈ ના વારે રે॥ નંદલાલ-
પાણીડાં જઈએ તો એ પાતળાયો। ઉભેલો જમુનાનાં
આરે રે॥ નંદલાલ.॥ નવ દસ જે અણ સુંદરીને જોઈને॥
ગોવાળીયા ટેકારે રે॥ નંદલાલ.॥ આવે ગોવાળીયા બાંધે
ઘરાને॥ જુવતીના વસ્ત્ર ઉતારે॥ નંદ-॥ અલબેલાના સ્વામી
ધારઈ એ॥ કોઈ ના એ ન લાગે રે-॥ નંદ-॥ પુરણ.

૧ હીંડોરા- (સામેરી)

હુની હાંરે સુભગ શ્રાવણ આયો ।। દશરથ દ્વારે-
હિંડોરો સોહાવ્યો ।। હુની હાંરે પ્રથમ દિવસ ત્રીજ અજ-
વાળી ।। રચ્યો હિંડોરો પરમ સુખકારી ।। ટેક ।।
પરમ સુંદર સરસ શોભા ।। શેષ સહસ્ત્ર ન શકે કહી ।।
જુગલ ખંભ અનુપ સુંદર ।। દાંડી ચાર ઝગમગ રહી ।।
મુખ તોલ કેતકીયાં બીરાજે ।। બીછાનાં બહુ બાધિ
બને ।। લાલ દોરી ગ્રહી ઝુલાવત ।। મિત્ર કે મંદ વાતને
।કુનક પુષ્પ અનેક રચના ।। હિંડોરો હરિ મન ભાવહીં
કહેત કૃષ્ણદાસ અવસર ।। સુભાગ શ્રાવણ આવહીં ।।

પૂરણ.

૨ હીંડોરા. (સામેરી.)

ફુનીહાંરે શ્રાવણ સુદ ત્રીજ અજવાળી ॥ બેઠે હિંડોળે
શ્યામા સંગ પ્યારી ॥ અનીહાંરે હિંડોરો નંદભોવન-
અતિ સોહે ॥ નિરખી સુરીનર ના મન મોહે ॥ ટેક ॥
સુરનર મુનીકો મન મોહે ॥ ગોપીજન ગાવે સહી ॥ વાં-
જીત્ર નાનાં ભાત બાજે ॥ ઝુલાવે સન્મુખ રહી ॥ ટેક ॥
સંગ ઉપંગ મૃદંગ તાલ ॥ ઝાલરી ઝની ઝની બાજહી.
શ્રી મંડળ રણકાર સોહે ॥ સપ્ત સુર અતિ રાજહી.
તાન બંધન સરસ સોહે ॥ મોહિત ગોકુળ નાથહી ॥
કહેત કૃષ્ણદાસ ગીરધર ॥ ઝુલાવે સબ સાથહી ॥ ટેક ॥ પ્રસંગ.

3 હીંડોરા. (સામેરી)

હનીહાંરે ગીરધર લાલ સંગે ગોપી મચહીં ।। ગુલ-
મુદીત લતા દ્રુમ છાંયહી ।। અનીહાંરે પવન સુગંધ ધરા
ઘન ગાજે ।। થોડી થોડી બુંદ ઉડત અતિ રાજે ।। ટેક ।।
બુંદ ઉડત મધુરી મુરત કોકીલા ~~કુહુ કુહુ કરે~~ કોટી ધ્યાનુ ધરે ।। હંસ
મોર ચિકોર ચાત્રક ।। પપૈયા પાયુ પાયુ કરે ।। સકુ-
લ વન સોહામણો ।। પંખી શબ્દ બહુ ભાતહીં ।।
કહેત કૃષ્ણ દાસ ગીરધર ।। રાધા મોહન સાથહીં ।। પૂરણ.

A હનીહાંરે કુંજભુવનમાં રચ્યો હિંડોરો ।।
સંઘે શ્રી રાધે ।। સોહેરે જોરો ।। હનીહાંરે પંચમનીકી-

હીંડોરા (સામેરી)

ખંભ બનાયો ।। દાંડી ચાર કુંદન સુલાયો ।। ટેક ।
સુલાયો રતન હિંડોરો સુંદર ।। મરકટ મણિ સા-
કર બહુ ।। સહુ ઔર મુકતા લાલ લટકે ।। ભાત-
કહાં મુગતે કહું ।। પવન મંદ સુગંધ શીતલ ।। કમુ-
રો મરૂવો મવહીં ।। કેતકી ચંપક મોગરો ।। મચકુંદ
સુમત લાવહીં ।। સેવંત્રી અતિ સાર બહેકે ।। લતા
નાના ભાતહીં ।। કહેત કૃષ્ણદાસ ગીરધર ઝુલા-
વત બ્રીજ સાથહીં ।। પૂરણ.

હીંડોરે ગોપી ઝુલાવન આયે ।। તીનમેં શ્રી.

હીંડોરા. (સામેરી-)

રાધે પરમ સોહાઈ ॥ ટેક ॥ સોહાઈ રાધે પરમ સુંદર ॥
પ્રાણપતિ મન ભાવહીં ॥ હિંડોરે ઝુલે નવરંગ તહાં ॥
કોટી કામ લજાવહીં ॥ કનક કે દોઉ ખંભ રાજત ॥ ડાં-
ડી સાત હીરે જડી ॥ પટોરી પારોમં પાંચ મોતી ॥-
વિશ્વકર્માએ રચી ॥ પવન મંદ સુગંધ શીતળ ॥ વહે-
ત જમુના પુર માંહી ॥ કહેત કૃષ્ણદાસ ગીરધર ॥
રાધા મોહન ઝુલહીં ॥ પૂરણ.

૧ રંગ હિંડોરે ના રે ॥ રંગ હિંડોરે નારે રંગ-
ભુવન મંદ રૂપ રાઈ ॥ વિશ્વકર્માએ રચ્યો ॥

(રૂખાતેના હિંડોરા.(સાહેરા)

હરિ હેત વિવિધ બનાઈ॥ અનુપમ કનકકે॥ દોઉ ખંભ
પરમ સોહાવને॥ મરૂવા જગમગે॥ નંગ જડિત
અતિ મન ભાવહીં॥ ભાવને નંગ જડિત મરૂવા-
કુંજ કુંજતા મણિ ખચે॥ દાંડી વિશાળ રસાળ-
અદ્ભુત॥ ઝુમખાં પંચ રંગ રચે॥ પટોળી પર્મ-
ઘનસારકી॥ દોરી નરમ નિરમૂળની॥ રૂખીકેશ પ્રભુ
નંદ નૃપકે॥ રંગ ભુવન હિંડોળના॥ પૂરણ॥

2 ઝુલત સ્યામ મન અભિરામ મદન ગોપાળ॥
રહેસ ઝુલાવહીં॥ કુંજ કુંજ મીલી વ્રીજબાળા॥ મધુર-

(રૂખાકેસ.) હીંડોરા. (રેનામેવી)

ધુની બાજહી ।। મુખ ચંગ તાલ મૃદંગ ।। સબ મીલી-
ગાવહીં ।। રસ રંગ સરસ સુગંધ ગાવે ।। પ્રેમ મગન-
સબે ભઈ ।। કોકિલા સુર મધુર બાણી ।। અંગઅંગ છ-
બી રમી રહી ।। નિલ પિત દોઉ કુલ રાજત ।। દામ-
ની ઘનસ્યાલા ।। રૂખી કેસ પ્રભુ રહેસ ઝુલે ।। સ્યામ
મદન ગોપાળ ।। પૂરણ.

।। સજલ ઘન ઘોરહીં ।। સ્યામ ઘટા સોહામણી
।। રમઝુમ બરસહીં ।। જર લાયે દામકે દામની ।। મા-
રુત મોર મધુર વ સહોર ।। કોકિલ બોલહીં ।। દાદુર

(રૂખાકેસ) ઠીંઠોરા. (સામેરી)

સુર પવન ઝકોર।। હંસ કલોલ હી।। કરત હંસ કલોલ-
નિશદિન।। રટત સારસ રસ ભેર।। સંધન કુંજ
સરોજ પ્રફુલિત।। તરન સુ તરોવર એરે।। તરૂનીત
નયા નીર પરસત।। લતા અતિ મન ભાવહીં।। રૂખી-
કેસ પ્રભુ ઘન ઘોર હરિ।। શ્યામ ઘટા સોહાવની-
પૂરણ.

કેવલ નેનકી।। રસ કેલ પ્રીજ ઝગામગ રહી।। ઠોર
હી ઠોર।। વિપ્ર ન વિનોદ આતે સુખ ભયો।। આ
સુખ કારણ દીન રેન।। મુનિ મન તરસહીં।। સેવ મ-
હેશ સેં ધર ધ્યાન।। સ્વપને ન દરસહીં।। સ્વપને ન શેષ-

(રેખ્તો) હીંડોરા. (તામેરા)

મહેશ દરસે ।। સદાસુર પતિ શોપતી ।। અરૂણ વરૂણ
કુબેર ।। અજ લલચાયે ।। અતિ મન મોસરી ।। ગોપી-
ગોવાલનકો સુકૃત રૂપ મન ।। નહિ કારુ પે કહી ।।
રેખી ।। કેસ પ્રભુ કુવલ નેનકી ।। રેસકેલ બ્રીજ ઝગમગ-રહી ।।

પૂરણ

હેમ હિંડોરેના ।। હરિ હેત હીરા મણી ખચો ।। દશ-
રથ દ્વારે દશરથ દ્વારે દશરથ દ્વારે ।। રત્ન અ-
પાર ।। વિશ્વકર્મા રચ્યો ।। રચના રતનકી સકુલ સોહે ।।
પરમ સોહાવનો ।। બાયબીચ ઝગમગે ।। નંગ જ્યોત
મહા મરકટ મણિ ।। મરકટ મણિ મય લસત મરુવા ।।

હિંડોરા. (હેમ)

જુગલ ખંભ શોભા ઘણી॥ દાંડી ચાર વિચિત્ર બા-
નીત॥ મનોહર મન ભાવતીં॥ મોકી રતી અતિ ચિત્ર-
સઃ ચારૂ॥ કુંવે ચૈત્રત કામકો॥ ત્રીલોકે સુંદર સુખદ-
સેવા॥ હિંડોરો સીતા રામકો॥ લાલ ડોરી લછન પરોજી
॥ શોભા નહિ સમતૂલના॥ કૃષ્ણદાસ પ્રભુ હેત સુર-
નર॥ રચ્યો હેમ હિંડોરના॥ પૂરણ.

ઝુલત જેરી ઝુલત જેરી નવલ કીશોર॥ રઘુ-
વર જાનકી શોભા અતિ ઘણી॥ રસ રૂપ છબીનરી
આનકી॥ ગાવત ગુન ઘણે નવ નારજ॥ મકની

હિંડોરા. (ડેમ)

તાનકી. તાન તરંગ રંગ અપાર ગતિ અતિ અપાર

માનકી ગાન કરે વર કંઠ વિનતા કોકીલાં સ્વરરા-

જકી જંત્ર ઝાલર ઝાંઝ મંડે બાજાં બહુ બાજા બા-

જકી નીરજકી સગુણા ચંદ્ર વદની ડારતકે તન તેરી

કૃષ્ણદાસ પ્રભુ અવધપુરીમેં હીંડોરે ઝુલે જોરી

પુરણ

૨ હીંડોરા (મલ્હાર)

ભક્ત હિંડોરે ના રે ભક્ત હિંડોરે નારે ॥ જહાં ઝુલે

આત્મારામં ॥ પ્રેમ ભક્ત હિંડોરે ના રે ॥ સબ સંતન કો

વિશ્રામ ॥ માંદા સુરજ દોઉ ખંભવા રે ॥ વડુનાલકી-

દોર ॥ ઝુલે રે પાંચ પીયારીયાં રે ॥ તહાં ઝુલે સીયા-

મોર ॥ દ્વાદસ ગામેકે આંતરે ॥ જહાં અમૃતકો વાસ ॥

જેણે રે અમૃત સાખ્યું રે ॥ સો ઠાકોર હમદાસ ॥ સે-

જ સુનંકો (નૈન હમારો) નેરસો રે ॥ ગગન મંડળ સીયા-

મોર ॥ દોઉ કુળ રમ આગરી રે ॥ હમ ઝુલે એરી હીંડો-

રે ॥ અરધ ઉરધ કે ગંગા જમુના ॥ મુલ કમલાધાર- ॥

હીંડોરા (મલ્હાર)

ઝર ચક્કી ગાગરી રે ॥ ત્રીવેણી સંગમ ધાર ॥ નાદ બુંદ-
કી બાવડી રે ॥ રામનામ કેવનહાર ॥ કહેત કબીર ગુણ
ગાઈલો રે ॥ ગુરૂગમ ઉતરે પાર ॥ પૂરણ.

2
ભર્મ હિંડોરે નારે ॥ ભર્મ હિંડોરે નારે ॥ કહો કોણ ઝુલે આદિ
હિંડોરે જે કોઈ ઝુલે ॥ સતગુરૂ કહો સમજાય ॥ પાપ પુન-
કોડી ખંભ રોપે ॥ મનસા રચી હિંડોર ॥ ઝુલત જીવ
જહાં બીન બીત ॥ કીનહુ ન પાયો ઠોર ॥ લક્ષ ચોર્યાસી
જીવ ઝુલે ॥ રવિ શશી ધરે રે બિગાર ॥ અનંત કોટ
જુગ ઝુલીયા રે ॥ અજહુ ન માને હાર ॥ ગુણ ગાંધ-

હિંડોળા (મલ્હાર)

ર્ષ મુની ઝુલીયા ।। શેષ નાગ સુમેર ।। બ્રહ્મા વિષ્ણુ
મહેશ ઝુલે ।। કારજ કારો કેર ।। ધરણી આકાશ દોઉ
ઝુલીયા રે ।। પવન પાવક અરૂ નીર ।। દેહ ધરી હરિ
ઝુલીયાં રે ।। યૌં કહે દાસ કબીર ।। પુરણ

સોરંગ હિંડોળેના ।। માંહે ઝુલે શ્રી મદન ગોપા-
ળ ।। કુંદન ખંભ જડાવ જડી ।। તાંસં લગે રત્ન પરવાળં
હીરાપના મરૂવા મનોહર ।। કળશ રાજત સાર ।। પર-
દેન અંગુરી હેમ ચિત્રપટ ।। કિયે કનકકુ ઠાર ।। ઝું-
લત રાધે રાધે વન દોઉ ।। બઢયો રંગ અપાર ।। સોરંગ.

હિંડોળા- (છપ્પન)

શ્રાવણ સુદ ત્રીજ આઈ ॥ ધરે સખીનો શૃંગાર ॥ ઉ-
વટકે એ ન આવે ભામની ॥ કેશર તીલક સમાર ॥ લલિ-
તાદિક સખી બારાય વાવે ॥ દેત વારહી વાર ॥ સુખસિંધુ
શોભા અંત ન વરણી ॥ રહીએ સ્યામની હાર ॥ સોરંગ ॥
સુરનર અમર નાગ નરપુર ॥ કૌતક મીલી બહુ નાર ॥ તરં
જે જે શબ્દ ચહુ ॥ ઓર ॥ બોલે કુસુમ અન્જુ રહી ડાર ॥ ગુણ
રૂપ સૌ જશમાન હોઉ ॥ નવલ અતિસ કુવાર ॥ પાવસરી
તું ઘનઘોર વરખત ॥ ગામ્યો રાગ મલ્હાર ॥ સોરંગ ॥
શીવ વિરંચી ઇંદ્રાદિક ઠાડે ॥ કરત ધ્યાન વિચાર ॥ ધ્યાન

હિંડોળા. (છપ્પન)

કરૂણામયકી શોભા ।। કોઉ ન પાવત પાર ।। ભજનાનંદ

આનંદ કારણ ।। ધર્યો શ્રીજ અવતાર ।। ચિરંજીવો-

ગોપાલ દંપતી ।। કરો નિત બિહાર ।। કરૂણા.

૧ સરસ હિંડોળના રે ।। માંહે ઝુલત કૌશલ્યા રાય-

।। અવધ મધ્ય હિંડોળના ।। જહાં રહે કલ્પદ્રુમ છાંઈ ।। કનક-

આંગન કનક મંદિર ।। કનક કળશ સુહાઈ ।। રચના વિ-

વિધ વિધના ।। નાનાં વાજીત્ર બનાઈ ।। દેખી રતિ પતિ ભયો

લજીત ।। રહ્યો શીષ નમાઈ ।। સરસ ।। રત્ન જડિત દોઉ

ખંભ સુંદર ।। પાતહાર કહીએ ।। જારાં લાલ દોર ગ્રહી ઝુલાવે

ઢી ઢાળ ૨. છપ્પન

બહોત સુગંધ સમીર ॥ બનકી તન છાજુ આભુ-
ષણ ॥ પહેરે નૌતમ ચીર ॥ મુગટ મણી માળ મુકતા
॥ ઝલકે શ્યામ શરીરે ॥ સરસ ॥ કોઉ સખી ચમર સખી
લાયે વીંઝરાવત ॥ કોઉ પુષ્પ અરપાન ॥ કોઉક રાગ મ-
લ્હાર ગાવે ॥ લેલે ઉંમો તાન ॥ કોઉ સખી તીન તો-
રી ડારે ॥ વારહો તન પ્રાન ॥ પ્રેમ પુલકિત રીઝી દંપ-
તી ॥ દેત સ્મિતવની દાન ॥ સરસ ॥ પ્રેમ ધ્યાન સુજ્ઞાન
લીલા ॥ ગાવહી નરનારી ॥ ભકત વાંછીત હેરેસ હુલ્લસપુર
॥ પાવહી ફળ ચ્યારી ॥ દક્ષિણ દશરથ સુત બીરાજે ॥ વામે

હીંડોરા (છપ્પન)

જનક કુમારી॥ પ્રેમાનંદ પ્રભુ જુગલ છબી પર॥ તનમન

ધન બલીહારી॥ સરસ॥ પુરણ॥

૫૮

૧ સો રંગ હિંડોળે ના મારી ઝુલે ગોકુળચંદ॥

દોઉ ખંભ કુંચનકે મનોહર॥ રત્ન જડિત સોરંગ॥ મેરુ

માર દાંડી સરસ સુંદર॥ નીરખી લજીત આનંદ॥ પટો-

ળી પીરોજં લાલ લટકે॥ ઝુમખા બહુ રંગ॥ મરૂવે રે મા-

ણેક મુની લાગી॥ બીચ બીચ હીરા સુરંગ॥ કલ્પદ્રુમ

તરૂ છાંયા શીતળ॥ ત્રીવિધિ મંદ સમીર॥ જહાં લટા

લટકે લાળ કુષ્ટમાણી॥ ફરશે જમુનાનીર॥ હંસ મોર ચિકોર

હિંડોળા છપન

ચાત્રક કોકિલા અલી કીલ। નવનેહ નવલ કિશોરી રાધે
॥નવલ ગોરધર ધીર॥ સોરંગ.॥લલિત વિશાખા દેત ભેટા
॥રોનકી અંગ ન સમાય॥ જહાં લાડશેસ કુમાર ડરપત॥
શ્યામ ઉર લપટાય॥ ગોરે સામ રંગ મીલે દોઉ॥ભયે
એક હી ભાન॥ નીલપીત દોઉ કુળ રાજત॥દામની
દુરી દુરી મત॥ સોરંગ.॥નવકુંજ કુંજ ઝુલાવે ઝુલવંત-
॥સાંયરી ચહુઓર॥ મહાં માનુ કમુદની કમુદ ફૂલે॥નીર-
રખી મુગલ કિશોર॥ બ્રીજબધુ તન તોર ડેરે॥ દેત પ્રાણ
અંકુર॥ કૃષ્ણદાસકુ બ્રીજવાસ દોમે॥નાગર નંદકિશોર—॥

ફેરણી.

હિંડોળા (છપ્પન).

સરસ હિંડોળેના મહીં ઝુલે શ્રી નંદકુમાર॥ હંસગવનની-
ચંદ્રવદનની॥ સજ્યો નવસત સાર॥ સોરઠા॥ખંભ દંભકે
મરૂવે તે મીલે સુઢાર॥જહાં લાલ ડાળી ડહે ડહે॥
રમા પ્રસી સુચધારે॥ કનક પટોળી જડિત નંગમણી॥
ઘડી સુઘડ સોનાર॥ચહુઓર તરૂણ અરૂણ વરણી॥
કંકણી કર ઝણકાર॥ સરસ॥ ધ્યાન સુર ધર ગામ સાંધી
તાલ તાન અપાર॥ રીઝરી જલ ન ભીંજે॥ગાયો રાગ-
મલ્હાર॥ પીક મોર ચાત્રુક કોકિલા॥સુની પુર પડી
દ્રૂડતાલ॥સરસ॥ રંગ ભરે કપુરકે॥જન ઉર ઝલકત હાર॥

હિંડોળા (છપ્પન)

ચલત બેઠાં કીરત અમળ ।। છ લછત લંબે બાલ ।।

મઘમઘ અંગ કપુર કુમકુમ ।। બાંસડી ઉદ્‌ગાર ।। મુખરે

પાન શ્યામ શ્યામા ।। એ દોઉ પરમ ઉદાસ ।। સોરંગ ।।

ઝરાં મેઘ વરખે ઘડી ઘડી ।। જલ કોઈ વારહી વાર ।।

લાજ તજ લપટાઈ લાલન ।। તજ લોક વિચાર ।। છબી

કવિ હરિ મધુસુદન ।। બલિહારી કોટીવાર ।। મારણજીવો

પરવત પ્રાણપતિ ।। સબ જગત પ્રાણાધાર ।। સર્વ સંસ્ક. પુરણી.

સરસ હીંડોળેના ।। માંહે શ્રી વૃખભાનકે ધામ ।।

દોઉ ખંભ કુંચન કલીત નંગ ।। ડગમગ દાંડી ચાર ।।

હિંડોળા (છપ્પન)

પરોળી વિચિત્ર સુચિત્ર રચી માનું ।। કનક કળશ સમ-
ચાર ।। મરૂવે મનોહર મોર લટકે ।। રતન પાકુ સુર સાર
।। ઝુલે કુંવરી શ્રીવૃષભાનકી ।। શ્રી રાધે રાજકુમાર ।। સરસ-
મૃદુ ઓર નવલ કિશોરી સજની ।। સુંદર સબ બ્રજ-
બાલ ।। શૃંગાર અરદશ વરસ અરદશ ।। ગાનતાન રસાળ-
।। બીણા મૃદંગ મલાર ધુની ।। સુની નવકુંવર નંદલાલ ।।
નવ સખી ભેખ બનાઈ કે ।। આયે હૈ મદનગોપાળ ।।
નવવધુ સબ નીરખી અદ્ભુત ।। નીકટ બોલી વામ ।।
ગોપકી બની કુંવરી ।। રવનીક કીં કીં ધામ ।। કીં વાસે.

હિંડોળા (છપ્પન)

કીં પુરકી॥ નગર॥ નિરાળી કહો કીં ધામ॥ અબ જાન હમ
દેખી વિશેખી॥ કહૌ ક્રિયા કરી નામ॥ રહે॥ મંદમંદ મુસ
કની ચંદ્રમુખ॥ નવવધુ બોલી વેણ॥ નંદગામસું ઠામ નરાં
ગમ॥ બસતીહુ સબ ચૈન॥ સુની ભાન મન અભિલાખ
ઉપજ્યો॥ ઝુલોએ તુમ ચૈન॥ પ્રેમ પ્રીત પ્રતિત દોઉ જન
પોઢોએ॥ એક સેન॥ સુનહૌ લલિત વિશાખા॥ કરત
સવન સમભય॥ બીજ બામ નાહિ॥ શ્યામ સુંદર હે કુંવર
નંદરાય॥ તેરે દર સહેત પરસ કારણ॥ સબો ભેખ-
બનાઈ॥ સન્માન કરીલે પ્રાણપ્યારી॥ તેરે પાયાકુ સંગ-

હીંડોળા. (છપ્પન)

ઝુલાએ॥ ટેક-॥ સુનીવસન રૂચી રચીકે ।નવવધુ બધેરે બાબાઈ ।। મીલી બ્રટહાસ હિંડોળે।। ઝુલે બેરેદેત મ-ચાઈ ।। વ્રીજવધુ ઓર સુરબધુ મીલી।। રીઝીલેત બલાઈ।। સુખદેત નંદાનંદન।। રસીક રસ હેત લેત॥ લગાઈ॥ પુરણ-

વિમલ હિંડોળેનારે ॥માંહી ઝુલત સીતારામ।ટેક।

પુર અવધી નીકટ હિંડોળેના હૈ।।બાંધો રચ્યો રેવન બ-નાઈ ।। મણુ ઓર કુટકુલ ધોતમે ।।નવચુની માણેક લાઈ ।।મણીનીલ ફટીક પીનોજ વિદ્રુમ।। હરિ વિધિવિધિ બહુ ભાઈ।।

હિંડોળા. (છપ્પન)

નરે નાગરસુર પુરતેં અધિક છબી।।વરણત કવિ કહે કોઈ

।।ટેક।। રચી ખંભ કુંદનકે ઉભે।।વિશ્વકરમા રુચીર બનાઈ।।

શ્રી ખંડ મોઢી ખચીત મણી ગણ।। બહુત દાંડી ચારી।।

ગજ મુકત દામ અનેક ઝુમક।।નંગ વિવિધિ બોહોરંગ।।

ચઢો ઝુલે રઘુવર મનકો।।સહેચરી ઝુલાવે સંગ.।।ટેક.।।

વાપીત ડાગઝુર કુંદ નિરમળ।।સુભગ સુંદર ગેર।।

મહાં પારિમનક ફૂલાદિ બોહોતરૂ।।કલ્પપાદ પચોર।।

ડમર હંસ અલી રુરુકપીકમત।।બોલત ચાત્રક મોર।।

પાવસરૂતિ ઘનઘોર સુર મીલી।।ઝીલી દાદર સુર।।ટેક।।

હિંડોળા.(છપ્પન)

કુસ્ત બંસવીસુધ નૃપ દશરથ પરમ ઉદાર ॥ તાકે પ્રગટ

ભયે ભક્ત હિત ॥ શ્રી રામ વર અવતાર ॥ ચિરંજીવો જુગલ ॥

કિશોરી ॥ જુગ જુગ કરો નિત્ય વિહાર ॥ પરી હેત એમ

અસીસ કવિ સબ ॥ સંતજન કિંકાર ॥ પૂરણો.

જગત હિંડોળેના ॥ માંહી ઝુલે નહીં સબ કોઈ ॥ રહે ॥

પાપ પુન બંધન હોઉ ॥ મેર માયા આણ ॥ મોહ મરૂવા

લોભ ભમરા ॥ કામ કીલે સુ ઠામ ॥ સુભ અશુભ ચિચિ-

ત્ર દાંડી ॥ ગ્રહિટે દો પ્રાણ ॥ કરમ પટોલી જડ દૈ કેરા ॥

કૌણ ઝુલે આન ॥ ઝુલે વિરંચી મહેશ ઝુલે ॥ ઝુલે

હિંડોળા (છપ્પન)

સુરજ ચંદ્ર ॥ ઝુલે નારદ સારદારે । ઝુલે શ્રીમુકુંદ ॥ દશાવાર આયા સગુણ હોયે ॥ ઝુલે હૈ ગોવિન્દ ॥ છનક ઉંચે છનક નીચે ॥ સ્વર્ગ ભૂતળ મધ ॥ ઓર ભ્રમ હિંડોળેનારે ॥ સનક નાહે ઠરાયે ॥ ઝુલત ઝુલત કલ્પ વિતે ॥ તોહુ ન છાંડત આસ ॥ સુર-દાસ ગોપાલ કૌતક ॥ મસ્તુર યુગ ચોમાસા- ॥ પૂરણ

હિંડોળા. [કાફી]

ઝુલે નવલ બિહારી પ્યારી ॥ લાલ ઝુલાવન આઈ ॥
ટેક ॥ સો રંગ હિંડોળો લાલકો રે ॥ બેઠી જુગલ સહાઈ
॥ ઝુલાવે સબ ગ્વાલાની ॥ તહાં બેઠે કુંવર કાનાઈ ॥
મણી કુંચનકે ખંભ મનોહર ॥ વિદ્રુમ દાંડી સુહાઈ ॥
પંચરંગી દોરી પાટકી ॥ તહાં પટોલી પાંચ જડાઈ ॥ બરન-
ક બરનકે ફૂલને ॥ જહાં મોતી અનઝુમ બનાઈ ॥ માનુ-
ની ગાવે મોદરંગ ॥ તહાં બાજે અનંત બધાઈ ॥ મોહી
રહી સુર સુંદરી રે ॥ જહાં કુસુમની વરખા કરાઈ ॥ શોભા
દેખી દેવતારે ॥ તહાં કૃષ્ણદાસ બલજાઈ ॥ પુરણ.

હિંડોળા [કાફી]

ઝુલત હે પ્રિય પિયારી હિંડોળે ॥ ઝુલત હે પ્રિયા પ્યારી ॥ તેરે ચરણ કમળ પરવારી ॥ નંદનંદની શ્રીખભાન નંદની ॥ મેરે બની અતિ ભારી ॥ કુંજ ભવનમાં રચ્યો હિંડોળો ॥ ફુલનકી ફૂલવાડી ॥ ફૂલનકો શીર પાઘ સામકે ॥ ફુલનકી બની સારી ॥ સર વસંતે સરસરી ઝુલાવત ॥ દેત પરસ્પર ગારી ॥ નાચત ગાવત કરત કુતુહળ ॥ ખેલ મચ્યો અતિ ભારી ॥ કટીએ કહુ કહાં કરત ન આવે ॥ નીજ જનકુ સુખકારી ॥ સુરદાસ પ્રભુ કી છબી નીરખત ॥ કામ રહ્યો હે ભારી ॥ પુરણ

હિંડોળા (કનડો)

ભક્તિ હિંડોળે સંતજન ઝુલે ।। સતગુરૂ શબ્દ કો દેત હે ઝોલા ।। કહેત સુનત હરદામાં ફૂલે ।। જ્ઞાન વૈરાગ દોઉ ખંભ મનોહરૂ ।। રામનામકી દોરી લગાઈ ।। શીલ સંતોષ વિચાર વિવેકહી ।। દાંડી ચાર અમુલ સોહાઈ ।। ધીર ગંભીર કી પટોળી બિરાજે ।। પ્રેમપતિતકી ચુની જડીહે ।। આતમ અનુભવ વિજ્ઞાન પ્રકાસી ।। હીરા માણેક શોભા બનીહે ।। સત સંગત મીલી જે કાંઈ ઝુલે ।। કામ ક્રોધ લોભ મદ નસાવઈ ।। કહેત કબીરા સોહી જન નિર્મળ ।। અંતકાળ પરમ પદ પાવઈ ।। પ્રસંગ ।।

હિંડોળા- [કુબડો]

ભક્ત હિંડોળા પરમ સુખ પાવે।। વેદ પુરાણ શાસ્ત્ર
શોધી કઈ।। સબ સંતન મીલી લીયો હે વિચારી।।
વિચારી દોઉ ખંભ મનોહર।। દોરી પ્રેમ પ્રીત
સોં લાઈ।। સામ દામ ઓર સંતો સરી ખમ્યા।।
દાંડી ચાર એ પરમ સોહાઈ।। ચાંરી દોરે સનકાદિક-
ઝુલે।। શંકર ઝુલે અતિ અનુરાગે।। ~~કુસુમ~~ સુકમુનિ ધ્યાને
પ્રલ્હાદ ધ્રુવસે।। નારદ ઝુલે પરમ બડ ભાગે।। અનંત
કોટી સંત પ્રેમ સુ ઝુલે।। ઝુલત આનંદ ઉર ન સમાય।।
કહેત કબીરા હિંડોળે ઝુલતા।। જન્મમરણ ભવ દુઃખ નસાઈ

પુરણ.

નિશ્ચળ ભાવ ।। અવિલોકે અંતર ગતે ।। નરદેવાં નિરખા-

ણ ।। પ્રેમદા પાછા નવ ફરે ।। ને તતક્ષણ તજશે પ્રાણ.

।। સાખ ।। ત્યારે હસીને બોલ્યા જદુરાય ।। અબળા મન

આનંદ થાય ।। તહાં મંડળ રાસ રચાવી ।। તેનો શોભા

કહી નવ જાઈ ।। સુખ પામ્યા વિવિધ વિલાસ ।।

પછી રમવાને માંડ્યો રાસ ।। સાખી ।। અબળા મન

એકી એકી ગમે ।। મધ્યે નાથ નિરંતર ।। બહુ ધરતાં

પ્રીત ભાસાયો ॥ એમ જળ વિયોગે સંદ॥સા૦૮॥

બહુ રૂપ ધર્યું તેણીવાર ॥ તેની સંખ્યાનો નવ પાર ॥

તેની શોભા તો કહી નવ જઈ ॥ જેમ સાગર લહેર સમાઈ ॥

॥સાખી॥ કેદારો જબ કીજીએ ॥ મુખે જપીએ રામ ॥

અવર રાગ સબ દેવતા ॥ મારે કેદારો ભગવાન ॥

શોભા તો શી બહુ કહું ને ॥ કહેતાં ન આવે પાર ॥

રૂપ ધર્યું રાધા માધવે ॥ તેનો વિસ્તારૂં શણગાર ॥

॥ઢાળ॥ હરિનું નવ ઘનશ્યામ બિરાજે ॥ શ્યામા વેદ

વરણી ભાસે ॥ હરિને પિતાંબર તન સોહે ॥ તટાં

લીલા અમર મન મોહે ॥ હરિને ચરણે તો નીપુર વાયે ॥

સ્યામા ઝાંઝરનો ઝમકારે ॥ હરિને અંગે બાહુડલી

વિશાળ ॥ સ્યામા કુરે રે કસણ રંગ લાલ ॥ હરિને ઉર

લેકે બનમાળ ॥ સ્યામા મુગરદામ પરિપાલા ॥ હરિના

અંબુજ લોચન રાતા ૫ સ્યામા મૃગનયણી મદમાતા ૫

હરિને કાને તે કુંડળ લટકે ॥ તેના ઝાળ અનુપમ ઝળકે ૫

હરિને મોર ચંદ્રિકા માથે ॥ સ્યામા સેજફુલ રસ ગુંથે ૫

નખ શીખ સિંદુર તે શોભા અપાર ।। કીધો સંકલ્પ
પવન વિસ્તાર ।। રસના સતાણ કમળ પર વારી ।। જઈ
રામભગત બલિહારી ।। સાખી ।। એક એક ગોપી બીચ
બીચ માધવ ।। એમ રચીયો રાસ વિહાર ।। રાધે બેઠી હરિ
સંગે રમે ।। મણિ સુત્ર તણો પહેરે હાર ।। સા૦ ।। મણિ
સુત્ર તણો પહેરે હાર ।। એમ રચીયો તે રાસ વિહાર
।। અબળા મન હરખ અપાર ।। ત્યાં વરત્યો જેજયકાર
।। વાજીંત્ર વાજે બહુ રંગ ।। ઉપજે ત્યાં તો બહુ રંગ ।।

ત્યાં ઘુઘરડી ઘમકાર ।। પાયે નેપુરનો ઝમકાર ।। હરિનું
હરખીત વદન નિરંતર ।। જાણે ઉગ્યો પુનેમનો ચંદ
।। ત્યાં કાંકણ ચુડી ખલકે ।। રાખલડી અનુપમ ઝળકે ।।
હરિ સાથે તો ભમરી ખાઈ ।। તેનો ઉલટ અંગે ન માઈ
શ્યામા તનમાં થઈ તેણીવાર ।। નરી દેહની શોભિત લ-
ગાર ।। ત્યાં સોળીના કછબંધ છૂટે ।। તેના હાર અનો-
પમ તૂટે ।। પડ્યા મુક્તા તે ફળના હાર ।। છુટ્યા વસ્ત્રા
ભુષણના પરિધાન ।। ભુમિ થઈ કનક સમાન ।।

તહાં નારી પામી લોલીન ।। જેમ જળની સંગાથે

મીન ।। તેની પ્રહેની વેદના પામી ।। પરિબ્રહ્મ સાથે

ભેટ પામી ।। આજ વૃન્દાવંદ આનંદ સાગર

કાનેથી આગળ લખવાનો બાકી છે.

શામળીયો રંગે રાસ રમે ।।।। વેદ રૂપે હરિ અવતર્યા ।। ને ગોપી

કા રૂપે ભાગ ।। નબે શંકા આણતા ।। મારી બાળક બુદ્ધિ

અભણ ।। ગાયત્રી જસોદા થયા ।। વેદ તણી જે માત

।। અંધા સરવે ગોવાળીયા ।। હરિ અવતર્યા સાક્ષાત ।।

અમર લોકે ઈચ્છા કરે ।। ધન વૃન્દાવંદ નારે ।। આગુણ

સે નારિ સરજ્યા ।। જે હરિ સંગે કરતાં વિલાસ ।। આ૦ ।।

હુલસુ કરતા વિવિધ વિલાસ ।। ત્યાંહાં રજની કીધી ખટમાસ

।। હરિ વંશી મધુરી વાય ।। ત્યાંહાં સુરભી તૃણ નવ ખાય ।।

થીર પાણીતો જમુનાના નીર ।। ગૌવરધન પીવે નીર ।।

ત્યાંહાં ખગ મૃગ પંખી જેહ ।। સર્વે ચકિત થયા મન તેહ

ત્યાંહાં ચંદ્ર વિમાનનું ચાલ ।। ગતિ ગળીયો થઈ નવ હાલ

ત્યાંહાં કામ રહ્યો કરમોડ । દુખ પામ્યો ।। દેખી ત્રીભુવન

દીગમુઢ । હરિ આગળ હાર્યો તેહ ।। એવું સુણ્યું તે અદ્ભુત

જ્ઞાન ,, મુનો જનનાં છુટયાં ધ્યાન ।। તપે બેઠા તે આસન

વારી ।। મહાદેવની તો છુટી તાળી ।। સુનકાદિક સમાધિ છુટી

ત્યાં કામ તણી ગત તુટી ।। અંત્રીક્ષતો સુરીનર દેવ ।। તેતો

જોવા આવે તતખેવ ।। સુરનારી કુંકુમના વધાવે ।। તેતો

જોવા હરિને રે આવે ।। દેવતાએ તો માંડયો રાશ ।। સુરનારી

વિવિધ વિલાસ ।। સુર તરીયા તોરણ ઝળકાર ।। પાંઝુંય

વાજે રણકાર ।। ત્યાં અદ્ભુત ઓત્સવ થાઈ ।। જાણે

મળીયાં તે વૈકુંઠ રાઈ ।। તેના શીખ મળ્યા એવે ઠામ ।।

રાસ મંડળ ગીરીવર રચ્યો ॥ દીયો ગોપનકો સુખદાન ॥ ૬

રાધા રસીકને સંગે લઈ ॥ તબ ભયે હરિ અંતર્ધ્યાન ।

॥સાખ॥ તબ ભયે હરિ અંતરધ્યાન ॥ ગુણસાગર રૂપ

નિધાન ॥ જુવંતી ભવંતી વન ડોલે ॥ મુખે શ્યામ શ્યામ

કરી બોલે ॥ કોઈ કદમકો બાત ન પુછે ॥ સ્યામ તારૂણી

અંગન સુઝે ॥સાખ॥ રાધાકે સંગ એકાંત લઈ ॥ સૌ વિલ-

સે રાધાનાર ॥ બાંધન ચઢન પ્રભુ સો કીયે ॥ તબ તજીને

ગયારે મોરારી ॥સાખ॥ તબ તજીને ગયારે મોરારી ।

હું તો આપ સંગાથે હારી॥ મેં તો બનરે કીધો મોરારી॥

તે તો અલ્પ લઈ જદુરાઈ॥ સાખી॥ વૃન્દાવંદમાં વીઠુલો॥

પામ્યો અંતરધ્યાન॥ ગોપી સર્વે ઘેલી થઈ॥ જુએ સરોવર

પાળ॥ ગોપી વેલ પાન ખોળી જુએ॥ સ્યામ સ્યામ કરી રૂવે

વ્રીજબાળા તો મારગ પેખે॥ નરનારીનાં પગલાં દેખે॥ ધન

ધન હો રાધાનારે॥ જેણે વશ કીધારે મોરાર॥ સાખી॥ ધન

ધન રાધાનારને॥ જેણે શ્રીકૃષ્ણ લીધા સાથ॥ હરિ વિના

કહો કેમ રહીયે॥ ચાલો બેની જોવાને જઈએ॥ જોયા

વૃન્દાવંદ મોઝાર ॥ નહી દેખુ નંદકુમાર ॥ નહિ દેખુ નંદ
કુમારને ॥ વર્ણા વિસારે સરવે સાથ ॥ ધ્યાન ધરો શ્રી કૃષ્ણ-
નું ॥ જેમ આવે વ્રીજનો નાથ ॥ ત્યાંતો ધ્યાન ધર્યું
સરવે સાથ ॥ સખી કહાં છે વૈકુંઠનાથ ॥ તહાં ભીપજપે
વ્રીજબાળા ॥ ઉનમૈ કરગ્રહી માળ ॥ ॥ ખા ॥ જપમાળા
ઉનમૈ કરગ્રહી ॥ તહાં ધ્યાન ધર્યું સરવે નાર ॥ સાથે હતાં
રાધિકા ॥ તેણે મન આણ્યો અહંકાર ॥ રાધા ગર્વ ભર્યાં
અતિ બોલે ॥ નારી નહિ કંઇ મુજને તોલે ॥ હરિએ વિસારી
સર્વે નાર મારે વશ થયારે સરવે મોરાર ॥ રાધા મનમાં

લો એવું આણો ॥ શ્રીકૃષ્ણજી જો ત્રેવડ જાણો ॥ માધવજી એ

મેલ્યાં રોતાં ॥ રાધા હીંડે વૃન્દાવંદ જોતાં ॥ હીંડે વન

વન શોધતાં ॥ શ્રી વૃન્દાવંદ મોઝાર ॥ વાડી વેલ સરવે

જોઈ વળ્યા ॥ હવે જુએ સરોવર પાળ ॥ ગર્વ ભાણી ગોરી

તણાં ॥ હરિ ભયે અંતર્ધ્યાન ॥ એધાણી જોતી પંથની રે ॥

નયણે છુટયાં નીર રે ॥ "પંથીડો"

પંથીડો નિરખતી રે ॥ જોતી પ્રીતમનાં પગલાં ॥

મનસા ધોળડી રે ॥ ભરતી લડસડતાં ડગલાં ॥ ચાંદા સુરજ

નિહાળતી હો ॥ જાણે વનચરતી હરણી રે હો ॥ શુદ્ધ બુદ્ધ

વિસરી હો ।। પ્રભુ મારા એ તારી કરણી ।। સ્વપ્નામાં સહુ

રોજે મળી હો । હીંડે મારગડે એની ।। નયણે તો નીર

ઝરે હો ।। ચતુરા વડે ચાર લોચની ।। આણો આણો મારગડે

હો ।। આવ્યા લક્ષ ચોર્યાસી પાર ।। જીવન મળ્યું રે હો ।।

માણે ભુધર જોર કરે ।। એ હરિ નીર મળે રે હો ।। મારા

પાપી પ્રાણ તજું ।। સૈસર સારવ મળીરે હો ।। મનસુ કીધો

એકુ વિચાર ।। આપણે સૌ ત્યાં જઈએ રે હો ।। જ્યાં રોઈ

નાગર રોઈ નંદકુમાર ।। સખી સૌ ત્યાં ગયાર હો ।। જ્યાં

રોઈ જળ જમુનાના નીર ।। ત્યાં હરિ બેસતાં વેરા ।। જમતાં

પંખીડો નીરખતાં = જેના પીતાંબર પગલાં =

મદનસા ઘેલડો હો = લાગતા લડસડતા પગલાં =

સૌ દશ નીરખતા હો = મસ્તકે વક્ર દીસે રચના =

શુધ્ધ બુધ્ધ વિસરતા હો = પ્રભુ મારા તે તારી કરુણા =

સ્વામી શ્યામ છે હો = હીંડે મારગડો જોતી =

નયને નીર ઝરે હો = પનીરા ચારવડે લોચના =

સામા સહુ મળ્યા હો = મનસે નીર્ધાર એક વીચાર =

~~સામો સહુ [illegible]~~

સામો સખા તણાં જઈએ હો = જેણાં ઈંદ્ર મનતાં હીંડુ માર =

જેનાં સહુ તરંગ યાર = જેણાં છે જગ જેડું વાદું નાર =

સહી હરી બેસતા હો = જગતા તાંડુલ કરજો પાર =

વાતાં વાંસખા હો = ગોપીકાં ગાતાં સરવે ગીત =

તે કેમ વીસરું હો = પ્રભુ મારા પૂર્વ જનમના પ્રીત =

જનમે ભજવું હો = જોબન ભુધર લઈ ફરેસ =

જોરથી વળી મળ્યો હો = મારા પાપી પ્રાણ તજશ =

શ્રીહરી સામળા હો = ધરતાં ધાબળા સાળા વેશ =

કંઈ કો પુછતાં હો = કરો મને તું ગુણ તારગો ઉપદેશ =

માધવજી આપ્યો માકોડે હો = આપવા લખમી ચોરાશી મળી =

મનુષ્યા દેહ ધારશો = પ્રભુ મારા આવાગમન નીવાર =
પુછું પૈસા દુમન હોય = કરો મુને નાગર કેરી લાજ =
ઘેર દેવનો રૂપામાં મઢ્યો હો = તે છે દાવ તજાર દયાળ = પદ પુરણ
વનવન શોધતા ગ = જોતા પ્રભાતરો આધારગ =
ડગમગ ડોલતા હો = બોલતા મુખી મનની સાચ =
હૈડું પાદર તાજો = બાગ રપ ધીરા ધઈરે નિરાશ =
મૂછો ધાગતા રે = નરરની નહીં દુખે નીરધારગ =
ઘર વના આખોરતા રે = ભાડાયું મે મહા તજશો પ્રાણગ =
સભા સગનગા વના હો = આપરો કરમાએ રાસ બાબાસ =
રતા એ જે કરુ રે = બોલા આપરતી તેણી વાર =
એક પઇ પુતના રે = એક પઇ કારાવડ વાઉં બાન =
લોઇને રોધતા રે = રસતા પ્રાણગ પવવ તેણી વાર =
પાયના પંડોભાઓ રે = ભવને ઉંડ તારસો મારા =
એકમના ડોલતા રે = બાંધતા સારા ઉપરવડે હાથ =
દુર્દ ઉભો નાગા રે = ભરતા વધુ બાગ અરજુન વાધ =
આધ વધ વરુરતા હો = કરતા દાધાના લડું પાવ =
પરવત તોળતા રે = રસતા ધંદ નમ્ર્છું સુરતાનામ =
પંડ વગાડતા રે = કરતા આજ્ઞો નદે ગાન =

રાસ રમાડતા રે = નાત જાત પણ ભારા વાર =
વેણની વાજુ બાજે રે = વિનતા તોડે વન મોઝાર =
અગાધ સોતના રે = વગડા માં મેલી ગયા ભરથાર =

સાખી

હે દુરજન શરીર શોધીને ગયાં = ઘેરે વ્યાપ્યો અંધકાર =
એક લાખ કેસે પુતના રે = એક લાખ રે ગોવાળ =

સાંવ

સાંકે લાખ રે પુતના ભાભની = તેહુંને દુઃખ પુતના માની =
એક લાખ ઝુમ્મર હાથે = તેહુંને તેડે ડાંગવાન હતી ભાવ =
એક લાખ દામોદર ધારી = તેહુંને જમુના સાજુન માની =

પદ

હરિ નહીં આવી ચાર રે = સજની રાતે મન ઝાંઝરે =
આપણ સોતના રે = વગડા માં મેલી ગયા ભરથાર =
અને અપરાધ કીધા રે = પહેલા સાહેબ ફરી જુગાડીશ =
આપડું ધન તરૂર રે = અબ ગુણ રસરા ચાલી પાછા મન =
મંદિર માં ગાજતા રે = ચાંદ વધ્યા પર મન માં નીર =
લલ દાસ માં કહે રે = આગે પતિતને પાવન =

સુર પતિ કોપ્યા ઓટે = માંડી વૃષ્ટિ અખંડા ધાર =
ગો વર્ધન કર ધાર્યો રે = હરીએ ઉગાર્યો તેણીવાર =

દાવાનળ પ્રગટ્યો રે = આરોગ્યું ગોકુળ ગૌ ગોવાળ =
ટેટ સંભારજોરે = વાટ જા સ્વાદ ... દયાળ =
બાળ પુરવળા રે = હરીએ સંભાળી તેણી વાર =
[illegible] =
[illegible] =
[illegible]

[illegible] =
[illegible] =
[illegible]
[illegible] =
[illegible] =
[illegible] =
[illegible] =
[illegible] =
[illegible] =

તે પારખ્યા પદ અવિનાશ = રહ્યા પરં સ્ય તે ગાવું ગગન =
રાજ ભક્ત કુંટે ફરજો = સ્વામી ભળવાં ભાંધવ છોડ =

હરી ચરણે રાખો વાસ = ભણે તો જેવાં નમાવો દાસ =

પુરણા — પુરણા — પુરણા

રાગ વટના રાગરણી

ધડીરે ઉપર ધડીયમાં વાજે = ઉપર ઓછા હોય

આ સંસાર છે હરી ભજવાને = ફરી ફરી મનખો રહ્યો = ટેક = (૧)

વાલા પણ મોટેરાં કીધાં = મારા મંગળ ગાવે =

કાળ સંસારનો ફેર દેખે = ઓળખીતો વળાવ્યો = ધડી પર = (૨)

જે લાભના નાં મોળાં કોળું = મને નગરાં દે =

રાંન તાણ જ્યારે આવારે મળશે = ફેર વારાફરો તેતો = ધડી પર = (૩)

સંસાર સાધ પાંડવોએ જાણ્યો = આપર આપ રહ્યું રો =

જન કુળ લોકતારણ શે = હરી ને વાત કુશે = ધડી પર = (૪)

હરીને ભજ્યા ભાગ્ય તણા = વરતજો ન મારો =

ભજ કાળ કે ભણતા વરે = રમ્યું તે ન રમાડે = ધડી પર = (૫)

હરી ને ભજ્યા હરીનું નરસી = માધા મોહ ની ચોરી

હેમત પેમત કુળાં મારે = દુખીયાં દુખનો પ = ઘડાપર = (૬)
કોપસે ભાગ કોપરે આવી = કોઈ કરવા કાટી =

રવા લોગો પેવર ચાલે = માટી લોગા માટી = ઘડાપર = (૭)
આવી અવસર કરી નગા આવે = જોજો નવ ચીઆરી =

રાજા રઘુરાજ કુંવર કુમારક કુંકરો = ખુમાણ ખુમાણી = ઘડાપર = (૮)
ગરઢે ચા કો રથ ગ ચાગ ચડે = વડ દેખુ રાદુન રાવો =

જ માના સાર કર મગાઉં દરવે = ચેગ ચેડુંઠ નમો = ઘડાપર (૯)

પુરણ = પુરણ પુરણ

"[illegible]ફેલાનું ૪૬" ૨

ત્યાં ત્રણ [illegible] = અફેલાં [illegible] રહું — ૩

[illegible], [illegible] અફેલા મેલ.

[illegible] - ત્યારે [illegible] = અફેલા ૨

[illegible], [illegible].

[illegible], ત્યારે [illegible] = અફેલા ૨

[illegible], તમે [illegible].

[illegible], ત્યારે [illegible] - અફેલા ૩

[illegible], ત્યારે [illegible].

[illegible], ત્યારે તમે [illegible] = અફેલા ૪

[illegible] [illegible]

ડાલેરો

એક એકી ગોપી ગોપી બીચ માધવ ॥ કરગ્રહી મંડળી માંહે રમે ॥ તા થઈ તા થઈ તાન મીલાવે ॥ રાગ રાગણી સમે રે સમે ॥ આજે વૃન્દાવંદ હરખ્યા સુરીનર દેવ મુનીજન ॥ પુષ્પવૃષ્ટી કરી ચરણે નમે ॥ ભણે નરસૈયો ધન વ્રિજનારી જેને કાજે જોગી દેહ દમે ॥ આજે વૃન્દાવંદ પુરણ

2 સાંભળ રે શામળીઆ રે વાંલા તારે મારે ઘણી માયા રે જો મેહેતા જમવા નહિ આવે તત્ક્ષણ તજુશ માર કાયા રે સાંભળ રે કપટ નહિ રે મારા મનમાં હેતે હરિના ગુણ ગાઉ રે

કાલેરો

વૈશ્નવ જનનો ભેખ ધરીને મેહેતાને મંદિર આવું રે

સાંભળ રે વિશ્વંભર વિનતી મારી માનો પ્રીત-

પૂરવની રાખો રે અમો અબળાનો આધાર તમારો

ભક્તિ ઓધારણું સાખો રે સાંભળ રે નાગર

સરવે જમવા આવ્યા હાથમાં તંબુ લોટા લીધા રે

અંતરજામી અરજ સાંભળી ન્યાતમાં ઠેકા કીધા રે

સાંભળ રે થરથર નાગર ધ્રુજવા રે લાગ્યા કેહે

ની કેમ કરીશું રે મેહેતાને ન્યાત બાહાર મૂકતા

આપણે સરવે પડીશું રે સાંભળ રે માનમૂકી

કુલેરો

મનાવવા આવ્યા મહેતાજી શરણે રાખો રે ભક્તિ
તણો મોટો રે મહિમા નિતનિત દર્શન આપો રે
સાંભળજો રે રોસ નહિ કંઈ ભક્તના મનમાં મહે-
તાજી જમવાને આવ્યા રે માનબાઈનો સ્વામી
શામળીયો ન્યાતમાં ઠેડા સમાવ્યા રે સાંભળ. કુલેરો.

3

મહેતા ધરણી ધરને રે ઘેર લાજ માટે તમો ગ-
યા મહરાજ નરસૈયાનું રૂપ ધરીને દેદારો મુકા-
વવા કાજે મહેતા જુનાગઢમાં હરિ જઈ પહોંચ્યા
સાર્થ ગણીને આવ્યો નાથે વ્યાજ સહિત વાળી-

કાલેરો

ને રે આપ્યું ॥ પત્ર લીધો પોતાને હાથે ॥ મેતાધરણી

ઘેર = ધરણીધેર ને ઘેર વહુ એક કુબડી ॥ તેને વાળુ

હરિનું નામ રે ॥ કરજ કરીને અળગી ~~સ્ત્રીને~~ કરીને ॥

ઘેલી કીધી આખે ગામે રે ॥ મેતાધરણી ॥ તે વહુને

ઘેર પ્રભુજી પધાર્યા ॥ રૂપ પ્રગટ કીધું તે ઠામે ॥ સૌ

કોઈ દેખતાં કરી ઠકુરાણી, એક પંથ દો કાજ કીધાં

મેતાધરણી ॥ ત્યાંથી આવીને અંત્રીક્ષ રહીને, ॥ નાંખી

પત્રિકા ખોળામાંય ॥ વાચ્યું ખત વાંચ્યુ નરસૈંઈએ,

રાજ કેદારો કીધો ત્યાંએ ॥ મહેતાધરણી. પુરણ.

કાલેરો

નવલ નીકુંજ નવલ મૃગનેની ॥ નવલ નેહ તેરો લાગ
રસો ॥ સલરે સખી તેરો નાથ બોલાવે ॥ ક્યોં ન કરત
મેરોરે કેસો ॥ નવલ ॥ પલપલ આઈ ન સીજે ॥ રાધે
રાધે તેરો નામ ગાસો ॥ સુરકે પ્રભુજી સુ માનુ સુમીલો
માનુની ॥ પહોંચ પ્રેમરસ જાત વસો ॥ નવલ ॥ પૂરણ.

૪ રામભજન બિના નહી નિસ્તારો ॥ ભગભગ મન
ક્યોં સુતા ભગત નગરીમાં ચોર ન લુટે ॥ જખમારગા
જમદુતા ॥ રામભજન ॥ જપ તપ કર કોટી જગન કરે
જઈ કાશી કરવત મેલાવ ॥ મુઆ પીછે કોઈ મુકિત ન

કાલેરો

પાવે ॥ સો જોગી હે અબધુતા રામભજન જોગી હોકર

જરા બધાવે અંગ લગાવે વિભુતા દમડી ખાતર

દેહ જલાવે સો જોગી હે જગધુતા રામભજન બીકો

સુરતા ચઢાવે ગગન પર ॥ કામ ક્રોધ ગરદ દેના

અધર ધરણીએ આસન કીધાં સો જોગી હે અબધુતા

રામભજન ઉંઘ્યા સો નર ગયા રે ચોરાસી જા-

ગ્યા સો નર જગ જીત્યા દાસ જીવણ સતગુરુકે

શરણે અનભે ઘરકુ જઈ પોત્યા. રામભજન. જેરે.

૧ પોતપોતાનું ઘર જાણવું જોઈએ ॥ જાણ્યા વિના

કાલેરો

કોને કાં જઈએ ॥ અણઓળખીતા ઓશિયાળા થઈને

પરઘેર ઉભા નવ રહીએ ॥ પોતપોતાનું ॥ પરણ્યા પણ

પિયુ નજરે ન દીઠા ॥ સાસુસસરીયાનું સુખ નવ દીઠું

અમૃતતપે લાગે કડવું ॥ નામ ધણીનું મીઠું રે ॥ પોતપોતાનું

કુંઇ કાળનો જીવ જાગ્યો તમે છે ॥ ઠરી બેઠો નવ ઠામે રે

મારગ મેલીયો મારગ ચાલ્યો ॥ નજડકું ગામને નામે રે

પોતપોતાનું ॥ આવ્યો તો પ્રાણી લાભજ લેવા ॥ ભેદી

વિના ભટકાણો રે ॥ રણછોડના સ્વામી સુંદરવર ઘેરના

ઘેર ભરાણો રે ॥ પોતપોતાનું ॥ પ્રસંગ

૬ કાલેરો

મનેરે ગમે ગોપીનો વાંલો ॥ અવર બીજાનું મારે કામ-

શું રે ॥ બાપતણા સમ ખાઈ કહું છું ॥ નંદલાલ વસે

તે ગામ વસ્યું ॥ મનેરે ॥ સુંદરવર શામળીયા સાજની

તેની સાથે મારૂં મન વસ્યું ॥ એને મૂકી બીજાને ભ-

જશે ॥ તેનું કરમ લલાટે ઘસશુ મનેરે ॥ છેલ છબીલો

ને છોગાસકો ગોવિન્દ ગુણ ભંડારરે ॥ નરસૈંઈના

સ્વામી સંગે રમતાં ॥ દેખાડો નૂતન અવતાર રે

મનેરે ગમે - પૂરણ.

રાગ-(આસાવરી) હિંડોળાને

રમણ રમે બડભાગી ।। ટેક ।। હરિની લીલા લ્હેર લર-

લાગી રે ।। તહાં ઝુલે પ્રેમ સોહાગી રે ।। હરિની લીલા-

કેરી નવ જાઈ ।। રસ સહુરે અધર મુખ પાય ।। ટેક ।। હરિ-

ને પુષ્પ પવિત્ર સોહાવે રે ।। ગોપી નંદના નંદને ઝુલાવે રે-

।। તહાં નરસૈંઈયો નીતનીત નાચે રે ।। શોભા જોઈ બહુલ જનરાચે-

પૂરણ-

સજની જુઓ નાથ નિહાળી ।। વાલો વાય છે વેણ રસા-

ળી ।। ઘુમરડી તે અબળા ઘાલે ।। સુખ સાગરે મોહન માલે

।। [illegible] ।। શીરે મુગટ મણિ સાર ।। કાને કુંડળ મેલ અપાર ।। વન-

માળા તે ઉપર લહેકે ।। તહાં મોંઘામંદન બહેકે ।। ટેક ।। શામ-

ળડી તે સોહે સંગે ।। અતિ ઉલટ વાધી અંગે ।। વાલો હસીહસી

હિંડોળા. સામેરી

રૂડીઆ ભીડે ।।કામની મન મધ ફોડે ।।ટેક ।।શ્યામા સરવે
સન્મુખ ઉભી ।।શણગાર તરાં સકળ શોભી ।।શ્યામા સા-
ન કરી કરી મુખે ।।જુવંતી જનના મન મોહે ।।ટેક ।।તાળી
તાલ પખાજ ઘુઘરડી ।।આગળ નાચે છે નારી રૂડી ।।
ઉમંગ્યો રસ કૌતક ભારી ।। આનંદિત અબળા નારી
ટે+ ।। ઘુમરડી તે ઘાલે લાંબી ।। પાયે ખલકે કલાંને કાંબી-
તેને નાદે તે નુપુર બાજે ।। પડછંદે પૃથ્વી ગાજે ।।ટે+।।
વાલો મરલકડાં કરી બોલે ।। તેમાં આવી હીંચે હિંડો-
ળે ।।વાલાને વાલેરી લાગે ।।માન મૂકી સખી પાયે લાગે ।।ટે+।।

હિંડોળા સામેરી

નરસૈંયો રસમાં માલે॥ ગોપીપતિના ગુણલા ગાવે॥

તેતો પામ્યા મહાકૂળ મોટું॥ હુંતો મરણ કમળ-

માંહે લોટું॥ ધુરણી

સજની આ શોભા રૂડી॥સાંમળીયો ને સામા ભડી॥

તે તો હરખ હિંડોળે હિંચે॥વાલો પ્રેમ માંહે રસ સીંચે॥

ટેક॥ પીળી પરવર સુંદર સોહે॥તેહને તેજે ત્રીભુવન

મોહે॥ વાલો કંઠ બાહડલી દેતો॥આલીંગન વાલીને લે-

તો॥ટેક॥તહાં બહુવિધ બાજં બાજે॥તહાં મેઘ ધુની

ઘટા ગાજે॥લીલાં પીલાં તે અંબર ઝલકે॥નાચતાં તે

હિંડોળા- સામેરી

નેપુર ઝળકે ॥ટેક॥ સામા સજ્ય સકળ શણગાર ॥
ઉર લેંકે મુકતાહાર ॥ ઝુલનમાં ઝુલંતી મોતીપલેળો
મધુર સ્વર કરી ગાતી ॥ટેક॥ ગોપીવર કેલ કરાવે ॥
જમુના ત્રટ સુંદર ભાવે ॥ ત્યહાં મોર કોકિલા બોલે ॥
જોતાં નહિ કોઈ એની તોલે ॥ટે॥ વૃન્દાવન વીલસેનાથ
॥તેણે મોહ્યાં તે સુરનરી સાથ ॥ બ્રહ્માદિક ભેદ ન જાણે ॥
તેનો નિશદિન ગોપી માણે ॥ટેક॥ નરસૈંયા કેરી વાણી
॥કૃષ્ણે આપી કરૂણા આણી ॥ વળી પોતે પોતાનો કીધો
॥મહારસમાં તાણી લીધો ॥ પુરણ ॥

2 હિંડોળા. [સામેરી.]

સજની ઝરમર ઝરમર વરસે॥ તેમ નાથને નારી
વીલસે॥ બેપરાણી અબળા અંગે॥ ઘુમરડી ઘાલે રંગે
॥ટેક॥ અબળાએ અંબોડો વાળ્યો॥ ઉર અંબર અંતર
રાખ્યો॥ ચતુરાને તે ઓળી ચળકે॥ નથબેસર મોતી
ઝળકે॥ ટેક॥ જેમ વ્યોમ વીજ ચમકે॥ મધ્યમોર કો-
કીલા કુહુકે॥ વાંસલડી તે વાંતો વાયે॥ તેમ નામે ને ગો-
પી ગાયે॥ ટેક॥ શ્યામા કામ તે ઘેલી ડોલે॥ મન મોહન
શુ હસી બોલે॥ ગોરણ તે ઘુઘરડી ઘમકે॥ તાળી દેતાં
કંકણ ખળકે॥ ટેક॥ હીંડોળે હિંચે વનમાળી॥ વારેવારે

હિંડોળા. સામેરી.

વારણાં વારીરે એક ઘાલે કંઠે મુકતાહાર ।। મોહ્યાં મુગ-
ટે તે નંદકુમારા।।ટેક।। એક ઉભો નાથ નિહાળે ।।એક
ચાલીને ચમર ઢોળે ।।એક ફૂલી અંગ ન માંય।। એક ભી-
ડે રૈદીયા માંહે।।ટેક।। કરે દેવ દુંદભી નાદરે।। શ્રવણે સુણી
શ્યામા સાદરે ।। કરે પુષ્પ વૃષ્ટિ અપાર રે ।।મુખ બોલે
જય જય કારરે।।ટેક।। નરસૈંઈયાને પ્રેમ ભરાણો।। શ્યામા
સરવે માસ પરાણો।। લીલાં જોતાં તરપત ન થાઉ।।
તાલ લઈને પુંઠે ગાઉં।। પુરણ. ૩૨૯.

સામેરી

તાને મારવા રે ।। તેતો તમને લાગશે લાજ ।।

।। સાંભળીયો ।। પ્રીતલડી બાંધીને ~~બાંધીને~~ ।। પ્રભુજી પધારી-

એ ।। પ્રભુ મારા પ્રાણ તણા રે આધાર ।। કાનબાઈ કુ-

કે રે ।। વહાલાજીની વીનતી ।। માવજી માને એણીવાર-

।। સાંભળીઓ ।। પૂરણ. ~

૧ ।। જુવાનીને દરોડ રે ।। હરી જાણ્યા નહિ ।। મોરું

પરદારા રે પર મન ।। વળી કાંઈ જોયું રે ।। કામની

કલ્પનામાં ।। માયાશું બાંધ્યું તારૂં રે મન ।। જુવાની ।।

પસીને પચાસ રે ।। તે પરપંચે ગયા રે ।। આવ્યા પેલા

સામેરી

સાઠ વાળ્યારે દિન ।। સીત્તેર સુધીરે ।।કાંઈ સમજ્યો નહિ ।। હવે શું સાધવા સાધ્યો રે વન ।।જુવાની।। નયણે નવ સુઝે છે રે ।।ગળે બહુ નાસિકા રે।। સુકીને-શિતળ થયું તારૂં તન ।। દંત તો એકુ રે ।।મુખમાં દીસે નહિરે।।તોએ તું ગોત્યું શું માગે અન્ન।।જુવાની-ભોગ વિહોણો રે ।। અવસર નવ ઓળખ્યો રે ।।જાણે કોઈ હીસો હરખના જન ।।ગોવિન્દના સ્વામીરે ।। સુખમાં સંભારજે રે ।।વાલો મારો પુરો પ્રેમાનંદ।। જુવાની-

।।પુરણ।।

"પંચમ."

રાતલડી રમીને રે ।। કંઇ કહાંથી આવીઆ ।। હરિ બળવં-
તાને બારણે ખેલ ।। રીસને મઠાવી રે ।। મુજને સાંભ-
ળે રે ।। ભલો જરા કીધા હોઇ રંગ રેલ ।। રાતલડી
।। રાતાં રાતાં નયણાં રે ।। અતિ નિદ્રા ભર્યા રે ।। વાતી-
દીસે અધર બિંબની રેખ ।। મોતીડાંને છુટયાં રે ।। કેશ
વિખરાઇ ગયાં રે ।। ધરથી ધુતારો ।। તારો વેશ ।। રાતલડી.
પહેર્યાં પીતાંબર રે ।। કેહાં પ્રભુ પલટ્યાં રે ।। પારકી-
પટોળી પાછી આપ ।। તમોને રેપાયાં રે ।। મંદિર શોકને રે
।। બ્રહ્મદાસ આવશે રે કાલ ।। રાતલડી. ।। કુસુમની સેજ રે.

"પંચમ"

પ્રભુ સુની પડી રે ।। કોણે દીધો તે શરા માર ।। ચાંદ-
લીઓને ઉગ્યો રે ।। હરણી આથમી ।। ત્યાંલગી મેઈ
વાલાજીની વાટ ।। રાતલડી ।। પંચમ આરોપો રે ।। પક્ષી-
ઘણો શોર કરે ।। એટલે પ્રગટ થયો પરભાત ।। નરસૈયા-
ના સ્વામી રે ।। વાણે ઘેર આવીયાં રે ।। વહે ઘણોને
થોડી રહી રાત ।। રાતલડી-।। પૂરણ

2 દ્વારીકાના વાસી રે । અવસરે આવજો રે ।। રાણી
રુકમણી કેરાં રે કંથ ।। દુષ્ટને દુર્યોધન રે ।। ભાગ્યો
પાપી પીડવા રે ।। પ્રભુ મારા સૌંદત મેઉ તારો પંથ

"પંચમ"

સોડ તાણીને રે ॥ શું રે સુતો શામળા રે ॥ આળસ મોડીને
ઉઠો આજ ॥ લક્ષ્મીજી તણા તે રે ॥ પાવડુ તારા પાવલા રે ॥
હવે તમે મહેર કરો મહરાજ ॥ દ્વારીકા. ॥ છપ્પન કરોડ ॥
જાદવ તાહેરા રે ॥ સાથે બળીભદ્ર કેરા રે ભ્રાત ॥ કોળી
નાગ નાથ્યો રે ॥ જરાસંઘ જીતીઓ રે ॥ કીધી તમે સુધ
ભવાની સરાય ॥ દ્વારીકા ॥ નરસિંહ રૂપે રે ॥ હિરણ્યાકંસ
મારીઓ રે ॥ ફરિ તમે ઉગાર્યો પ્રહલાદ ॥ ગ્રાહને ગ્રસ્યો
રે ॥ ગજને ઉગારીઓ ॥ તે બળ કહાં ગયું દીનાનાથ ॥
॥ દ્વારીકાં ॥ વસમી વેળાએ રે ॥ આવે ધામે વીઠલા રે ॥

પંચમ

ધામે મારા છત્રપતિ મહારાજ ॥ અસવારીને કરમે રે ॥ગરૂડની ઉપરે રે॥ નરસૈંઈયો વિનવે વારોવાર. ૫

॥દ્વારીકા.॥ પુરણ

હું તો તને વારૂં રે ॥ આ તો તેં શું કર્યું રે॥ હીરે હીરો ખોયોને ॥ રોયો સંસાર॥ હૈયાનો ફૂટ્યો રે॥ આંખે થયો આંધળો॥ વિચારીને મેલ્યા દીનદયાળ॥ હું તો તને વારૂં॥ મારી સાળો મુરખ રે ॥બુદ્ધિ તારી કેરાં બજારે ॥માથે તો ભમતો દીઠો રે કાળ॥ ગધારાને ટાંકે રે ॥ બધા ગામના રે॥ વિચારીને જેવું સાર અસાર॥

હિંડોળા. [કેનડો]

ફૂલન હિંડોળે ઝુલત રઘુરાયે ॥ સંગરમા શોભત સીયા-
સુંદરી ॥ દામની ઘને જ્યોત દેખાઈ ॥ ફુલનકે દોઉ ખંભ
સુભગ અતિ ॥ ફુલન દાંડી વિચિત્ર બનાઈ ॥ ફુલન
ભમર સુરંગરી મોરી ॥ બહુ સુરાદ્ય લાલ મન ભાઈ ॥
ફૂલન કો સસારો સીયા તન રાજત ॥ ફુલનહાર સુસારૂ-
સુહાઈ ॥ ફુલનકે પાઘ શીશ રઘુવરકે ॥ ફુલનકે પેંચ દી-
યે છટકાઈ ॥ પાયરે ફૂલ પીતાંબર પાયરો ॥ પાયરે
ચંદન અંગ લગાઈ ॥ ફૂલે અંગદાસ દે મેરા ॥ પુરવા-
સી રીઝી અનુપમ ગાઈ ॥ પુરણ.

હિંડોળા. [કનડા]

સુરંગ હિંડોળો સરેસ બનાયો ।। ઝુલત રામ સીયા-
મીલી દોઉ ।। ચહુરત આનંદ ઉર ન સમાયો ।। કાળી
ઘટા ઘન દામની દમકત ।। રેમઝુમ વરખત મેઘ
સોહાયો ।। ગરજત ગગન મગન પીકુ ચાતુક ।। મંદ
સુગંધ સમાર લે આયો ।। એક ઝુલાવત કનડો ગા-
વત ।। એક નાચત સુગંધ લગાયો ।। એક ડબા કર
એક ।। મહુવર લીયે એક નિહારત ।। અતિ સુખ પાયો
।। જયજયે કાર કરત સુરીનર મુનિ ।। ઈંદ્ર મુદિત નિશાન બજાયો ।।
દાસ હરિ અવિચળ આમેરી ।। નિગમની અગમ સો પ્રગટ જતાયો

।। પૂરણ. ।।

હિંઢોળા-[કેનડી]

હિંઢોળો ઝૂલનકો ઝુલનકો દોરી॥ ઝૂલે નંદ-
લાલ નવલ કિશોરી॥ ઝૂલનકે ખંભ માનુ પટોળી॥
ઝુલનકી ઝુલનકી દાંડી જરાવ જડીહે॥ ઝુલી ઝુલી
મે અતિ મેરા દેદે॥ ઝુલે મદન તનડારે તોરી॥
ઝુલયો ગેુધન બન ઝુલેયો॥ વૃન્દાવંદ ઝુલી ઝુલી
જમુના બહત અલીરી॥ કુમન દાસ પ્રભુ ઝુલી ઝુલી
ઝુલે॥ શ્રી નંદલાલ ~~વૃસ~~ વૃખભાન॥ કિશોરી॥

પુરણ

હિંડોળા- [મારૂ]

હિંડોળે ઝુલત નવલ બિહારી ।। હિંડોળે ઝુલત નવલ
બિહારી ।। તટ જમુનાકે પરમ મનોહર ।। સંગ રાધિકા-
પ્યારી ।। દાદુર મોર ચકોર પપૈયા ।। સારસ સોરા સોરી.
મધુપમ રાલ કોકિલા કીલપત ।। અલી ગુંજત અલી ભારી.
સુરનર જન મુની કુસુમની બરખત ।। જહાં મુનીવર ધુરી
તારી ।। એસી લીલા સુખ દેખો ।। મગન ભયે [illegible]રમાનંદ બલિહારી
।। પૂરણ ।।

ઝુલત નવલ ગિરધારી હિંડોળે ।। બેઠે સંગ પરસ્પર
ભુજધારી ।। શ્રી ભાનુભાન કુમારી ।। મની કુંદનકે ખંભ મ-
નોહર ।। દાંડી ચાર સોહાઈ ।। વિવિધ ભાતકે બનેહે ફૂલ-

હિંડોળા-[મારૂ]

ના॥ વિદ્રુમ ભૂમિ બનાઈ॥ કરત વિલાસ અપને મન
ભાયો॥ રસીકુ રાધીકા પ્યારી॥ લલિતા હિંડમન ફૂલ-
ઝુલાવે॥ ગાવત ગીત સુધારી॥ દરપનમાં મુખ દેખી મ-
નોહર॥ દેત પરસ્પર તાળી॥ પાસ છબી સહિત રહો
મન મેરે॥ નંદદાસ બલિહારી॥ પુરણું.

ઝુલાવ આઈ ગોપી ઝુલાવન આઈ॥ સખી
હિંડોળે દેખત બનમેં॥ અરૂસ પેડી છાંઈ॥ પેટસ્ત પીત
પીતાંબર સુંદર॥ સારી સોરંગ સોહાઈ॥ સ્યામ સ્યામા
બરાબર બેઠે॥ શોભા બરાગી નભઈ॥ મની કુંસનડુ

હિંડોળા । મારૂ

ખંભ મનોહર ।। દાંડી ચાર સોહાઈ ।। પરમાનંદ પ્રભુ
ઝુલે હિંડોળે ।। ગોપી ઝુલાવન આઈ ।। પુરણ

હિંડોળે માઈ ઝુલત હે રંગ બોરે ।। નવલ-
ઘટા સોહાઈ પરંગા ।। થોરી થોરી બુંદ તેસે ગાજત-
ઘન ઘોરે ।। ટેક ।। મની કુંદનકે ખંભ મનોહર ।। દાંડી ચાર
જડી રે ।। મદન મોહન કોયા છબી પર । રીઝ દારન તન
તોરે- ।। પુરણ

પ્રભાત

હતી ॥ જેનો ગવરી ભરથાર ॥ તેણેરે આપ્યો ચૌદ

ચોકડી ॥ એવા જુગદાધાર ॥ એ શું આપેરે મુજને ॥

કોણ રઘુરેરાય ॥ એને કશું દીસે નહી ॥ કાળા વનરે

માંહી ॥ રે રે લવલવ શું કરે ॥ તું શું જાણે રે પેર ॥

બાલક પ્રભુ રઘુનાથજી ॥ પધારશે ઘેર ॥ પૂરણ.

૪ વનચર વીરા વધામણી ॥ કોણ દેશથી આવ્યા ॥

આરે મુદ્રિકા શ્રી રામની ॥ કહોને ક્યાં થકી લાવ્યા ॥

આરે મુદ્રિકા મારા નાથની ॥ કોઈને જોવા ન

જડતી ॥ તે તારે હાથે આવી ચડી ॥ મુને કહોની

પ્રભાત

પડતી ।। મુખે બોલોની રે બંધવા ।। સામા કહેની
વાત ।। જ્વાળા ઓલવ મનકી તણી ।। કુશળ છે
રઘુનાથ ।। નાથ નમેરાં કેમ થયાં ।। હૈયાં કઠણજ
કીધાં ।। સીતા તજીને સાધુ થયા ।। મુખે મુનીવ્રત લી-
ધાં ।। ભેગ લીધો રે બેઉ બંધવે ।। બેઠાં આસન વાળી ।।
શ્રીપત થયાં સૌ દેખતાં ।। પીધાં ઉપવીત બાળી ।।
કપુર લઈ આરથાં કાગળે ।। મારે વાલે વિસારી
।। આજ કાલ રામજી આવશો ।। તો અબળા ઉગ-

પ્રભાત

રહેતાં ॥ નાથ વિયોગે રઝળતી ॥ ભારી નિશ્ચય
મરશે ॥ પંથ ન્યાળતાં લોચન ગળ્યાં ॥ કેમનો પાર
ન આવ્યો ॥ ભાલણ પ્રભુ રઘુનાથજી ॥ સેંતીએ
સંદેશો કેહાવ્યો ॥ વનચર ॥ કેરણ.

૫ હસીને બોલ્યા હનુમાનજી ॥ માતા આપ્યા
માગું ॥ કહો તો રાવણને રોળીને ॥ કહો તો લંકા
જેમભંજુ ॥ શોધ લેવા મને મોકલ્યો ॥ માતા માન-
મે મારૂં ॥ કેહ્યું માનો મારી માતાજી ॥ કહેશે સિતા

પ્રભાત ફેરોની

ન ફરીએ ।। સાચે દીલે રહીએ સાધવી ।। ધ્યાન હરિ-

નું રે ધરીએ ।। વિપત પડે મૂકે નહિ ।। રામજી છે રે રૂડાં ।।

નથી સીતા સાધિક થયા ।। નથી દીલના કુડા ।।

રામ લક્ષ્મણ બેઉ રૂડા છે ।। સમાચાર છે સારા ।।

સીતાને દુઃખી જોઈને ।। આવે આંસુની ધારા ।। ઓ

આવે રૂડા રામજી ।। ભાણમે મેગ માયા ।। રામ

રાવણને મારશે ।। ગુણ ભોલણે ગાયા ।। પૂરણ.

"પ્રભાત"

૬ સીતા વિયોગે શ્રી રામજી ।। લક્ષ્મણને પૂછે પ

કેમ હનુમાન આવ્યા નહિ ।। એ કારણ શું છે ।। અવધ

કરી અહીંઆથી ગયા ।। હમણાં હું આવું પ સ્વર્ગ

મૃત્યુને પાતાળની ।। ખબર પળમાં હું લાવું ।। એ

મનકી જડશે નહિ ।। તો શી ગત થાશે ।। લોકીન

લાંછન લાગશે ।। વિશ્વમાં કેમ રહેવાસે ।। રયાપાંડુ

થઈને શું વલવલે ।। કંઈ કરશો અપાર ।। ભાવિ-

ષ્યમાં હશે તે થઈ રહેશે ।। વિશ્વ માનજે નાથ. પ

"પ્રભાત"

અન્યોઅન્ય,, એમ બોલાયા ।। લક્ષ્મણ રઘુવીર ।।

તે સમે હનુમાન આવીયા ।। બળીયા મહાધીર ।।

શીશ નમાવી બોલીયા ।। સાંભળો રે,, મોરારી ।। શો-

ધ સીતાની હું લાવીયો ।। લંકા પરજળી ।। હરખ,,

હવો શ્રી રામને ।। સૈન્ય તત્પર કીધા ।। રામે તે

સૈન્યા મોકલી ।। બળીયા મહાભારી ।। ભાલણ

પ્રભુ રઘુનાથજી ।। સૈન્યા પાર ઉતારી ।। પૂરણ.

૧ હિંડોળા. કાલેરા.

હરિ હિંડોળો નવરંગો સજની ॥ તહાં ઝુલે શ્રી
વલ્લભરાયે ॥ ચાલો હેલી જોવાને રે જઈએ ॥ આ-
સુખ શોભા કહી નવ જાય ॥ ટેક ॥ નવરંગ કનક ખંભ
દોઉ સુંદર ॥ નવરંગ દાંડી ચાર સુહાઈ ॥ નવરંગ મો-
ઢી તકીયા ગાદી ॥ નવરંગ મોતીનો ઝુમક સોહી
॥ ટેક ॥ નવલલાલ નવરંગી રાધા નવરંગી મુરલી
ટોળે રે વાયે ॥ નવરંગ મોર કળા કરી નાચે ॥ નવરંગ-
જમુના લહેરે જાય ॥ નવરંગ પુષ્પવૃષ્ટી વ્રીજ ઉપર ॥
ઈંદ્રાદિક તહાં દુંદુભી વાય ॥ નવરંગ ભકત તણા મન
મોહે ॥ માધુદાસ ઉમંગી જશ ગાવે ॥ [illegible]

2

હિંડોળા - [કાલેરો]

હિંડોળે હિંચીરે સજની ॥ સુંદર નંદ કુમાર રે ॥ સં-
ગે ઝુલે સખી, રાધિકા ॥ રૂપ તણો ભંડાર રે ॥ ટેક ॥
રત્ન જડિત બાજર પર સોહે ॥ સોના કેરી દાંડી રે ॥
ચાલો જોવાને રે જઈએ ॥ ઘરનાં કાજ છાંડી રે ॥ ટેક ॥
ચારે પાસ ચતુરા સખી રે ॥ ઘુમણ ઘાલે નારી રે ॥
મંગળ ગાવે માનુની રે ॥ મોહ્યા મદન મોરારી ॥ ટેક ॥
જમુના કુર સોહામણો ॥ બંસીબટની છાંયા રે ॥ વા-
નાંખે સૌ વ્રજની બાળા ॥ કરમાં વીંઝણો સારી-
રે ॥ બાળા બોહે કંઠ વળાયે ॥ હમને આવે જોર રે ॥
શ્રી હરિ હેત કરીને રે આપો ॥ મુખ તણાં તંબોળ રે ॥ ટેક ॥

-પ્રભાત-[પંચવટી]

સીતા માતા રે લાવ્યા,॥ કપટ કરી સીતા હર્યાં ॥

લઈ ગયો લંકાપતિ રાય॥ રામ લક્ષ્મણ બેઉ શોધ-

તાં ॥ સુગ્રીવ પાસે જઈ॥ સુગ્રીવ મનમાં હરખાયા॥

ધન આજનો દન॥ ભાલણ પ્રભુ રઘુનાથજી॥ મળ્યા

જુગજીવન ॥ પંચવટી-॥ પૂરણ

2 રુડું કીધું મારા કંપજી ॥ સીતાને શોધ લાવ્યા॥

સીતાના સ્વામી શ્રી રામજી ॥ શો દાસે રે આવ્યા॥

॥ સુગ્રીવ સરખા રે બંધવા॥ જેને લક્ષ્મણ ભાઈ॥

લંકા લેશી દિવસ ચારમાં॥ ફરશી રામ દુહાઈ॥

પ્રભાત [પંચવટી]

આજ સખી સ્વપ્નનું થયું ॥ મને તત્ક્ષણ જાગી ॥ દળ આવ્યું રઘુનાથનું ॥ તેણે લંકારે ભાંગી ॥ દુષ્ટ મતિ કોપે મારચારે ॥ શીવ નામ રે લીધાં ॥ બાણ પ્રભુ રઘુનાથનું ॥ સૈન્યા સજ રે કીધા ॥ ઈરણ.

૩ સુખે તો રાજ સર્યા નહિ ॥ એવો બુધ ઉપાય ॥ વંશ જશે રે પ્રિયા તાહેરી ॥ લાવ્યો ધન પરાઈ ॥ સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાળમાં ॥ જેહના છે રે નામ ॥ પતિતને પાવન કરે ॥ એવા છે ભગવાન ॥ સ્વામી સમ સીતા

૧

પ્રગટે શ્રીમતિ કૃષ્ણ જનક કુમારી ॥ નૃપજન દોઉ મીલી

સુખકારી ॥ અનીહારે કૌતુક દેખી સુરમુની ધાયે ॥ સબ

તજ ભવન ભવન તેં આયે ॥ ટેક ॥ ભવન ભવન તેં

આયે સુરનર ॥ સરસ શોભા મન વસી ॥ જનકી જુ

જગત પતિકો ॥ દેત બેઠા હસીહસી ॥ ટેક ॥ લલીત લીલા-

કરત અદ્ભુત ॥ લાડલી નવરંગ પ્રિયા ॥ સકલજન પુર

પ્રેમ પુલકિત ॥ નીરખત અતિ હરખ તજ્યા ॥ ત્રિસરણ

જલો પર બેરી ॥ જુગજુગ વદત હે નરનારી ॥ કૃષ્ણદાસ

બિલાસ બલસે ॥ રાધુજ જનક કુમારી ॥ પુરણ.

પ્રભાત [પંચવટી]

હની હાંરે ઝુલત અવધ [illegible] તત્કાળ ભગિ
ના જનક કુમારી॥ હનીહાંરે શોભા સાંધુ સુખડી સાવા-
॥પરસ્પર હસ્ત કુવલ ધરે ગ્રીવા॥ટેક॥ પરસ્પર હસ્તધરે
ગ્રીવા॥તાતે શોભા અતિ બની॥નવલ ધનસો નેહ
ધરીકે ॥લપટાઈ રહી માનુની દામની॥ટેક॥ તેસેહી ઝલક-
કત આભુષણ॥શબરૂની તને પુરકી કની॥ચસન અંગ
અનુપ અદ્ભુત॥રાજત અતિ ત્રીભુવન ધણી॥ટેક॥અગર
અબીલ ગુલાલ કુમકુમ॥શીરકે નૌતમ નારી।કૃષ્ણ દાસ
બિલાસ સુંદર।ઝુલત અવધ બિહારી॥ પુરણ॥

૧

પ્રગટે શ્રી કૃષ્ણ મોરાર ।। ભક્ત હેત કારણે ।

મથુરા લાયો અવતાર ।। ગોકુળ ઝુલે પારણે ।।૨

… અષ્ટમી બુધવાર ।। વદ ભાદરવી કેરી ।
મહી માખણની છ

… ।। જન્મ લાયો શુભ ઘડી ।।૨

।। ઉજળા પુષ્પની રે ।। નીતનીત ધ … અવતરે
… રિ અ…રે

પાને કરીને રે ।। પ્રભુને પોઢાવતી રે ।। કોમળ ક … ધરે ૩

ની દેર ।। કુબજને ।। ગુમાન ન ધરીએ રે ।। ઘેલી ગોપીકા

રે ।। બુઢો બળ કીજીએ અંહકાર ।। મોટા મોટા મુનીરે

।। લે સરવે વહી ગયા રે ।। લોએ વહી પામ્યા એનો પાર

પ્રભાત [પંચવટી]

હની હાંરે ગુલાલ અવધ ...ને તત્ક્ષણ ભગી

...ા જનક કુમારી ॥ હવી હાંરે શોભા સાધુ સુખકી સીવા-

પરસ્પર હસ્ત કમલ ધરે ગ્રીવા ॥ ટેક ॥ ... ભાસ્યાર

ગ્રીવા ॥ તાતે શોભા

... ॥ સ્નેહી રે ॥ અમ ઘેર આવીએ રે ॥

ઘડીક ॥ લપ...

...મારા મન તણી રે વાત ॥ લટકતાં લાલ રે ॥ દેખું

ક...

તુને આવતો રે ॥ ભુજ ભરી ભીડોએ બાથ ॥ સામળીઓ-

॥ કોડ કામનીઓના રે ॥ ... મુજ પીડવા રે ॥ સભા-

માંહે આવો મહારાજ ॥ માંડલિક કીધો રે ॥ મહે-

પ્રગટે શ્રીમત કૃષ્ણ મોરાર ।। ભક્ત હેત કારણે ।।

મથુરા લાયો અવતાર ।। ગોકુળ ઝુલે પારણે ।।૨

તિથિ અષ્ટમી બુધવાર ।। વદ ભાદરવી કેરી ।।

રોહિણી નક્ષત્ર અર્ધ રાત ।। જન્મ લાયો શુભ ઘડી ।।૨

ધન દેવકી વાસુદેવ ।। તરાં હરિ અવતરે

ધન જસોદા બાવાનંદ ।। મારે ઘેર પાવ ધરે ૩

તિહું પુર ભયો રે આનંદ ।। સુરનર મુનિ જેજે કરે ।।

દુંદુભી બાજત નિશાન ।। સુમન વરખા કરે ।। ૪

વ્રિજવાસી ધરત કપરાં ।। ગોરસ ભર લાવરો ।।

દધી કાદવ નંદ દ્વાર ॥ સો કીચ મચાવહી ॥ ૫

વાજત તાલ મૃદંગ ॥ ચંગ વેણ વાંસળી ॥

નાચત ગોપી ગોવાળ ॥ ગોવિન્દ ગુણ ઓચરે ॥ ૬

જસોમતી ઓર પૈરાદ ॥ સો નવરંગ ગોવાલની ॥

સુંદર વદન વિલોકી ॥ મુદિત ભયે ભામની ॥ ૭

શંકર ધરતહિ ધ્યાન ॥ સો ગોદ ખેલાવહી ॥

બ્રહ્મા વાંચત વેદ ॥ સો પારણે ઝુલાવહી ॥ ૮

શ્રી બળભદ્રજીકે વીર ॥ અસુર કુળ ખંડના ॥

ભક્ત વત્સલ પ્રતિપાળ ॥ મદન કુળ મંડના ॥ ૯

“સામેરાં”

આંહે ઓધવ વીરાને વળાવીરે બ્રીજવનિતા વળી

ઓધવ આવ્યા મથુરા મોભર બ્રીજવનિતાની પ્રીત

પ્રકાશતા આવે આંસુડાની ધારે ઓધવ ભક્ત.

વત્સલરે સુદરજી સુણોરે બ્રીજમાં છે એક તમારી

આશા જન ગણજીના નાથરે આવી મળ્યારે

સધારો પ્રેમજનની પાસ. ઓધવ.

આંખડલીનો તારોરે વહાલા મારો વહી ગયો

રે હવે કેમ જીવું મોરીરે માત મોરને મુરારે હરિ-

ને સોહામણાંરે કુંડળ શોભા કરી બવ ભઈ આંખલડી

"સામેરી"

હું અને ઉભી રે ॥ આપણે આંગણે રે ॥ બાઈ મેં મનાં
દીઠાં કાન ॥ પલક ન મેલવી રે ॥ બાઈ મને લહાં પડ્યો રે
॥ વાલે મારે કીધી નેનની સાન ॥ આંખલડી ॥ વેણની
વાય રે ॥ વનમાં તેડીયા રે ॥ હરિ હમો મેલ્યાં ઘરનાં કામ
॥ વાલો મારો રમે રે ॥ આંખ મીચામણાં રે ॥ હરિ તહાં પડ્યાં
અંતરધ્યાન ॥ આંખલડી ॥ હમોને સાહેલી રે ॥ મેવા
નીસર્યાં રે ॥ જોયું જોયું વૃન્દાવંદ મોઝાર ॥ નરસૈંયાનો
સ્વામી રે ॥ મેવા પ્રેમ સુ રે ॥ ધનધન આહીરનો અવ-
તાર ॥ આંખલડી ॥ પુરણ

૧ "વિભાસ"

મારે તો ઘરેણું સાચું રે ।। સાચું નંદજીના લાલા પ

કોઈને બેની કોઈને બંધુ ।। કોઈને એની ઢાળા ।।

કોઈને તો સોનાના સાંકળા ।। કોઈને મોતીની

માળા ।। નંદજીના ।। કોઈને હાથી કોઈ નેક ઘોડા પ

કોઈને સુખપાલ ।। મારે આજે સદા એવું ।। વરા-

લાજીના વહાલ ।। નંદજીના ।। મીરાંબાઈ કહે પ્રભુ

ગીરધર લાલ ।। તમોને નીરખી હું તો રે થઈ ન્યાલ-પ

પૂરણ.

૧ "બિભાસ"

આયે મોરે અંગના ।। ભલી કીની ભોર ભયો હરિ ।।

।। આયે મોરે ।। કપાળે કેશરીયો ટીકો ।। મુખડો તંબોલ

ટીકો ।। સખીઓનો રંગ લાગ્યો ।। પીઠ ખુંચી કંગના

।। આયે મોરે ।। દીપકકી જ્યોત ગઇ ।। મંદ ગયે ચંદના

।। આજકી રૈન પ્રિયા ।। કહાં કીનો રંગના ।। આયે મો

રે ।। મુખડેથી સાચું બોલો ।। હૈયાનો કપટ ખોલો ।।

।। શીવ ભટ કહે વાંકુ ।। કહેતી હે ગોપાંગના- ।। આયે મોરે પૂરણ.

પ્રભાત

ઘેર પાણી ॥ સુખદુઃખ ॥ સગળશા શેઠ વેવારીયા ॥ મંગાવતી રાણી ॥ કુંવર કુલૈયો વધેરીઓ ॥ નવણે ન આણ્યાં પાણી ॥ સુખદુઃખ ॥ શીવજી સરખા સતીયા નહિ ॥ જેને પારવતી રાણી ॥ ભોળવાયા ભીલડી થકી ॥ તપમાં ખામી ગણાણી ॥ હનુમાનસરખો મરાજતી ॥ જેને વજ્ર કસોટો ॥ મરડુ રાજ્ય આપશે ॥ આપ્યો તેલ કચોલો ॥ સુખદુઃખ. ॥

પ્રભાત [દેશી ફેર]

દુઃખ પડ્યું સરવ દેવને ।। સમર્યા અંતર્યામી ।।
ભક્ત વત્સલ પ્રભુ ધર્યો ।। મહેતા નરસૈંઈના સ્વામી-
।। સુખ દુઃખ. ।। પૂરણું.

૧ પ્રાતઃ સમે રઘુવીર જગાવે ।। કૌશલ્યા મા
તારી ।। ઉઠો લાલજી ભોર ભયો હૈ ।। મુનીજન મન
હિતકારી ।। પ્રાતસમે ।। બ્રહ્માદિક ઇંદ્રાદિક દેવતા
।। સનકાદિક મુનીચારી ।। વાણી વેદ વિમળ જશ·

(ગિરધારમાલના ભજન ||

દેવા દેવા રામજી ફીરે પ =
ભજન+રામ નો ઘણી રક્ષા = રે
રામ કે પુરુષ રહુરાગે દુષ્ટી રાપ =
રુ દેવ આગન+ફીના
ફીરાગનગારમાં ભજન લગાવે =
ફેરા ફેરા રુ ~~રામનામ~~ ભજન+રામ = ૧

દુષ્ટી આપ્યા રહુરાગે રામજી =
રુ ચોધ્યા+રે પારા =
રામ દશરથ ઘેર ભજન લગાવે =
પુરુષ આવી વાર = ભજન+રામ = ૨

દેશ દેશ+રામ આવે =
ઓર દુનાયા ગોપાલ =
આધા ભેડા માસુ દેવ જોડલ =
ધણ દપ ઉઠાયો જાપ = ભજન+રામ = ૩

ભજ રાધુના પે ધણ ના ઉઠાઈ =
રુ ભાર રા મુક્તિ ઈ =
ગીરી ગો રાત નાચાન જગ સોમ ભયા =
ઉન પેરે દશન પરમાન = ભજન+રામ = ૪

ધાન દશરથ+ી રાતડા મેં યા =
ભેડ્ગે દરી ગાદ આગાવે =
ઉલરા હારા ત્રલઉડપ નાગાડ઼ં =
ભજનો ભજન પરાગાયુ = ભજન+રામ = (૫)

કલ્યાણ

ભાતભાત બનરાઈ શું કહીએ લિજલિજ વાંકો

નામ ધરાવે સંદનકો એક બાસ લગતેહુ સંદન હોત

બેર નહી લાજ સંતસમાગમ નૌકા રૂપ કહીએ સંત

સંગત પામે જે કોઈ બેઠ આઈ ઓર ઉપાય નહીં

તરવે કુ સુંદર કાઠો રામ દુવાઈ સંતસમાગમ પુરણ

3 હરિકો ભજન કર હો મન પ્યારે પ્રભુકો ભજન

એક રસ તુમ ક્યોં આલસાને શેસ સહસ્ત્ર મુખ સમર-

પ નહી હારે હરિકો ભજન એક શરણ પતિત ઘર પાવે

ગુનકા કુબજ વ્યાસ ઓધારે અધમ તરે અધિકા

"કલ્યાણ"

ભજનસે હરિ સમરે અધમ અજે હરિકો અમમેલ

સુત નામ ઓધારે જલ ડુબત ગજ ગ્રહે ઉગારે

પરસુરામ એસો સમરથ ઠાકોર બનચર ભીલ પુતના

તારી હરિકો ભજન પુરાણ.

✓ તીર નાવ લઈ આવરે તુમ તીરનાવ તુમ-

કો બોલાવે રઘુનાથ. ગોસાંઈઆ તુમ પર કીનો હો ભા-

વરે તીરનાવ તુમારી નૌકા બોત ચલત હે સલીતા

પાર લગાવે રે દીન જાણી તોયે દયા જે કરત હે

મત હી ભુલ્યો એસો દાવરે તીરનાવ કીનીરે કીરપા

સારંગ

નર કાહેકુ રેત અચેત ॥ નર કાહેકુ રેત અચેત ॥ જેજે ઘડી રામ બિના બીતે ॥ જેમ કાગદ લખી રેત રે ॥ નર-કાહેકુ ॥ સંત સંગત તેં કબહુ ન કીની ॥ કીયો બીબે શું હેત ॥ બેરબેર મુરખ સમજાયો ॥ કેશ ભયો શીર શ્વેત ॥ નર-કાહેકુ ॥ મેરી મેરી કરતાં જન્મ ગવાયો ॥ રાહુ ગ્રસો જેસે કેત ॥ તુલસીદાસ રામભજ પ્રાણી ॥ ભક્તિ અપની દેત ॥ નરકાહેકુ ॥ પૂરણ

૨ રામ જન બિસરો હો જીયા ॥ રામજન ॥ ગર્ભવાસમાં ભક્તિ કબુલી ॥ બાહેર આવી તેં કા કીયા ॥ રામજન ॥

સારંગ

મહોલલામાં બેઠે મોજ નીત કરતાં ।। સોળસેં સા-
હેલીયાં ।। પલમેં છાંડ ચલે ઠકરાઈ ।। વેદે ખોઉં ના કહી-
આ ।। રામજન ।। જબતેરો પંથી પંથ ચલેગો ।। સંગ ન
સાથ કો લીયા ।। કેહત કબીરા રામ ભજે પ્રાણી ।। તન-
મન હરજીકુ અરપીયા ।। રામજન ।। પુરણ

૫ રામ સનેહી આવહી ।। જબરામ ।। તનમન મંગલ
હોત પરમ સુખ ।। આનંદ અંગે ન માવહી ।। જબરામ
।। અધિક ઓરછવ મગન મન મેરો ।। ચૌદસ ચોક
પુરાવહી ।। બલબલ જઉ આ ગાઉં ન કબહુ ।।

"સારંગ"

પ્રેમ મગન ગુણ ગાવહી ।। જબરામ ।। સકળ સોહાગ
પહાગ સુંદરકો ।। મોહન રૂપ દેખાવહી ।। જનરાય જબ
જુગદીશ દયા કરી ।। પરદા ખોલ ખેલાવહી ।। જબ [illegible]

૬ રામકો નીત કીજે ।। સુમરણ ।। નિરમળ નિરમળ
પ્રેમહરિ રસ ।। સંતસંગત મીલી પીજે ।। સુમરણ ।। જુઠી રે
માયા મોહ પીબે રસ ।। આ મન તેતાં દીજે ।। હરદકમળમાં
નિશદિન હરિ હરિ ।। એહી વિલંબ ન કીજે ।। સુમરણ ।।
તનમનધન સબ મનસા વાચે ।। રામસુમરપણ કીજે ।।
કહેત કબીર ઓર નહિ માગુ ।। ચરણ કમલ દેત દીજે ।।
।। સુમરણ ।। પૂરણ

સારંગ

૧ ગોવિન્દ નામ ધર્યો રે ॥ દીનતેરો ॥ દ્રુપદ સુતાકી લજ્જા
રે રાખી ॥ મીરકો દાન કર્યો ॥ દીનતેરો ॥ ચાર પદારથ દીયો
હે સુદામા ॥ તાંદુલ મુખમાં ધર્યો ॥ સાંદીપકો સુત આન
દીયો હે ॥ વિદ્યા પાઠ પઢ્યો ॥ દીનતેરો ॥ લેને રે દેને તુમ
હરિ દાતા ॥ મોસે કછુના સરે ॥ સુરેકી બેર કઠણ હોઈ
બેઠે ॥ જન્મકો અંધ કર્યો ॥ દીનતેરો ॥ પૂરણ

૨ મંદિર દેખ ડરે રે ॥ સુદામાજકો ॥ કહાં મે ગઈ મેરી
તનકી ઝુંપડીઆ ॥ કંચન મહેલ ખડે ॥ સુદામાજ ॥ પહેલે રે
પહોરે હસ્તિ ઝુલે ॥ દુજે તોરીંગ ખડે ॥ ત્રીજે રે

સારંગ

સંતન કી દાસી અડસેર તીરથ મેરા સંતકે
સરણે કોટી ગંગા કોટી કાશી સંતસુ મોહે
જે સંતનકુ રે સેવે સોહી પરમ પદ પાવે
કહેત કબીરા સંતનકો મહિમા શ્રીપતિ શ્રી
મુખ ગાવે રે સંતસુ પૂરણ

કલ્યાણ

૧ પગ ધોઉં નાવ પધારો રે રામજી પગધોઈ

ઉડ ગઈ શલ્યા કાષ્ટકી કેતી તુમહી મનમાં બીચારો

રામજી પગધોઉં કઠીલો રે નીરતીરહે બેરો આગે-

કોસ ઓવારો રે ત્રિભુવન જીવન કે જીવતર મોહે

મોહે રંક કર્યો કરમારો રામજી પગધોઉં એક સેતુ તત્વ

એહી પદ રજમેં નાહી ન દોષ તુમારો રે અગ્રદાસ

ઉતરાઈ દીનો નૌકા સહિત કુલ તાર્યો રે રામજી પગધોઉં

પ્રભુ. MORAR

2 સંત સમાગમ કીજે રે ભાઈ સં. સમાગમ

બિહાગડો

તે જે જે શબ્દ રસસાળ ॥ ટેક ॥ અંત અંતીધર આવીરે ॥

તેપ ઈંદ્રા ઉભા આવી મુંજે ॥ તારે જહાં જુએ દેવ મોરાર

છોરાને છોરીર

~~છોરા ને છુ~~ તો જુલે સનમુખ રહી ॥ જીગાહી કેશવદાસ- ધૂરણ

૨ દેખહો વાસુદેવ હરિ મુખ દેખહી ॥ કોટી કામ

સ્વરૂપ સુંદર ॥ કાંઈ ન મણે ભેવ ॥ ટેક ॥ કે ચાર ભુ-

જ ચાર આયુધ ॥ નીરખી લે નર તોયે ॥ અજહુ મન

પરતીત નાંહી ॥ નંદ ગ્રહે લે મહીપ ટેક ॥ મેડે પીલી પાતા-

જડે તાળા ॥ નહીં ન મારગ ભેવ ॥ નીશા અંધારી બીજ

ચમકે ॥ સઘન વરસે મેહ ॥ ટેક ॥ મેડે ધ્યાન સુતે પરત ॥

બિહાગડો

પોહોરે ॥ ખુલા મુકત દ્વાર ॥ બંધન બેડી સબ છુટી ॥ ભયો
એટ વિચાર ॥ ટેક ॥ ઝાલર તાલ પખાવત બાજે ॥ ઓ-
ર બાજે કરતાલ ॥ દેવકી ઘેર કૃષ્ણ પ્રગટે ॥ કંસકો હે
રણ ॥ ટેક ॥ સેખ આગે સંગ પીછે ॥ વરત જમુનાપુર
નાસીકા લૌ નીર આયો ॥ પાર પેલો દૂર ॥ ટેક ॥ ગોદ
f12
લૈ અંગકાર કીનો ॥ નંદી પાયો ભેવ ॥ ~~[illegible]~~ જમુના
પાર દીનો ॥ ઉતરે વાસુદેવ ॥ ટેક ॥ બાવાનંદ સુ મનોહર
કીમે ॥ સુનો કહે વાસુદેવ ॥ કહેત કબીરા રહુત બની અપનો ॥
કીમે હરખકી સેવ ॥ પુરણ.

3

"સામેરી"

વાતલડીને કરતાં રે ॥ વાણું વહી ગયું ॥ રજનીના

સા સા કહું રંગ ॥ મંદિરે જવાનું રે ॥ મારે અસુર થયું રે

ન જુઉં

॥ ~~નથ્યું~~ કાંઈ સામળીયાનો સંગ ॥ વાતલડી ॥ રતનારી

રાધા રે ॥ મોહન મરમાણી રે ॥ કોમળ કુંજ મોઝાર

॥ સજનીને રજની રે ॥ સંગવળી ઝીલીએ રે ॥ પ્રેમ-

જાણો ન આવે પાર ॥ વાતલડી ॥ મંદિરીએ તો મોર રે

॥ મહીડાં વલોવવા રે ॥ હીંડું તે હરજીની સંગાત ॥ રામ-

કૃષ્ણ પ્રભુ રે ॥ તારા રંગમાં રે ॥ રતી રતી કહું સુખની.

વાત ॥ વાતલડી. ॥ પુરણ

"સામેરી"

સુખના રે સિંધુરે ॥ સજનો વહી ગયાં રે ॥ દુઃખના
દરિયા આવ્યા પુરે ॥ અમો અલબેલાં રે ॥ કેમ રહે એ-
કલાં રે ॥ હરિ હમો દુઃખોયા વિસાર્યાં દુર ॥ સુખના ॥
પ્રભુજને જતાં રે ॥ મારે કાંઈ નવું ઉગર્યું રે ॥ વહેની મા-
રી સરવસ્વ વહીને જાય ॥ પાલવને ગ્રહીરે ॥ પ્રભુજને રા-
ખતાં રે ॥ હવે બેની હરિ ઘરે શું થાય ॥ સુખના ॥ પ્રીત
નવ જાણીરે ॥ બાઈ એણે પીયુડે રે ॥ ધરી ગયો ॥ નાન-
પણનો નેહ ॥ સ્નેહની સાંકળ રે ॥ સામળો ॥ તોડી ગયો રે
પ્રેમ હતો ગાળ દીધો છેહ ॥ સુખના ॥ ગોપીજન

દેશી ફેરે પ્રભાત

ગાવે ।। રઘુકુળ જશ વિસ્તારી ।। પ્રાતસમે ।। બંદી
જન ગંધર્વ ગુણ ગાવે ।। નાચત દે દે તાળી ।।
સૈન્યા સહિત શીવદ્વારે ।। ઠાડે ।। હોત કોલાહલ
ભારી ।। પ્રાતસમે ।। ભરત શત્રુઘ્ન ચમર છત્ર લીએ ।
જનક સુતા લીએ ઝારી ।। મેવા પાન લીએ કર
લક્ષ્મણ ।। ભર કંચનકી થાળી ।। પ્રાતસમે ।। પ્રાપા-
પવન ઉઠે રઘુનંદન ।। નૈન ન પલક ઉઘાડી ।। સિત.

વ્રત અંબે કીયે હે ।। સુરાસુર મુદિત ભયે નર-
નારી ।। કરી સ્નાનદાન નૃપ દીનો ।। ગાઉ ગજ તો
રંગ સમારે ।। જૈ જૈ કાર કરત જન માધુ ।। તન
મન ધન બલિહારી ।। પ્રાતસમે ।। પૂરણ:

જઈ ગાઠ વાળી રે ગોપાળ ।।સાખી।। હરિ માયાનું બળ

ભુઅંગ।।ગોપીનાં જાણે મર્મ।।પ્રેમદા પરસંગે રમે રે।।

જે કરતી ગાઇનાં કામ ।।ભુવંતી ભુધ બહુ મળ્યું।।તે દેખી-

ને ખિજનાર।।ગોકુળમાં સૌ કુમાળ છે।।તમો વન આ-

૩૪

વ્યા કોણ કામ।।મધુ નિશા ગઈ માનુની।।તમને ઘરે

ના ખોટ।।ચાહુ પોતાના પરહરી।।વન નિસરયા તેહ

કોણ કામ।।અંગ દરિદ્ર ને રોગીઓ।।જે હોય રોય લાર-

ધારે ।। પતિવ્રતા છાંડે નહિ ।। જે હોઈ કુળવન્તી નાર

।। ભામની ભુઓ ભોજન વિસે ।। ધર્મ તમારો એહ ।। જઈ

સ્વામીની સેવા કરો ।। સાધન સઘળા તેહ ।।

પદ. હાંરે તમે કેમ રે આવ્યા વ્રિજનાર ।। મંદિરે

પરહર્યા રે ।। હાંરે પરહર્યા રે નાનેરાં બાળ ।। વ્રિજની

સુંદરીઓ ।। મધરે નિશાએ રૂડાં । મંદિર તજીને ।।

આવ્યાં છે વનડાં મોઝાર રે ।। એક એક પહેરે ને ।।

।। રાગ ।। કામેરગવા

આરોગો વર સંગ મહાપ્રભુ ।। આરોગો વર સંગ ।। છપન ભોગ છત્રીસો રે
વ્યંજન ।। નાના ભાંત ફીરો રંગ ।। મહાપ્રભુ ।। સદભારે ભોજન આપ સાધ્યા
રે ।। મનમે ધર્યો રે ઉમંગ ।। પનવારો નારદ મુન લાયે ।। જલ ભરી
લાયો ગંગ ।। મહાપ્રભુ ।। ભાવ પ્રીત કર ભોજન કીજે ।। તુમ મેરે પ્રાણ
આધાર ।। અંતરગતકી અંતરજામી ।। રસભોદ મનનહાર ।। મહાપ્રભુ ।।
આરતી સાંજે ઇંદ્ર લઇ આવે રે ।। દુર કીયે પરસાર ।। સનકસુ નંદન
મગન ઘોળાવે ।। ગાવે દાસ ફબાર ।। મહાપ્રભુ આરોગો વર સંગ ।।

૩૨૮

મારૂ

મોલેગો લૉકડાઆ સૌ હસી કરી બોલે પેરણ મન કસી મારેમન મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર મોલેગો ત્રિનતાર શિર કસી મારેમન પૂરણું

નામને વારી દેવા તારા નામને વારી નામ દેવનું છાપરૂં છાકુ ગુણકાને તારી દેવાતારા પ્રહ્લાદને કાજે થંભ ધીકાવ્યા કીડીઓ ઉતારી દેવાતારા સાગર ઉપર પાજ બંધાવી સૈન્યા ઉતારી દેવાતારા બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરના ગુણ ભવસાગર તારી દેવા તારા પૂરણુ.

મારૂ

તુમ સરખા હમ કોઈએ નવદીઠા ત્રણ ભોવન જોયાં

મોહન [illegible]ર રે ભૂલી ઘરધંધો રે ભૂલી કામકાજ ખોયાં

મે[illegible]રી નરસૈંઈના સ્વામી સંગે રમતાં તનમનચિત

[illegible]યાં મોહન ફૂરણુ.

વિઠ્ઠલ રસો રે વસી મારે મન વિઠ્ઠલ રસો રે વસી

ઓસડીઆં સૌ દૂર કરો રે સ્રીદને પાઓ રે ઘસી

મારે મન કાનુડો કાળો હો નાગ છે રે હૃદીયામાં

[illegible]સો રે ડસી મારે મન ગોવિન્દ સાધે હો ગોઠડી રે

શ[illegible]કેરવે સરસી મારે મન મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર

હિંડોળા - [કામેરી]

શ્રીહાંરે નવલનાર મીલી ગાવે ॥ પેલો તાન તરંગ.
બઢાવે ॥ અનીહાંરે બહુ બીધિ બાજાં બાજે ॥ ધુની સુની
મધવાકી છબી લાજે ॥ ટેક ॥ લાજે મધવા કોટી રતિપતિ
॥ ગાન સુની ગંધર્વ સભે ॥ નારદ સારદ સેસ શંકર
॥ તાન સુની મોહીત ભયે ॥ ટેક ॥ કોઉ નાચત કોઉ ગા-
વત ॥ નારદ વીણા બજાવે ॥ કનક પુસ્પ અનુપ મુક્તા
॥ મુદિત સુરવર બાવૈ ॥ ટેક ॥ જુગલ મૈરી નીરખી શોભા ॥
માતપિતા સુખ પાવે ॥ કૃષ્ણદાસ પુનીત હરિ ગુણ. ॥
નવલ નારી મીલી ગાવે ॥ પુરણ.

૧ હીંડોળો [મેવાડો]

આજનો હિંડોળો રે ॥ અતિ રળીયામણો ॥ ટેર
ઝુલે નંદનો કુમાર ॥ સંગે ને ઝુલાવે રે હો ॥ રાધા સુંદરી ॥
રાય· શ્રીવૃખભાનની કુમાર ॥ ટેક ॥ કનકના થંભ રે હો ॥ બે
હીરે જડયા ॥ દાંડી સોહે સુંદર ચાર ॥ પંચને પારોમેં રે
હો ॥ અતિ જળહળે ॥ ફરતી મોતીની રે ઝુલ ॥ ટેક ॥ ઝુલાવન-
આઈ રે હો ॥ શ્રીજીની સુંદરી ॥ તેને શોભે સોળે શણગાર ॥
રૂમઝુમ કરતાં રે હો ॥ સરવે નીસરી ॥ હંસ ગમનની રે નાર ॥
॥ ટેક ॥ વાજીંત્રને વાજે રે હો ॥ બહુ વિધ વિધના ॥ વૈશ્નવ
જન ગાયે સાર ॥ સુરનર મુની રે હો ॥ સરવે મોહી રહ્યા ॥ શ્રી-

[redacted]

પુછ્યો પ્રેમી જેમ... [redacted]

૧ મેલી નવ મશો રે ॥ મો... [redacted]

કહું છું વારંવાર ॥ અળગા નવ રહેશો રે [redacted]

ઘડી રે ॥ પ્રભુ તમો સુંદર રાજકુમાર ॥ મેલીનવ ॥ અ..

કરીને રે ॥ એમ નવ માલીએ રે ॥ હવે મારો થોડો થોડો

જીવ ધાય ॥ કેમ કરી રહીએ રે ॥ હરિ હમો એકલાં રે ॥

સુનું મંદિરીઉં ખાવા ધાય ॥ મેલીનવ. ॥ સગુંને સ્નેહી રે

[redacted]

[redacted] જ્યારે આવો રે ॥ આ-

[redacted] ર ॥ તમો મારા આત્માના આધાર

[redacted] રાજેનારે ॥ રસીયા નાથજી રે ॥ વાલા તમ

વિના કેમ રેવાય ॥ મેલીનય ॥ ॥ પૂર્ણ ॥

~ કુબજાને કહે છે રે ॥ ઓધવ એટલું રે ॥ હરિ હીરો

લાધ્યો તારે હાથ ॥ જતન કરીને રે ॥ તેને તું ભજજે

રે ॥ કહું શીખામણની એક વાત ॥ કુબજાને ॥ પ્રથમ

શ્રીપતિ શેષ ગણેશ ॥ શારદા ગુણ ઓચરે ॥

શી મુખ ચુંબત જસોદા ॥ મોહિત આનંદ ભરે ॥ ૧૦

શ્રીનંદલાલ ગોપાળ ॥ શરણ પ્રીત લાવશું ॥

હરિજન મંગળ રૂપ ॥ ગોવિન્દ ગુણ ગાવશું.

૧ આજ સખી શ્રી આઠમ ને બુધવાર રે
પ્રગટ્યા છે શ્રી પ્રાણ આધાર રે ટેરણ. ॥
પહેરો બેની શોભીતા શણગાર રે
જાવું છે નંદ તણે દરબાર રે
નંદજીના ભાગ્ય તણો નહિ પાર રે
ધન ધન જસોદાજીનું માળી રે
પુત્રનાનો શ્રીમુખ નીરખ્યો છે દહાડી રે
એવા તો પુત્ર જનેતા સુખ દીધાં રે
વિપ્રને તો દાન ઘણેરા દીધાં રે
ત્યાં તો મોટી તરીયા તોરણ બંધાવો રે
બાળકને વિવેકે વધાવો રે
એવી છે દાસ હરિ ભક્તની વાણી રે ॥
તેને તમે હૈયામાં રાખો ને આણી રે
ટેરણ.

૨ વધાઈ

નીરખ્યો નંદ કુમાર ॥ નેન ભરી નીરખ્યો નંદ કુમાર ॥

જસોમતિ કુખ ચંદ્રમા પ્રગટયા ॥ આ બ્રીજકો ઉજ-

યારો ॥ નેનભરી ॥ બંધન ભયો રે આજ કોઉ સોં

તે ॥ અરૂના લગાઈ ॥ અપઅપના સબ લોભ ધરીકે લા-

યો ॥ સબે શણગાર ॥ નેનભરી ॥ હરદ કુકુ બદધિ આ-

શિખ કુમકુમ ॥ મંડિતા કરોને હો દ્વાર ॥ પૂરયૌં ચોકે

વિવિધ મુકતમાણા ॥ ગાવો મંગળચાર ॥ નેનભરી ॥

સૌ વેદ ધૂની કરત મહામુનિ ॥ હોત નક્ષત્ર બિચાર ॥

॥ ઉદીયો રે પુંજ પુંજ કે શામળા ॥ સકળ સિદ્ધિ દાતાર ॥

વધાઈ

॥ નેનભરી ॥ ગોકુલ વધુ નીરખી આનંદિત ॥ સુંદર તાકી રે
સાર ॥ દાસ ચતુર્ભુજ પ્રભુ શરણે ગયા ॥ ગીરધર પ્રાણ
આધાર ॥ નેનભરી ॥ પૂરણ

૨ ગ્વાલ દેત હેરી હેરી રે ॥ ઘેરઘેર ગ્વાલ દેત
તાલ પખાજ ઝાંઝરી રે બાજે ॥ ઢોલ દમામણ ભેરી રે
આજે ગ્વાલ ॥ ઝુરત લુટત ખાત મિઠાઈ ॥ કોઉ ન કરે
આ ફેરી ॥ ઉન્મત ગ્વાલ ફીરત મદમાતે ॥ વ્રીજ બીનતા
સબ ઘેરી ॥ ઘેરઘેર તોરણ ધ્વજ પતાકા માળા ॥ સબહી
શણગારે શેરી ॥ જેજે કૃષ્ન કહત પરમાનંદ ॥ પ્રેગરદો કુસકો
જોરી ॥ ઘેરઘેર ॥ પૂરણ

વધાઈ

વધાઈ કો દીન નીકો રે ।। આજે વધાઈ કો દીન નીકો ।।

નંદ ઘરૈણી જસોમતિ મૈયા ।। લાલ ભાવતો જીકો ।। આજે

પંચ શબ્દ, ધુની બાજં બાજત ।। ગ્રેહ ગ્રેહ થૈ આયો ટીકો

મંગળ કળશ લીયે બ્રીજસુંદરી ।। ગ્વાલ બનાવત છીકો ।।

આજે ।। દેત આશિશ સકળ ગોપીજન ।। જવો કોટી વરસ

પરમાનંદ દાસકો ઠાકોર ।। ગોપ અલૌખ જુગદીસો ।। આજ

।। પુરણું

તુમ પડી નંદ રીઝાયો રે ।। ઠાડો તુમ પડી ।।

વધાઈ

માગીરે માગી અબ મોજ પ્રગટ ભઈ।। મેતેરે મન
ભાયો રે।। જુમપડી।। તેરી ઢાડોનકુ સોનાકી જે હિર।।
ઘરણું સરસ ઘડાઈ।। સોતો રાખ ગવારો ઘરકું।। જસોમતિ
કુંપ ફ નાયો।। જુમપડી।। નંદસુ વાગો અપકુંર અંગકો
ઢાડોનકું રે પહેરાયો।। જરકસી પાઘ જરાવકો પટકો।।
ઢાડી કેટી જવ બંધાયો।। જુમપડી।। મુરલી માળા ઓર
મુદ્રિકા।। નોકરી બસા જરા મયો।। દીની દાન અરધોરી
ધુમરી।। ઓર ભંડાર લુટાયો।। જુમપડી।। મેરો બાગ.

વધાઈ

ભાગ આ બ્રીજકો ।। જબ તુમ મદન આયો ।। સુરદાસ
જન અપને પ્રભુકો ।। આનંદ સુજસ સુનાયો રે ।।

તુમ પડી ।। પુરણ ।।

આજ શ્રી ગોકુળમેં રે આનંદ ।। અરધ નિશા
ભઈ મોહન પ્રગટે ।। ધન વખત હે મેર ।। આજ શ્રી
બંદીજન સબ નીકટ બોલાયે ।। દાન દેત હે નંદ ।। કૃષ્ન-
દાસકી આશા પુરી ।। શ્રી ગોકુળ કે ચંદ ।। પુરણ ।।

આજ ગ્રહ નંદન મહરકે વધાઈ ।। આજે પ્રાત
સમે મોહન મુખ નીરખત ।। કોટી ચંદ્ર છબી પાઈ ।।

વધાઈ

આજે ।। મળી બ્રીજનાગરી મંગળ ।। ગાવત નંદભુવન-
મેં આઈ ।। દેત આશિશ જવો જસોમતિ સુત ।।
કોટી વરખ કનાઈ ।। આજે ।। નીત આનંદ ભયો રે
વૃન્દાવંદ ।। ઉપમા કહી ન જાય ।। સુરદાસ ધનધન નંદ
રાની ।। દેખત નયન ~~સીરાઈ~~ શીરાઈ ।। પુરણં.
નંદ વધાઈ દીજે ગ્વાલન ।। નંદ ।। તુમારે આયે
શ્યામ મનોહર ।। ગોકુળ કે પ્રતિપાળ ।। નંદવધાઈ ।।
ગોપીનકું બહુ ભુખ ન દીજે ।। વિપ્રને દીજે ગાય-
ગોકુળ મંડળ માયા મોહ છત્ર ।। કુમળ નેન બ્રીજરાય.

"વધાઈ"

નંદવધાઈ = નાચેહો ગોપી ઓર સબ ગ્વાલ,
ગાવહી ગીત રસાળ, પરમાનંદ પ્રભુ તુમ ચિરણ-
જવો, નંદ ગોપકે બાળ, નંદવધાઈ. પૂરણ.

૧ "સામેરો"

ગોકુળીઉંને ગામેરે અતિ રળીઆમણું રે ત્યાં મારા
વાલાજીનો વાસ. ગોકુળીઉં. વ્રીજવનિતા સરવે
ટોળે મળીરે રંગભેર રમવા આવ્યા રાસ. ગોકુળીઉં. જમુ-
નાજીને તીરે રે વાલો મારો આવીયો રે, વાયે છે
વેણ રસાળ, શ્રવણે તો સુણીને, સરવે સંસારીને
રોતાં મેલ્યાં નાનેરાં બાળ, ગોકુળીઉં એકએક પહેરે
રે અતિ ઉતાવળાં રે અવળાં સવળાં ધર્યાં શણગાર
સન્મુખ જઈને, સૌ ઉભાં રહ્યાં, નયણે નીરખ્યા
નંદકુમાર, વિધવિધ કેરાં રે, વાજાં વાગતાં રે.

૧ "સામેરી"

ગોપીકા ગાઈ ગીત રસાળ । રાસમંડળરે વાજે મારા

આદર્યાં તહાં થઈ નાચે મદન ગોપાળ ગોકુળાઉ

નીસને અજવાળીરે, શરદની રાતડીરે, સુંદર ઉત્તમ

મુજને તહાંરે મળ્યો
આસો માસ, નરસૈંઈયાના સ્વામીરે ~~મળ્યો મુજને~~-

રે, વાલે મારા પુરી, મનડાની આશા ગોકુળાઉ પુરણ-

૨ ઓળખોને લોકો રે અનુભવી આત્મા ખળખ-

ળ મેલો બીજું રે કામ મોટપણું મુકો રે પરેતું

પાદમાં હૈડે ધરજો હરિનું ધ્યાન ઓળખી

ફરીતો ફરીને રે મનસા દેહ મળવો નથી પ્રાણી

સામેરી

તું માની લેજે નિરધાર દીન દીન આયુસ રે

ઓછું થાય છે રે પ્રાણી તને જતાં ન લાગે

વાર ઓળખીને મગન થઈને રે ગગનમાં ગાજ-

ખરા

જે રે નથી તારે કાયર થવાનું કામ, તનમન અર-

જજે રે

પીરે, રણમાં તું જજે રે, ~~એતો~~ ભાઈ શુરાનો સં-

ગ્રામ ઓળખો: દળવું ને આપે રે ગળવું ધ્યાનમાં

મુકી દે તારો મન અભિમાન.

રે રણછોડ કહે છે રે પર ઉપકાર મેં રે એવાં

એવાં કીરતન ધરજો રે કાન. ઓળખો.

"સામેરી"

ઓધવ કહેજો રે વાલાજીની વિનતી રે ।। અમો
અબળા તણી દાઝ ।। હમારાને વીસારે ।। પ્રભુજીના
પ્રાણ છો રે ।। સંધારો વળી શામળીયાની પાસ ।।
ઓધવ. વિખડાં દઈને રે વાલા મારા ના જઈએ
દુઃખ દેખાડી દીનદયાળ જુવંતીને જોવા રે અહીંઆ
આવજો રે લેજો હરિ સુંદરીની સંભાળ ઓધવ
દુઃખના તો ડુંગર રે મસ્તક માટ રે વાલા વિના
ડોળી, રહે હૈયા માંહે દુઃખના સાગર માંહે રે
વાલા હું તો ડુબી મરૂં રે આવી ઝાલ્યો બળવંતા

હિંડોળા. [કાલેરો]

હરિજન હરખે કિરતન ગાવે॥ આનંદ ઉર ન સમા-

ય રે॥ અંગનાણા ઉપરાણાં આવ્યાં॥ રીઝયાં [illegible]

ત્રીભુવન રાયરે॥ટેક॥ અંતરીક્ષથી મુની નારદ આ-

વ્યા॥ લીલા જોવા આવી રે [illegible] પ્રેમવજનની કૃપાએ-

[illegible] ॥ ગાયે બ્રહ્મધર દાસ રે॥ [illegible] ॥

3 પરમ [illegible] ઝુલે તું નાથ હમારો॥ રાધાજની સંગે રે

॥ [illegible] અંગો અંગ [illegible] શોભા॥ વારૂ [illegible] ॥ટેક

શ્રાવણ માસ પરમ સુખકારી॥ ઝરમર ઝરમર વરસે મેહ-

રે॥ દાદુર મોર પપૈયા બોલે॥ ઉપજત અતિ સ્નેહ રે

॥ટેક॥ આજ મેં અદ્‌ભૂત કૌતક દીઠું॥ હીંચતા હરિ હસીયા રે-

હિંડોળા- [કુલેરો]

શ્યામ સન્મુખ દ્રષ્ટ કરીને ॥ પ્રીછાં બેઉ રસાયાંરે ॥ટેક॥

શ્યામ સુભંગને રાધા ગોરી ॥ સોરંગ હિંડોળે ઝુલેરે ॥

જેમજેમ ધુમણ ઘાલે સજની રે ॥ તેમતેમ નરસૈઈયો ફૂલેરે ॥ટેક-

જગજીવન જસોદાના કુંવર ॥ હરખ હિંડોળે હીં-

ચે રે ॥ સંગે સોહે વ્રીખુભાન નંદની ॥ સ્નેહતણો રસ

સીંચે રે ॥ ટેક ॥ બીજ ભુવંતી ચોપાસે ઉભી ॥ દ્રષ્ટ ભરી-

ને નીરખે રે ॥ અતિ પ્રેમે કરી લેત ભામણાં ॥ માણેક-

મોતી વરખે રે ॥ ટેક ॥ હિંડોળાનીરે શોભા સુંદર ॥

કહેતાં પાર ન આવે રે ॥ શંકર પ્રભુ ગીરીવરધારી કી ॥

ઉપમા કવિ કોની લાવે રે ॥ ટેક ॥ પુરણ

હિંડોળા.(કાલેરા.)

આજે રે સખી અદ્ભુત શોભા॥ હરિ હિંડોળે ઝુ-
લે રે॥ ધન આંખડી જે સુખ નીરખે॥ શિવ બ્રહ્માજને
ભુલે રે॥ ટેક॥ યુવતીજન ઘુમરડી ઘાલે॥ જે જે ધુની
મુખ બોલે રે॥ ચાર મુકતી સત સ્વર્ગતણાં સુખ॥ ન
આવે એની તોલે રે॥ ટેક॥ પુરણ॥ શ્રાવણ વરસા
રતુ સોહે॥ લહેરી રંગ ઝકોરે રે॥ શંકર પ્રભુની લીલા-
દેખી॥ મુનીજનના મન ડોલે રે॥ ટેક॥ પુરણ

હિંડોળે ઝુલે નંદનાનંદન॥ સંગ લાડકડી ભી-
ખુભાન કુમાર॥ નવજોબન નવનવ લે રંગ॥ નવલ-
નવલ સૌ વ્રીજનાર॥ ટેક॥ નવલ હિંડોળે નવરંગ મોતી॥

હિંડોળા- (કેદારો)

નવ નવ ભુષણ નવલે રંગ ॥ સકળ સીંગારસ ॥ જે મ્રુગ-

નયની નવરંગ ચોળી સોહે અંગ ॥ ટેક ॥ નવલ વરખા

રેનુ સુંદર ~~સોહે~~ દાસે ॥ ઝરમર ઝરમર વરસે મેહ ॥ ગરજ-

ગાજની દામની અતિ ચમકે ॥ નવરંગ ગીરધર નવલે-

નેહ ॥ ટેક ॥ નવ વૃન્દાવંદ નવ વ્રીજલીલા ॥ નવલ-

નવલ ગોપી હરિની પાસ ॥ નરસૈંઈયો કહે નિશદિન એહ-

સુખ ॥ શું કીજે જઈ વૈકુંઠવાસ- ॥ પુરણ ॥

લડસડતી ને લાડકડી ગોપી ॥ માગ સિંદુરે સારી-

રે ॥ આંબાની ડાળે હિંડોળો બાંધ્યો ॥ ઝુલાવે મદ મત

મારી રે ॥ ટેક ॥ ચોળી રતણ ચંપાવતણી ॥ લાલ પટોળી

હિંડોળા - [મ કુલેરે।]

પહેરી રે ।। નાગ નગોદર ઝાલ ઝુમણા ।। બીયે મોતી-
ની શેરી રે ।। ટેક ।। રાતે દાંતે આડ કેસરની ।। લીલવટ રે-
ખડી સાહી રે ।। નરસૈયા સ્વામીને વાલી ।। રેહીયા સાથે
ભીડી રે ।। ટેક ।। પુરણ.

આજ હરિ હિંડોળે બેઠા ।। મોહન મંગળ કારી રે
વામ ભાગ વૃખ ભાનનંદની ।। સંગ સકલ બ્રીજનારી રે
।। ટેક ।। કુંદન ખચીત રત્ન મણિ રાજીત ।। ચોકી ચંદન સારી રે
।। હીરા મોતી જડિત ઝુમખા ।। દાંડી ચાર સમારી રે ।। ટેક ।।
ગાદી તકીયા સુભગ શોભીતા ।। કમળનયન ગીરધારી રે
।। સુંદરતા સાગર સામળીયો ।। કોટી કામ છબી વારી રે ।। ટેક ।

હિંડોળા- [સામેરી]

ઝાંઝ બાજે અતિરંગ રાજે ।। ગાવે ગોપ કુમારી રે ।।

નવલલાલ લાડલી ઉપર ।। પ્રીતમ પ્રેમ બલિહારી રે ।।ધ્રુવ-

૧ સજની જઈએ રે જ્યાં જમુના જ્યાં ખેલ-

કરે કાન ।। સજની જઈએ રે જમુના ।।ટેક ।।હીંડોળો

બાંધ્યો હીર દોરી રે ।। શામળીયાને શ્યામા ગોરી રે ।।

હિંડોળે તે બેઉ જણ બેઠાં ।। હોલરાવે સખી સૌ હેઠાં ।।ટેક।।

ઘુમરડી ઘાલે વ્રજનારી રે ।। ત્યાં ડરપે લાડ કુમારી રે

।।બાંહે ગ્રહીને અંગોઅંગ ભીડે ।।ભાનુજી મન મથ પીડે

।।ટેક।। એક રૂપ રસાળો ગાયે ।।બાસ વેણુ મધુર સ્વરે

મુરલી વાયે રે ।। ત્યાં તાલ મૃદંગ જડ લાગી ।। બાસે

"પંચમ"

॥ હું તો તને ॥ મનસા જન્મ રે ॥ મેલ્યો તેં ધુળમાં રે ॥ હંસા

ઊપર ઘાલી મેને રામ ॥ જાણ્યો તને તારે રે ॥ આડો

રોનીર આવીયો રે ॥ તારી માને કુખે ન દીધો ડામ ॥ હું તો.

સગાંને સબંધી રે ॥ ર બુડાડવા સૌ મળ્યા રે ॥ તરવા

શીકુમના સંભાળ ॥ અંતો તને લાગે રે ॥ મરપર માન-

જે રે ॥ હવે તું તો ગાફલ રહીશ ગમાર ॥ હું તો ॥ ડરાપણ

ડોળ્યું રે ॥ સ્વારથ સાથમાં રે ॥ પરમારથની ન જાણી પેર

॥ રણછોડ કરે છે રે ॥ રાંડના તુંને તજે રે ॥ વહી ગયું

ભજનની દીન લેર. ॥ હું તો તને વારું રે. ॥ પૂરણ.

"સંયમ"

નહિ બોલું રાખે રે ટેક ।। નહિ, બોલું ।। મન માને તેની

રેસણુભુ મેલો રે ।। રાધે રેસણાભુ મેલો ।। હમસે અ-

બોલા ।। સાના લેશો હૈડુ ખોલીને બોલો રે ।। રાધે

તે હમને શું એવા દીઠા ।। ઉંડે હમારો તોલ ।। રાજેના-

પ્રભુ અંતર ભમી ।। હવે ન બોલાયું બોલશો લો ।। રાધે- પૂરણ.

દીવેલ ન પુરયું રે કુશકા ખાંડતા રે ।। પ્રાણીતેં કીધું

એવું રે કામ ।। આદરને કરતાં રે ।। આયુસ વહી ગયું રે

।। સુખમાં તો સમર્યા નહિ શ્રી રામ ।।૧।। મનુષ્ય જનમ રે

"પંચમ"

મહા મણુ જડ્યો રે ।। ભજવાને સત્ય શ્રી સારંગ પ્રાણી-
।। વહોરતન હોરી રે ।। કામ કુધીરની રે ।। કરાવે વળી સૌમાં
મનુરે સુમાણ ।। દીવેલન ।। જ્યાં લગી વહેતો રે ।। ગાતર
ગાંડડી ।। ત્યાં લગી સૌ કોઈ કરતું હેત ।। દોરલી વેળા-
નો રે ।। સંગી એક રામ છે ।। ચિત્તમાં ચેતી શકાય તો ચેત ।।
ઉંચાને કોઈ રે ।। ભાઈ શું દોડતો રે ।। આગળતો આવે-
છે મરણ શરણ ।। રામ કૃષ્ણ પ્રભુ રે ।। સામાં સૌ પરે ।।
તે તુને પ્રભુ રાખશે. શરણ ।। દીવેલ- ।। પૂરણ.

૧ જુઠા અબોલા નાથ ॥ આવો મારા જુઠા ॥ શે-
રી વળાવીને સેજ કરાવું ॥ પધરાવું લીલા પીળા
પાટ ॥ આવો મારા ॥ નરીયા તોરણ દ્વારે બંધાવું
॥ મંગળ ગવડાવું સારી રીત ॥ આવો મારા ॥ રાજેના
પ્રભુ અંતરમમા ॥ પ્રગટ થયો પ્રભાત ॥ આવો ॥ કૈરણુ-

૨ શેને હીંડો ભમતા ॥ ભુદરજી શેને હીંડો ભમતા
॥ મન માન્યા દધી માખણ ખાવું ॥ શેને નથી જમ-
તાં રે ॥ ભુદરજી ॥ વૃંદાવનને મારગ મળતાં ॥ ગોપીઓ-
ને દમતાં રે ॥ ભુદરજી ॥

દેવગાંધર ગુજરાત

રાજેના પ્રભુ અંતરમાં॥ ઘેર આવો રમતાંરે॥મુદરક.

॥પૂરણ.॥

3. ભુલી ઘું મોતીનો હાર રે જમુનાને તીરે ભુલી-

ઘું મોતીનો હાર॥ એક મોતી રે મારૂં॥લાખ લખેરૂં

પોરવ્યું સોનાને તારરે॥જમુનાને તીરે॥ જેઠ જેઠાણી મારી

॥સઘળે સંતાપે॥દીયરીયો પાડે પોકાર રે॥જમુનાને તીરે

સાસુ હમારી સઘળે સંતાપે॥નણદીયો દેરી ગાળરે

॥જમુનાને-॥ ભલે મળ્યા મહેતા નરસૈંઈના સ્વામી

॥જહુ ઉતાર્યા પાર રે॥ જમુનાને તીરે-॥પૂરણ.

પ્રભાત. [પંચવટી]

૧ પંચવટીમાં જઈ રહ્યા ॥ ગંગાને તીર ॥ કંદ
મૂળ ફળ લાવીયા ॥ લાવ્યા લક્ષ્મણ વીર ॥ ભ્રાત
વચનેરે ત્યાં ગયા ॥ વસીયા વનવાસ ॥ કરમં વસે
આ દેહ છે ॥ કેમ કાઢો સુવાસ ॥ એક ઘડીના દિવસ.
થયારે ॥ દિવસ થયારે વરસ ॥ ચૌદ વરસ કેમ કાઢી
એ ॥ દીની આવ્યારે મરણ ॥ વનકુળ ઓઢણ પેરણા
॥ વપો રાટ્યા રે ભોમ ॥ લક્ષ્મણ દોષ ન દીજીએ
॥ [illegible] કરમના ભોગ ॥ જોગીનો વેષ રાવણે ધર્યો
॥ જદિર કાગ વિવાસી ॥ પાળભરી સૈગ વનફળ ॥